

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 3317/94

z dnia 22 grudnia 1994 r.

ustanawiające przepisy ogólne dotyczące zezwolenia na połowy na wodach państwa trzeciego w ramach umowy w dziedzinie rybołówstwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

na podstawie art. 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych⁴, Rada jest zobowiązana do podjęcia decyzji o ogólnych przepisach dotyczących zezwoleń połowowych stosowanych w odniesieniu do wspólnotowych statków rybackich, działających na wodach państwa trzeciego w ramach umowy w dziedzinie rybołówstwa zawartej między Wspólnotą a tym państwem;

w celu zapewnienia skutecznego i przejrzystego zarządzania działalnością w zakresie rybołówstwa prowadzoną przez statki rybackie wspólnotowe w ramach umów połowowych zawartych między Wspólnotą a państwami trzecimi konieczne jest, aby każde Państwo Członkowskie podjęło działania w celu udzielenia zezwolenia swoim statkom rybackim, które otrzymały licencję połowową od państwa trzeciego do prowadzenia działalności połowowej, oraz musi zostać zabronione prowadzenie połowów na wodach państwa trzeciego bez takiej licencji ze względu na konieczność przestrzegania zobowiązań Wspólnoty wobec państw trzecich;

konieczne jest określenie procedur, które mają być stosowane przez Komisję i Państwo Członkowskie bandery w celu umożliwienia zarządzania tymi działaniami, a także opracowanie zasad w celu wykonywania tych procedur,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne przepisy dotyczące połowów prowadzonych

¹ Dz.U. nr C 310 z 16.11.1993, str. 13.

² Dz.U. nr C 20 z 24.1.1994, str. 54.

³ Dz.U. nr C 34 z 2.2.1994, str. 73.

⁴ Dz.U. nr L 171 z 6.7.1994, str. 7.

przez wspólnotowe statki rybackie na wodach państwa trzeciego w ramach umowy w dziedzinie rybołówstwa, zawartej między Wspólnotą a tym państwem trzecim, gdy taka działalność jest objęta wymogiem posiadania licencji połowowej przyznawanej przez to państwo trzecie.

2. Wyłącznie wspólnotowe statki rybackie posiadające ważne zezwolenie połowowe w ramach umowy połowowej, mogą prowadzić działalność połowową na wodach państwa trzeciego w ramach umowy w dziedzinie rybołówstwa, zawartej między Wspólnotą a tym państwem.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „licencja połowowa państwa trzeciego” oznacza zezwolenie, w jakiegokolwiek postaci, przyznane przez dane państwo trzecie na prowadzenie działalności w zakresie rybołówstwa na jego wodach połowowych;
- b) „zezwolenie połowowe w ramach umowy połowowej” oznacza zezwolenie połowowe, w jakiegokolwiek postaci, przyznane wspólnotowemu statkowi rybackiemu przez Państwo Członkowskie bandery, w ramach umowy połowowej zawartej między Wspólnotą a państwem trzecim, w celu uzupełnienia licencji połowowej określonej w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 3690/93⁵, która uprawnia dany statek do prowadzenia działalności w zakresie rybołówstwa określonej w lit. a).

Artykuł 3

Państwo Członkowskie bandery przyznaje i zarządza zezwoleniami połowowymi w ramach umowy połowowej dla statków rybackich pływających pod jego banderą, zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 4

1. Państwo Członkowskie bandery nie przyznaje zezwolenia połowowego w ramach umowy połowowej, jeśli dany statek rybacki nie posiada licencji połowowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 3690/93, lub też licencja została czasowo lub na stałe odebrana zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia. Przyznane już zezwolenia połowowe w ramach umowy połowowej zostają unieważnione w przypadku odebrania na stałe licencji połowowej przyznanej danemu statkowi rybackiemu; zezwolenie zostanie zawieszono w przypadku czasowego odebrania licencji połowowej.

2. Państwo Członkowskie bandery niezwłocznie przyznaje zezwolenie połowowe w ramach umowy połowowej w przypadku, gdy dany statek rybacki otrzymał licencję połowową państwa trzeciego.

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie bandery prześle Komisji wszystkie wnioski o wydanie statkom

⁵ Dz.U. nr L 341 z 31.12.1993, str. 93.

rybackim pływającym pod jego banderą, licencji połowowych państwa trzeciego dotyczących działalności połowowej w ramach możliwości połowowych przyznanych Wspólnocie zgodnie z zawartą z państwem trzecim umową w dziedzinie rybołówstwa. Państwo Członkowskie bandery zapewnia, że wnioski są zgodne z warunkami umowy oraz regulami wspólnotowymi.

2. Komisja bada wnioski nadesłane przez każde Państwo Członkowskie pod kątem możliwości połowowych przyznanych mu na podstawie przepisów wspólnotowych oraz wszelkich warunków określonych w umowie w dziedzinie rybołówstwa, stosowanej do statków wspólnotowych. Komisja nie później niż w ciągu 10 dni roboczych od dnia, w którym otrzymała wniosek od Państwa Członkowskiego lub w terminie określonym w umowie w dziedzinie rybołówstwa, prześle do danego państwa trzeciego wnioski o wydanie licencji połowowej państwa trzeciego dla statków wspólnotowych, zamierzających prowadzić działalność połowową na jego wodach. Jeśli badanie wniosku przez Komisję wykaże, że nie spełnia on warunków określonych w niniejszym ustępie, Komisja niezwłocznie zawiadamia dane Państwo Członkowskie, że nie może przesłać wszystkich lub części wspomnianych wniosków do zainteresowanego państwa trzeciego, oraz poda stosowne uzasadnienie.

3. Komisja niezwłocznie zawiadamia Państwo Członkowskie bandery o przyznaniu przez dane państwo trzecie licencji połowowej na prowadzenie działalności w zakresie rybołówstwa, lub o odmowie przyznania takiej licencji przez państwo trzecie. W tym drugim przypadku Komisja przeprowadza stosowne kontrole w ramach konsultacji z Państwem Członkowskim bandery i danym państwem trzecim.

Artykuł 6

1. W przypadku, gdy dane państwo trzecie zawiadomi Komisję, że postanowiło zawiesić lub odebrać licencję połowową w odniesieniu do statku rybackiego pływającego pod banderą Państwa Członkowskiego, Komisja niezwłocznie przekazuje tę informację Państwu Członkowskiemu bandery. Komisja przeprowadza odpowiednie kontrole zgodnie z procedurami określonymi w umowie połowowej, gdy jest to stosowne, w ramach konsultacji z Państwem Członkowskim bandery i danym państwem trzecim, a także zawiadamia Państwo Członkowskie bandery, oraz gdy jest to stosowne państwo trzecie, o wynikach tych kontroli.

2. Zawieszenie przez państwo trzecie licencji połowowej, którą przyznało danemu statkowi, pociąga za sobą zawieszenie zezwolenia połowowego w ramach umowy połowowej przez Państwo Członkowskie bandery na cały okres zawieszenia licencji.

3. W przypadku trwałego odebrania licencji połowowej przez państwo trzecie, Państwo Członkowskie bandery niezwłocznie cofa zezwolenie połowowe przyznane danemu statkowi w ramach umowy połowowej.

Artykuł 7

Państwo Członkowskie bandery uzupełnia rejestr(-y) określony(-e) w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 3690/93, oraz wprowadza wszystkie dane związane z wydanymi zezwoleniami połowowymi w ramach umowy połowowej, o ile dane nie zostały już zgromadzone na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 109/94 z dnia 19 stycznia 1994 r. dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty⁶.

⁶ Dz.U. nr L 19 z 22.1.1994, str. 5.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie wyznaczają odpowiednie organy do wydawania zezwoleń połowowych w ramach umowy połowowej, oraz podejmą właściwe środki w celu zapewnienia skuteczności systemu. Państwa Członkowskie zawiadamiają pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o nazwie oraz siedzibie tych władz. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o podjętych środkach nie później niż 6 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, oraz jak najszybciej o wszelkich zmianach.

Artykuł 9

Szczegółowe zasady stosowania art. 5 oraz 6 zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 18 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. w sprawie utworzenia wspólnotowego systemu rybołówstwa i akwakultury⁷.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1994 r.

W imieniu Rady

H. SEEHOFER

Przewodniczący

⁷ Dz.U. nr L 389 z 31.12.1992, str. 1.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 414/96

z dnia 4 marca 1996 r.

ustanawiające niektóre środki monitorowania stosowane do działalności połowowych prowadzonych na wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Belt i Sund

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r., ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁴ ma zastosowanie do wszelkich rodzajów działalności połowowych i wszystkich związanych z nimi działań wykonywanych na terytorium i na wodach morskich będących pod władzą lub jurysdykcją Państw Członkowskich, jak również ma zastosowanie do działalności statków rybackich Wspólnoty, które prowadzą działalność na wodach państw trzecich lub na pełnym morzu, bez uszczerbku dla przepisów umów dotyczących rybołówstwa zawartych między Wspólnotą a państwami trzecimi, a także Międzynarodowych Konwencji, których Wspólnota jest stroną;

na mocy decyzji Rady 83/414/EWG⁵, Wspólnota jest Umawiającą się Stroną Konwencji o połowach i zachowaniu żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i w cieśninach Belt, zwanej dalej „Konwencją Bałtycką”;

Międzynarodowa Komisja Rybołówstwa Bałtyckiego, zwana dalej „Komisją Bałtycką”, utworzona przez Konwencje Bałtycką, przyjmuje zasady mające zastosowanie do działalności połowowej prowadzonej na Morzu Bałtyckim;

podczas dwudziestego posiedzenia, które odbyło się w Gdyni w dniach 12-16 września 1994 r., Komisja Bałtycka przyjęła szereg zaleceń odnoszących się do środków monitorowania stosowanych na Morzu Bałtyckim;

na mocy art. XI ust. 1 Konwencji Bałtyckiej Wspólnota musi włączyć zalecenia do prawodawstwa wspólnotowego, z zastrzeżeniem jakichkolwiek zastrzeżeń wniesionych zgodnie z procedurą przewidzianą w wyżej wymienionym artykule; nie stwierdzono podstaw

¹ Dz.U. nr C 313 z 24.11.1995, str. 24.

² Opinia wydana dnia 16 lutego 1996 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. nr C 39 z 12.2.1996, str. 92.

⁴ Dz.U. nr L 261 z 20.10.1993, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 237 z 26.8.1983, str. 4.

do wniesienia zastrzeżeń;

dlatego konieczne jest, na podstawie zaleceń sformułowanych przez Komisję Bałtycką ustanowienie niektórych środków monitorowania, które uzupełniają środki monitorowania ustanowione w rozporządzeniu (EWG) nr 2847/93,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia niektóre środki monitorowania dotyczące połowów i wylądunków zasobów połowowych występujących w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bełt i Sund, ograniczonych od zachodu linią przebiegającą od Hasenøre Head do Gniben Point, od Korshage do Spodsbjerg i od Gilbjerg Head do Kullen. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do wód w ramach linii podstawowych.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:
 - statków rybackich Wspólnoty na obszarze geograficznym określonym w ust. 1;
 - wszystkich statków rybackich pływających pod banderą państwa trzeciego obecnych na wodach morskich będących pod władzą lub jurysdykcją Państw Członkowskich.

Artykuł 2

Statki rybackie prowadzące połowy dorsza

1. Państwa Członkowskie corocznie, najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem czynności połowowych, przesyłają Komisji wykaz wszystkich statków rybackich Wspólnoty pływających pod ich banderą lub zarejestrowane w ich portach, które to statki w ramach swej podstawowej lub wtórnej działalności prowadzą połowy dorsza na obszarze zdefiniowanym w art. 1 ust. 1 i niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach dokonanych w tym wykazie w ciągu roku.
2. Wykaz zawiera w szczególności wewnętrzne numery statków określonych w poprzednim ustępie, zgodnie z art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 109/94 z dnia 19 stycznia 1994 r. dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty⁶.
3. Wykaz oraz wszelkie dokonane w nim w ciągu roku zmiany przesyła się w formie transmisji danych komputerowych, najlepiej pocztą elektroniczną.
4. Corocznie, w ciągu 15 dni od otrzymania powiadomienia od Państw Członkowskich, Komisja przekazuje Komisji Bałtyckiej informacje określone w ust. 1.

Artykuł 3

⁶ Dz.U. nr L 19 z 22.1.1994, str. 5.

Wyłącznie statki rybackie Wspólnoty wymienione w wykazie określonym w art. 2 uprawnione są do prowadzenia działalności w zakresie połowu dorsza na obszarze określonym w art. 1 ust. 1.

Artykuł 4

Deklaracje wyładunkowe

Właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Umawiające się Strony Konwencji Bałtyckiej, co najmniej raz w miesiącu w odniesieniu do każdego statku, o wyładunkach dokonanych przez statki rybackie pływające pod banderą lub zarejestrowane w państwie będącym Umawiającą się Stroną Konwencji Bałtyckiej, w podziale według strefy połowowej, obszaru zarządzania i gatunków, zarządzanych przez Komisję Bałtycką. Odpis przekazanych informacji przesyła się Komisji.

Artykuł 5

Przed upływem każdego miesiąca Komisja przekazuje Komisji Bałtyckiej zbiorcze dane, otrzymane na podstawie przepisów art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 oraz dane określone w art. 4 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do złowionych ilości w poprzednim miesiącu przez statki rybackie Wspólnoty, a także w odniesieniu do połowów wyładowanych we Wspólnocie przez statki rybackie określone w art. 4.

Artykuł 6

Przeładunek dorsza

1. Zakazany jest przeładunek oraz przejmowanie przez statki ilości dorsza złowionego na obszarze określonym w art. 1 ust. 1.
2. Właściwe organy Państwa Członkowskiego mogą jednak zezwolić na przeładunki w swoich portach lub na wodach wewnętrznych.
3. W tym celu kapitan statku rybackiego, który zamierza dokonać przeładunku, występuje o pozwolenie od właściwych organów miejsca przeładunku, co najmniej na 24 godziny przez przeładunkiem.

Artykuł 7

Zakaz wyładunku

1. Po przesłaniu przez Komisję Bałtycką powiadomienia do Komisji o tym, że kwota przeznaczona dla innej Umawiającej się Strony Konwencji Bałtyckiej została wyczerpana, od dnia określonego przez tę Umawiającą się Stronę zakazane są wszelkie wyładunki lub przeładunki połowów zasobu lub grupy zasobów, objętych daną kwotą połowową, dokonywane przez statki rybackie pływające pod banderą Umawiającej się Strony, dla której przeznaczono daną kwotę połowową.
2. Komisja niezwłocznie przesyła odpis powiadomienia do Państwa Członkowskiego.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 marca 1996 r.

W imieniu Rady

P. BARATTA

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 657/2000

z dnia 27 marca 2000 r.

w sprawie bliższego dialogu z sektorem rybołówstwa i innymi grupami, na które ma wpływ wspólna polityka rybołówstwa

RADA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia przedstawicielom przemysłu produktów rybołówstwa i akwakultury oraz innym zainteresowanym grupom możliwości odgrywania większej roli w projektowaniu, planowaniu i wykonywaniu wspólnej polityki rybołówstwa (CFP), konieczne jest stworzenie bliższego dialogu z tymi grupami i zapewnienie większej przejrzystości w procesie podejmowania decyzji, w szczególności na etapach przygotowawczych.
- (2) W związku z zadaniami Komitetu Doradczego ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA), uaktualnionymi decyzją Komisji 1999/478/WE¹, osiągnięcie celów związanych z bliższym dialogiem i zapewnieniem przejrzystości zostałyby ułatwione poprzez wprowadzenie nowych środków poprawy organizacji spotkań ACFA, z jednej strony oraz porozumiewanie się z ugrupowaniami zainteresowanymi informacjami dotyczącymi przedmiotowych zagadnień i osiągniętych efektów, z drugiej strony.
- (3) W tym celu powinno się udzielać pomocy europejskim organizacjom handlowym w przygotowywaniu spotkań ACFA dla inspirowania wnikliwych badań zagadnień podejmowanych w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (CFP) i w świetle skutków wywieranych przez stosowane środki, popierając inicjatywy ze strony przemysłu oraz dla poszukiwania, jeżeli jest to możliwe, płaszczyzny dla wypracowywania wspólnego stanowiska w sprawie wniosków projektowanych przez Komisję.
- (4) W celu poprawienia okoliczności, w jakich podejmowane są decyzje, przemysł powinien być na wczesnym etapie informowany o planowanych inicjatywach, a zainteresowanym grupom należy wyjaśniać cele i szczegóły różnych środków podejmowanych w ramach wspólnej polityki rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. L 187 z 20.7.1999, str. 70.

Artykuł 1

Przy zachowaniu warunków ustanowionych w Załączniku, Komisja ponosi koszty:

- organizowania spotkań europejskich organizacji handlowych, mających na celu przygotowywania posiedzeń Komitetu Doradczego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,
- wyjaśniania celów, a także środków odnoszących się do wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności wniosków Komisji, oraz rozpowszechniania istotnych informacji na te tematy w przemyśle rybackim i w zainteresowanych grupach, utrzymywania systematycznych kontaktów z organizacjami i zainteresowanymi grupami.

Może on również finansować spotkania ekspertów organizowane przez Komisję dla wsparcia działań, określonych w akapicie pierwszym tiret drugie.

Artykuł 2

Komisja może dokonywać wszelkich weryfikacji uznanych za niezbędne dla zapewnienia zgodności z warunkami i z wykonywaniem zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu dla europejskich organizacji handlowych, które pomagają przedstawicielom wyznaczonym w tym celu przez Komisję.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2000 r.

W imieniu Rady

F. GOMES

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Koszty ponoszone przez europejskie organizacje handlowe przy aranżowaniu spotkań przygotowawczych posiedzeń Komitetu Doradczego ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA)

Do refundacji kwalifikować się będą koszty zakwaterowania i podróży członków europejskich organizacji handlowych, konieczne dla odbycia podróży w celu przygotowania posiedzeń ACFA.

Nie kwalifikują się koszty spotkań europejskich organizacji handlowych niezwiązane z posiedzeniami ACFA i koszty inne niż te wskazane w akapicie pierwszym.

Każdego roku, w ramach korzystania z udostępnionych środków finansowych oraz proporcjonalnie do reprezentacji w ramach plenarnego Komitetu ACFA, każdej organizacji handlowej będącej członkiem plenum ACFA będą przyznawane prawa ciągnięcia, w ramach porozumienia finansowego z Komisją.

Prawa ciągnięcia i przeciętny koszt podróży członka organizacji handlowej (w przybliżeniu 750 EUR w 1998 r.) będą ustalały ilość podróży, za które każda organizacja będzie finansowo odpowiedzialna w związku z przygotowaniem do posiedzeń, przy czym najwyżej 20% kwoty prawa ciągnięcia będzie zatrzymywane w formie stawki ryczałtowej przez każdą z organizacji dla pokrycia swych kosztów organizacyjnych i administracyjnych bezpośrednio związanych z organizowaniem spotkań przygotowawczych.

Porozumiewanie się z zainteresowanymi grupami

Działania w tym zakresie, podejmowane z inicjatywy Komisji, będą obejmowały:

- wytwarzanie i rozpowszechnianie materiałów dokumentacyjnych przystosowanych do szczególnych potrzeb zainteresowanych grup (materiały drukowane, audiowizualne i elektroniczne), w oparciu głównie o badania przeprowadzane między tymi ugrupowaniami;
- zapewnienie bardzo szerokiego dostępu do danych i materiałów wyjaśniających, dotyczących w szczególności wniosków Komisji, poprzez rozwinięcie strony internetowej, przygotowywanie i zamieszczanie na niej systematycznych publikacji, jak również poprzez organizowanie seminariów informacyjnych i szkoleniowych dla środowisk opiniotwórczych.

Środki, określone w tiret pierwszym i drugim, będą realizowane przez wykonawców zewnętrznych, wyłanianych w drodze zaproszenia do składania ofert.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) Nr 1263/99
z dnia 21 czerwca 1999
w sprawie Finansowego Instrumentu Sterowania Rybołówstwem

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności Artykuł 37 tego Traktatu,

Mając na uwadze wniosek przedłożony przez Komisję¹,

Mając na uwadze opinię Parlamentu Europejskiego²,

Mając na uwadze opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

A także biorąc pod uwagę co następuje:

1. Wspólna polityka rybacka wspomaga realizację ogólnych celów artykułu 33 Traktatu; w szczególności Rozporządzenie Rady (EEC) Nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r., ustanawiające wspólny system rybołówstwa i akwakultury⁴, przyczynia się do osiągnięcia równowagi pomiędzy zachowaniem i zarządzaniem zasobami z jednej strony, a nakładami połowowymi oraz ustabilizowaną i racjonalną eksploatacją tych zasobów z drugiej;
2. Środki strukturalne w zakresie rybołówstwa i akwakultury powinny przyczyniać się do realizacji celów wspólnej polityki rybackiej oraz celów artykułu 100 Traktatu;
3. Włączenie w 1993 roku tych środków strukturalnych w ramy struktury operacyjnej Funduszy Strukturalnych poprawiło działanie synergiczne działań prowadzonych przez Wspólnotę i zarazem umożliwiło wnoszenie bardziej spójnego udziału do działań wzmacniających jedność gospodarczą i socjalną;
4. Rozporządzenie Rady (EC) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 określające ogólne zasady Funduszy Strukturalnych⁵ stanowi wyczerpujące zestawienie ustaleń operacyjnych polityki strukturalnej, które mają wejść w życie z dniem 1 stycznia 2000; rzeczony środki strukturalne będą stanowić część środków i zadań o których mowa w artykule 2 rzeczony Rozporządzenia; Rozporządzenie Rady (EC) nr 2080/93 z dnia 20 lipca 1993 określające postanowienia dotyczące wprowadzenia w życie Rozporządzenia (EEC) Nr 2052/88 w zakresie Finansowego Instrumentu Sterowania Rybołówstwem⁶ powinno zostać uchylone i zastąpione nowym Rozporządzeniem, wprowadzającym w szczególności ustalenia, zapewniające

¹ OJ C 176, 9.6.1998, s. 44..

² Opinia przedstawiona 6 maja 1999. (nie została jeszcze opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ OJ C 407, 28.12.1998, s. 74.

⁴ OJ L 389, 31.12.1992 r., s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Rozporządzeniem (EC) nr 1181/98, OJ L 164, 9.6.1998, s. 3

⁵ Patrz str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego. (OJ L 161, 26.6.1999)

⁶ OJ L 193, 31.7.1993, s. 1

ciągłość w okresie przejściowym, pozwalającą uniknąć jakichkolwiek przerw w stosowaniu środków strukturalnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Środki strukturalne i finansowe wsparcie Wspólnoty, wprowadzone niniejszym Rozporządzeniem w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz w gałęzi gospodarki zajmującej się przetwarzaniem i obrotem rynkowym ich produktów (zwanymi dalej „sektorem”), będą wspomagały realizację ogólnych celów Artykułów: 33 i 100 Traktatu oraz cele określone w Rozporządzeniach: (EEC) nr 3760/92 i (EEC) nr 1260/1999.

2. Zadania, realizowane dzięki środkom o których mowa w ustępie 1, stanowią:

(a) przyczynianie się do osiągnięcia stałej równowagi pomiędzy zasobami rybnymi a ich eksploatacją;

(b) wzmacnianie konkurencyjności struktur oraz rozwój ekonomicznie żywotnych przedsięwzięć w tym sektorze;

(c) poprawianie dostaw rynkowych (podaży) i wartości dodanej produktów rybołówstwa i akwakultury.

(d) przyczynianie się do ożywiania obszarów zależnych od rybołówstwa i akwakultury.

3. Pomoc finansowa Wspólnoty może zostać przyznana na wprowadzanie środków wspierających jedno lub więcej zadań o których mowa w ustępie 2, zgodnie z postanowieniami artykułu 2.

4. Zgodnie z procedurą określoną w artykule 4, Rada ustanowi obszary interwencji dla działań strukturalnych o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 2

1. Finansowy Instrument Sterowania Rybołówstwem będzie dalej zwany ‘FIFG’.

2. Środki wprowadzone z zastosowaniem pomocy z FIFG dla Celu 1 Funduszy Strukturalnych będą stanowiły część programowania rzeczzonego Celu.

Środki wprowadzone z zastosowaniem pomocy z FIFG poza Celem 1 będą stanowić przedmiot pojedynczego dokumentu programującego w każdym Państwie Członkowskim, którego dotyczą.

3. Środki wymienione w ustępie 2 będą obejmować wszystkie środki strukturalne w sektorze stosowane w następujących obszarach:

- odnowa floty i modernizacja statków rybackich,
- dostosowanie nakładu połowowego,
- wspólne przedsięwzięcia [joint enterprises],
- rybołówstwo przybrzeżne, prowadzone na niewielką skalę,
- środki socjalno - ekonomiczne,
- ochrona zasobów morskich w wodach przybrzeżnych,
- akwakultura,
- portowe urządzenia rybackie,
- przetwarzanie oraz obrót rynkowy produktami rybołówstwa i akwakultury,
- środki na znajdowanie i promowanie nowych rynków zbytu,
- działania podejmowane przez uczestników obrotu rynkowego,
- czasowe zawieszenie działalności oraz inne rekompensaty finansowe,
- działania innowacyjne oraz wsparcie techniczne.

Rada może, zgodnie z procedurą określoną w artykule 4, przystosować niniejszą listę środków.

4. Państwa Członkowskie zapewnią na poziomie krajowym, że interwencje w ramach FIFG w dziedzinie restrukturyzacji floty są zgodne z ich zobowiązaniami wynikającymi ze wspólnej polityki rybackiej, a w szczególności z wieloletnich programów sterowania.

5. Dodatkowo, zgodnie z artykułami: 22 i 23 Rozporządzenia (EC) nr 1260/1999, FIFG może również udzielać wsparcia w zakresie:

- a) działań innowacyjnych, łącznie z ponadnarodowymi operacjami oraz ustanawiania sieci dla uczestników działających w sektorze oraz obszarach zależnych od rybołówstwa i akwakultury;
- b) środków wsparcia technicznego.

Zgodnie z artykułem 22. 2) Rozporządzenia (EC) nr 1260/1999, obszar stosowania projektów pilotażowych, których dotyczy punkt (a) niniejszego ustępu, zostaje rozszerzony decyzją o udzielaniu wsparcia z Funduszy w zakresie środków, które

mogą być finansowane na podstawie Rozporządzenia (EC) nr 1261/1999 z dnia 21 czerwca 1999 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Funduszu Rozwoju Regionalnego¹, Rozporządzenia (EC) nr 1262 /1999 z dnia 21 czerwca 1999 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Socjalnego² oraz Rozporządzenia Rady (EC) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 w sprawie wsparcia rozwoju rolniczego z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolniczych, zmieniającego i uchylającego niektóre Rozporządzenia³, w celu wdrożenia wszystkich środków przewidzianych przez odnośne działania innowacyjne.

Artykuł 3

Wsparcie finansowe przyznane na rzecz poszczególnych operacji w ramach środków o których mowa w artykule 1. 3) nie może przekraczać maksymalnej wielkości ustalonej zgodnie z procedurą o której mowa w artykule 4.

Artykuł 4

Bez wpływu na stosowanie artykułu 5, Rada, działając na wniosek Komisji zgodnie z procedurą określoną w artykule 37 Traktatu, przyjmie nie później niż 31 grudnia 1999, szczegółowe zasady i warunki udzielania finansowego wsparcia Wspólnoty na środki strukturalne o których mowa w artykule 2.

Artykuł 5

1. Rozporządzenie Rady (EEC) nr 4028/86⁴ oraz Rozporządzenie Rady (EEC) nr 4042/89⁵ będą nadal stosowane do wniosków o pomoc złożonych przed dniem 1 stycznia 1994.

2. Transze sum przeznaczonych na udzielanie pomocy projektom, odnośnie do których Komisja podjęła stosowne decyzje w okresie od 1 stycznia 1989 do 31 grudnia 1993 stosownie do Rozporządzenia (EEC) Nr 4028/86 i które nie były przedmiotem końcowego wniosku o płatność złożonego Komisji w ciągu sześciu lat i trzech miesięcy od dnia wydania decyzji o przyznaniu pomocy, Komisja zwolni automatycznie, nie później niż sześć lat i dziewięć miesięcy od dnia przyznania pomocy, dając podstawę do zwrotu sum niesłusznie wypłaconych, bez szkody dla tych projektów, które zawieszono z powodów prawnych.

Artykuł 6

¹ Patrz str. 43 niniejszego Dziennika Urzędowego.

² Patrz str. 48 niniejszego Dziennika Urzędowego.

³ OJ L 160, 26.6.1999, s. 80

⁴ OJ L 376, 31.12.1986, s. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione Rozporządzeniem (EC) nr 2080/93.

⁵ OJ L 388, 30.12.1989, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Rozporządzeniem (EC) nr 2080/93.

Niniejszym zostaje uchylone Rozporządzenie (EEC) nr 2080/93 ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2000.

Odwołania do uchylonego Rozporządzenia będą interpretowane jako powoływanie się na niniejsze Rozporządzenie.

Artykuł 7

Ustalenia przejściowe przewidziane w artykule 52 Rozporządzenia (EC) nr 1260/1999 będą stosowane *mutatis mutandis* do niniejszego Rozporządzenia.

Artykuł 8

Niniejsze Rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po dacie jego ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze Rozporządzenie obowiązuje i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 czerwca 1999 r.

W imieniu Rady
G. VERHEUGEN
Przewodniczący

WRLIB:15368.1\109573-00003

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1260/1999

z dnia 21 czerwca 1999 r.

ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 161,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) art. 158 Traktatu stanowi, że w celu umocnienia spójności gospodarczej i społecznej, Wspólnota zmierza do zmniejszenia dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zacofania regionów mających najmniej korzystne warunki lub wysp, w tym obszarów wiejskich; przepis art. 159 przewiduje wspieranie tych działań za pośrednictwem funduszy strukturalnych, Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) oraz innych istniejących instrumentów finansowych;
- (2) art. 19 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r., w sprawie zadań funduszy strukturalnych i ich skuteczności, oraz w sprawie koordynacji działań funduszy między sobą i z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi⁵, wymaga od Rady, aby ponownie dokonała jego analizy na podstawie propozycji Komisji przed dniem 31 grudnia 1999 r.; w celu poprawy przejrzystości prawodawstwa wspólnotowego zaleca się umieszczenie wszystkich przepisów dotyczących funduszy strukturalnych w ramach jednego rozporządzenia oraz uchylenie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2052/88 oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi⁶;

¹ Dz.U. C 176 z 9.6.1998, str. 1.

² Zgoda wydana dnia 6 maja 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 407 z 28.12.1998, str. 74.

⁴ Dz.U. C 373 z 2.12.1998, str. 1.

⁵ Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3193/94 (Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 11).

⁶ Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3193/94.

- (3) zgodnie z art. 5 protokołu 6 w sprawie przepisów szczególnych dotyczących Celu 6 w ramach funduszy strukturalnych w Finlandii oraz Szwecji, dołączonego do Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii oraz Szwecji, postanowienia tego protokołu powinny zostać poddane ponownej analizie przed końcem 1999 r., równocześnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2052/88;
- (4) w celu zwiększenia koncentracji i uproszczenia działań funduszy strukturalnych liczba celów priorytetowych powinna zostać zmniejszona w porównaniu z rozporządzeniem (EWG) 2052/88; cele te powinny zostać ponownie określone jako wspierające rozwój i dostosowanie strukturalne regionów opóźnionych w rozwoju, przekształcenia ekonomiczne i społeczne oraz zmianę profilu polityki społecznej na obszarach stojących w obliczu trudności strukturalnych oraz dostosowujące i modernizujące polityki i systemy edukacyjne, szkoleniowe i zatrudnienia;
- (5) w swoich wysiłkach zmierzających do umocnienia spójności gospodarczej i społecznej Wspólnota także stara się wspierać harmonijny, zrównoważony i trwały rozwój działalności gospodarczej, wysoki poziom zatrudnienia, równość traktowania kobiet i mężczyzn oraz wysoki poziom ochrony i poprawy stanu środowiska; wysiłki te w szczególności powinny włączać w proces przygotowywania i realizacji działań funduszy strukturalnych wymogi ochrony środowiska naturalnego, a także powinny pomagać w eliminowaniu nierówności i wspieraniu równości mężczyzn i kobiet; działania funduszy mogą także przyczyniać się do zwalczania wszelkich form dyskryminacji na tle rasowym, etnicznym, niepełnosprawności lub wieku, w szczególności za pomocą oceny potrzeb, zachęt finansowych oraz poszerzonego partnerstwa;
- (6) rozwój kulturalny, jakość środowiska naturalnego i stworzonego przez człowieka, jakościowy i kulturowy wymiar życia, a także rozwój turystyki przyczyniają się do gospodarczego i społecznego wzrostu atrakcyjności regionów, o tyle o ile zachęcają one do tworzenia zrównoważonego zatrudnienia;
- (7) Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyczynia się przede wszystkim do osiągnięcia celu polegającego na wspieraniu rozwoju i dostosowania strukturalnego regionów opóźnionych w rozwoju oraz gospodarczego i społecznego przekształcenia obszarów stojących w obliczu trudności strukturalnych;
- (8) zadania Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) powinny być dostosowane w celu uwzględnienia i wykonania Europejskiej Strategii na rzecz Zatrudnienia;
- (9) strukturalne aspekty wspólnej polityki rybołówstwa zostały zintegrowane jako pełnoprawna polityka strukturalna zgodnie z zasadami regulującymi fundusze strukturalne od 1993 r.; wdrażanie poprzez Instrument Finansowy Orientacji Rybołówstwa (IFOR) w ramach funduszy strukturalnych powinno być kontynuowane; pomoc z IFOR w ramach Celu 1 stanowi część programowania tego Celu, natomiast pomoc poza Celem 1 jest przedmiotem pojedynczego programu w każdym zainteresowanym Państwie Członkowskim;
- (10) Wspólnota podjęła reformę wspólnej polityki rolnej, która zawiera środki strukturalne i towarzyszące, służące rozwojowi obszarów wiejskich; w tym kontekście Sekcja Orientacji - Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) powinna w dalszym ciągu przyczyniać się do osiągnięcia celu priorytetowego polegającego na

rozwoju i strukturalnym dostosowaniu regionów opóźnionych w rozwoju poprzez poprawę efektywności struktur produkcji, przetwórstwa i obrotu produktami rolnymi i leśnymi oraz rozwijanie potencjału lokalnego na obszarach wiejskich; Sekcja Gwarancji EFOGR przyczynia się do osiągnięcia celu priorytetowego polegającego na gospodarczej i społecznej konwersji obszarów stojących w obliczu trudności strukturalnych, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia⁷;

- (11) szczególne zasady mające zastosowanie do każdego z funduszy mają zostać wymienione w decyzjach wykonawczych, przyjętych na podstawie art. 37, 148 i 162 Traktatu;
- (12) kryteria wyznaczania regionów i obszarów kwalifikujących się powinny zostać sprecyzowane; w tym celu właściwe jest, aby identyfikacja regionów i obszarów priorytetowych na poziomie Wspólnoty oparta była na wspólnym systemie klasyfikacji regionów, zwanym „Nomenklaturą Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS)”, ustanowionym przez Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich we współpracy z krajowymi instytutami statystycznymi;
- (13) regiony opóźnione w rozwoju powinny być określone jako te, w których produkt krajowy brutto (PKB) na mieszkańca jest niższy od 75% średniej wspólnotowej; dla zapewnienia efektywnej koncentracji pomocy, Komisja powinna ściśle stosować to kryterium, korzystając z obiektywnych danych statystycznych; regiony peryferyjne oraz obszary o bardzo niskiej gęstości zaludnienia objęte Celem 6, określonym w protokole 6 dołączonym do Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji na okres 1995-1999 r., również powinny zostać objęte Celem 1 na podstawie niniejszego rozporządzenia;
- (14) obszary przechodzące konwersję gospodarczą i społeczną powinny być określone jako te, które obejmują obszary przechodzące zmiany społeczno - gospodarcze w sektorze przemysłowym i usługowym, upadające obszary wiejskie, obszary miejskie znajdujące się w trudnej sytuacji oraz obszary zależne od rybołówstwa objęte kryzysem; pomoc ta jest właściwie skoncentrowana na najpoważniej dotkniętych obszarach Wspólnoty; obszary te powinny zostać wyznaczone przez Komisję, działającą w oparciu o propozycje Państw Członkowskich i w ścisłej współpracy z nimi;
- (15) w celu zapewnienia wspólnotowego charakteru działania funduszy, obszary przechodzące zmiany społeczno - gospodarcze w sektorze przemysłowym i upadające obszary wiejskie w możliwie najszerszym stopniu powinny zostać wyznaczone w oparciu o obiektywne wskaźniki, stosowane na poziomie Wspólnoty; ludność objęta przez ten cel priorytetowy, biorąc Wspólnotę jako całość, powinna objąć około 10% ludności Wspólnoty w przypadku obszarów przemysłowych, 5% w przypadku obszarów wiejskich, 2% w przypadku obszarów miejskich i 1% w przypadku obszarów rybołówstwa; dla zagwarantowania sprawiedliwego udziału każdego Państwa Członkowskiego w kompleksowych wysiłkach zmierzających do koncentracji, maksymalna możliwa redukcja populacji objętej Celem 2 w 2006 r., określonym w niniejszym rozporządzeniu, nie może przekraczać jednej trzeciej w porównaniu z

⁷ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

populacją objętą Celem 2 i 5b w roku 1999, określonym w rozporządzeniu (EWG) nr 2052/88;

- (16) w celu wydajnego programowania, regiony opóźnione w rozwoju, których PKB na mieszkańca jest niższy od 75% średniej Wspólnoty, powinny być takie same jak obszary wspomagane przez Państwa Członkowskie na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu, przy uwzględnieniu wszelkich szczególnych środków przyjętych na podstawie art. 299 ust. 2 Traktatu na korzyść regionów peryferyjnych (francuskie departamenty zamorskie, Azory, Madere, Wyspy Kanaryjskie); podobnie, obszary przechodzące zmiany gospodarcze i społeczne powinny w dużym stopniu odpowiadać obszarom wspomagany przez Państwa Członkowskie na podstawie z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu; celem Wspólnoty jest wzrost spójności na zakończenie okresu 2000-2006 r. w odniesieniu do ich obecnej sytuacji poprzez odpowiednie wysiłki Państw Członkowskich;
- (17) cel dostosowania i modernizacji polityk i systemów edukacji, szkolenia i zatrudnienia stwarza warunki do pomocy finansowej w regionach i obszarach nie objętych Celem 1; Cel 3 powinien także stanowić punkt odniesienia do zapewnienia spójności ze wszystkimi działaniami związanymi z zasobami ludzkimi w danym Państwie Członkowskim;
- (18) wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) w ramach Celu 2 powinno przybierać formę regionalnych i lokalnych działań, odnoszących się do szczególnej sytuacji w każdym z obszarów objętych Celem 2 i koordynowanych z interwencjami innych funduszy strukturalnych; każdy wkład EFS w jednolity dokument programowy dla Celu 2 musi mieć wystarczającą wielkość, uzasadniającą jego osobne zarządzanie, dlatego nie powinien być niższy niż 5% całkowitego wkładu funduszy strukturalnych;
- (19) regiony objęte celem priorytetowym w 1999 r., które już nie spełniają kryteriów kwalifikujących, powinny otrzymywać stopniowo malejące wsparcie przejściowe; wsparcie to w 2000 r. powinno być niższe, niż w 1999 r.;
- (20) powinny istnieć przepisy w sprawie alokacji poszczególnych części dostępnych zasobów; zasoby te powinny być rozdzielane corocznie i powinny być skoncentrowane w regionach opóźnionych w rozwoju, w tym również w regionach otrzymujących wsparcie przejściowe;
- (21) całkowite roczne wpływy Państwa Członkowskiego z funduszy strukturalnych na podstawie niniejszego rozporządzenia - włącznie z pomocą otrzymywaną z Funduszu Spójności – powinny być ograniczone w ramach ogólnego pułapu w zależności od krajowej zdolności absorpcji;
- (22) Komisja w oparciu o właściwe, obiektywne kryteria powinna dokonywać indykatywnego podziału środków w ramach zobowiązań dla każdego celu priorytetowego; 4% środków przydzielonych w ten sposób Państwu Członkowskiemu powinno być przydzielonych przez Komisję w połowie wyznaczonego okresu; w uznaniu szczególnych wysiłków dla procesu pokojowego w Irlandii Północnej, program PEACE powinien być kontynuowany do 2004 r.; dla szwedzkich regionów NUTS -II, nie objętych wykazem, określonym w art. 3 ust. 2 i spełniających kryteria ustanowione

w art. 2 protokołu 6 do Aktu Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii, powinien zostać ustanowiony specjalny program pomocowy na okres 2000-2006 r.;

- (23) 5,35% przydziału wszystkich dostępnych zobowiązań powinno być przeznaczony na inicjatywy wspólnotowe, a 0,65% na działania innowacyjne i pomoc techniczną;
- (24) przyznane środki dostępne dla funduszy strukturalnych, powinny być do celów programowania indeksowane na podstawie stawki ryczałtowej, a jeśli zajdzie taka potrzeba, przed dniem 31 grudnia 2003 r. powinno być dokonane techniczne dostosowanie do tej indeksacji;
- (25) na podstawie głównych zasad reformy funduszy strukturalnych z 1988 r. należy kontynuować zarządzanie funduszami do 2006 r.; jednakże, zebrane doświadczenie wskazuje na potrzebę zmian, które uproszczą i uczynią te zasady bardziej przejrzystymi; w szczególności, skuteczność powinna być uznana za zasadę fundamentalną;
- (26) jeżeli działania funduszy strukturalnych mają być skuteczne i przejrzyste, obowiązki Państw Członkowskich i Komisji powinny być precyzyjnie określone; obowiązki te powinny być wyszczególnione dla każdego etapu programowania, monitorowania, oceny i nadzoru; zgodnie z zasadą pomocniczości i zastrzeżeniem kompetencji Komisji, wykonywanie i monitorowanie pomocy powinno być przede wszystkim zadaniem Państw Członkowskich;
- (27) działania Wspólnoty powinny być komplementarne lub powinny stanowić wkład do działań Państw Członkowskich; w celu zagwarantowania znaczącej wartości dodanej należałoby wzmocnić partnerstwo; dotyczy to organów regionalnych i lokalnych, innych właściwych organów, w tym organów odpowiedzialnych za środowisko i wspieranie równości kobiet i mężczyzn, partnerów gospodarczych i społecznych oraz innych właściwych organów; w proces przygotowania, monitorowania i oceny pomocy zostaną włączeni odpowiedni partnerzy;
- (28) proces programowania powinien zostać określony od pierwotnej koncepcji do bezpośredniego beneficjenta i wspomagany w Państwach Członkowskich poprzez szerokie, indykatywne wytyczne dotyczące odpowiednich i uzgodnionych polityk Wspólnoty w nawiązaniu do funduszy strukturalnych, przygotowane przez Komisję;
- (29) programowanie powinno zapewnić wzajemną koordynację funduszy strukturalnych oraz koordynację z innymi dostępnymi instrumentami finansowymi i EBI; niniejsza koordynacja dotyczy także łączenia subwencji i pożyczek;
- (30) działania funduszy i działania przez nie finansowane muszą być zgodne z innymi politykami Wspólnoty i prawodawstwem wspólnotowym, oraz muszą zostać ustanowione przepisy szczególne w tym obszarze działania mające na celu rozpowszechnianie i wykorzystywanie rezultatów badań i rozwoju technologii, prowadzonych w kontekście funduszy strukturalnych muszą gwarantować ochronę praw odnoszącą się do nabywania i wykorzystywania wiedzy i muszą być prowadzone zgodnie ze wspólnotowymi regułami konkurencji;
- (31) powinny zostać określone prostsze kryteria i szczegółowe zasady weryfikacji i wprowadzania w życie zasady dodatkowości;

- (32) system programowania powinien zostać uproszczony poprzez ustanowienie jednolitego, siedmioletniego okresu planowania; w tym celu, formy i liczba programów pomocy powinny zostać ograniczone i zwyczajowo powinny składać się z jednolitej, zintegrowanej pomocy dla każdego regionu, poprzez uznanie jednolitych dokumentów programowych za normę do celów priorytetowych oraz poprzez włączenie głównych projektów i dotacji globalnych do innych form pomocy;
- (33) w celu wzmocnienia podejścia zintegrowanego do rozwoju, w poszanowaniu szczególnych cech danego regionu, powinny zostać podjęte kroki mające na celu zapewnienie spójności między działaniami różnych funduszy a politykami Wspólnoty, strategią na rzecz zatrudnienia, politykami społecznymi i gospodarczymi Państw Członkowskich oraz politykami regionalnymi Państw Członkowskich;
- (34) w celu przyspieszenia i uproszczenia procedur programowania, zakres odpowiedzialności Komisji powinien być oddzielony od odpowiedzialności Państw Członkowskich; zatem, Komisja, działając w oparciu o propozycję Państw Członkowskich, powinna przyjąć regulacje w zakresie strategii i priorytetów rozwoju, które będą wpływać na planowanie, jak również na wielkość wkładu finansowego Wspólnoty i powiązane z nimi rozwiązania o charakterze wykonawczym, podczas gdy Państwa Członkowskie mają podjąć decyzję w sprawie ich stosowania; powinna być także sprecyzowana treść różnych form pomocy;
- (35) takie zdecentralizowane wykonywanie działań funduszy strukturalnych przez Państwa Członkowskie, powinno zapewniać wystarczające gwarancje, co do szczegółów i jakości wykonywania, wyników działania i ich oceny oraz należytego zarządzania finansami i jego nadzoru;
- (36) Komisja, w porozumieniu z EBI, gdzie sytuacja tego wymaga, powinna zatwierdzać duże projekty inwestycyjne, których rozmiar finansowy przekracza określoną sumę w celu oceny ich oddziaływania i proponowane wykorzystanie środków własnych Wspólnoty;
- (37) Powinny istnieć przepisy w zakresie operacji pozostających w interesie Wspólnoty, prowadzonych z inicjatywy Komisji w celu uzupełnienia działań wykonywanych na podstawie celów priorytetowych;
- (38) inicjatywy wspólnotowe powinny być skoncentrowane na wspieraniu współpracy przygranicznej, ponadnarodowej i międzyregionalnej (Interreg), gospodarczej i społecznej rewitalizacji miast i przedmieść dotkniętych kryzysem (URBAN), w obu przypadkach przeznaczonych do sfinansowania z EFRR, rozwoju obszarów wiejskich (Leader), przeznaczonych do sfinansowania z Sekcji Orientacji EFOGR oraz rozwoju zasobów ludzkich w kontekście równości szans (EQUAL), przeznaczonych do sfinansowania z EFS; wspieranie współpracy przygranicznej – w szczególności w perspektywie rozszerzenia, współpracy ponadnarodowej i międzyregionalnej - nabiera w tym kontekście szczególnego znaczenia; niezbędne jest wzmocnienie koordynacji współpracy przygranicznej, ponadnarodowej i międzyregionalnej z działaniami ustanowionymi w kontekście rozporządzenia Rady (EWG) nr 3906/89⁸, rozporządzenia

⁸ Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11 (PHARE). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 753/96 (Dz.U. L 103 z 26.4.1996, str. 5).

Rady (Euratom, WE) nr 1279/96⁹ i rozporządzenia Rady (WE) nr 1488/96¹⁰, przy uwzględnieniu rozszerzenia Unii Europejskiej i partnerstwa euro-śródziemnomorskiego; w ramach programu EQUAL należy poświęcić właściwą uwagę społecznej i zawodowej integracji osób ubiegających się o azyl;

- (39) fundusze strukturalne powinny wspierać badania, projekty pilotażowe i wymianę doświadczeń w celu wspierania innowacyjnego podejścia i praktyk poprzez proste i przejrzyste wykonywanie;
- (40) w celu wzmocnienia efektu dźwigni środków własnych Wspólnoty poprzez możliwie najlepsze wykorzystanie prywatnych źródeł finansowania i dla lepszego uwzględniania dochodowości projektów, formy pomocy dostępne z funduszy strukturalnych powinny być różnorodne, a wielkość pomocy zróżnicowana, w celu wspierania interesu Wspólnoty, zachęcania do wykorzystania szerokiego zakresu środków finansowych i ograniczenia udziału funduszy poprzez zachęcanie do korzystania z odpowiednich form pomocy; w tym celu powinny zostać ustalone zredukowane wielkości interwencji w przypadku inwestycji w przedsiębiorstwach oraz projektów infrastrukturalnych generujących znaczny dochód; do celów niniejszego rozporządzenia przyjęto, że znaczny dochód netto powinien być tymczasowo określony jako dochód przekraczający przynajmniej 25% kosztu całkowitego danej inwestycji;
- (41) zgodnie z zasadą pomocniczości, zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się powinny istnieć w formie odpowiednich przepisów krajowych, w przypadku braku reguł wspólnotowych, aczkolwiek mogą one zostać ustanowione przez Komisję w przypadku, gdy są one niezbędne w celu jednolitego i sprawiedliwego wykonania funduszy strukturalnych na obszarze Wspólnoty; powinny zostać określone początkowe i końcowe daty kwalifikacji wydatków oraz należy założyć, że projekty inwestycyjne nie mogą podlegać znacznym modyfikacjom; zważywszy, że w celu zapewnienia efektywności i długotrwałego oddziaływania pomocy ze strony funduszy, całość lub część pomocy z funduszu powinna pozostać przypisana do działania jedynie w przypadku, gdy jej charakter lub warunki wykonywania nie podlegają znacznym modyfikacjom, które mogłyby spowodować odejście wspieranej operacji od jej pierwotnych celów;
- (42) zasady i procedury dokonywania zobowiązań i płatności powinny zostać uproszczone; w tym celu zobowiązania budżetowe powinny być dokonywane raz w roku zgodnie z wieloletnią perspektywą finansową oraz finansowym planem pomocy, natomiast płatności powinny być dokonywane w formie zaliczki, po której następuje zwrot faktycznie poniesionych wydatków; zgodnie z ustalonym orzecnictwem, wszelkie procenty od płatności zaliczkowych powinny być traktowane jako zasoby danego Państwa Członkowskiego, a w celu wzmocnienia oddziaływania funduszy, powinny być przeznaczone na ten sam cel, na który była przeznaczona zaliczka;
- (43) należyte zarządzanie finansami powinno być zapewnione poprzez wymóg, że wydatki mają być należycie uzasadnione i poświadczone, a także poprzez powiązanie płatności ze zgodnością z zasadniczymi obowiązkami w zakresie monitorowania programowania, kontroli finansowej oraz stosowania prawa wspólnotowego;

⁹ Dz.U. L 165 z 4.7.1996, str. 1 (TACIS).

¹⁰ Dz.U. L 189 z 30.7.1996, str. 1 (MEDA). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 780/98 (Dz.U. L 113 z 15.4.1998, str. 2).

- (44) w celu zapewnienia właściwego zarządzania środkami własnymi Wspólnot, należy ulepszyć prognozowanie i wykonywanie wydatków; zważywszy, że w tym celu Państwa Członkowskie powinny regularnie przysyłać Komisji swoje prognozy wykorzystania środków własnych Wspólnoty, a wszelkie opóźnienia w realizacji finansowej powinny spowodować spłatę zaliczek i automatyczne anulowanie zobowiązań;
- (45) w okresie przejściowym od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. wszelkie odniesienia do euro powinny być zasadniczo traktowane jako odniesienia do euro jako jednostki pieniężnej, jak określono w art. 2 zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro¹¹;
- (46) jednym ze sposobów zapewnienia skuteczności działań funduszy strukturalnych jest skuteczne monitorowanie; monitorowanie powinno zostać udoskonalone, a obowiązki w tym zakresie lepiej określone; należy w szczególności funkcje zarządzania oddzielić od funkcji monitorowania;
- (47) dla każdej formy pomocy powinien istnieć jeden organ zarządzający z określonymi obowiązkami; obowiązki te powinny przede wszystkim obejmować zbieranie danych o wynikach i ich przekazywanie Komisji, zapewnienie należytej realizacji finansowej, organizowanie ocen i wypełnianie zobowiązań dotyczących reklamy i prawa wspólnotowego; odpowiednio powinny istnieć przepisy w celu odbywania regularnych spotkań między Komisją i organem zarządzającym w celu monitorowania pomocy;
- (48) należy ustalić, że komitety monitorowania są instytucjami mianowanymi przez Państwo Członkowskie, odpowiedzialnymi za nadzorowanie pomocy, kontrolowanie zarządzania pomocą przez organ zarządzający, zapewnienie zgodności z własnymi wytycznymi i przepisami wykonawczymi oraz dokonywanie przeglądu ocen;
- (49) wskaźniki i roczne sprawozdania z wykonania są istotne dla monitorowania i powinny być lepiej określone tak, aby w wiarygodny sposób odzwierciedlać postęp programów pomocy i jakość programowania;
- (50) w celu zagwarantowania skutecznego i prawidłowego wykonania, zobowiązania Państw Członkowskich powinny zostać ustanowione w odniesieniu do systemów zarządzania i nadzoru, poświadczania wydatków, a także zapobiegania, wykrywania i korygowania nieprawidłowości, a także naruszeń prawa wspólnotowego;
- (51) bez uszczerbku dla obowiązków Komisji odnośnie kontroli finansowej, współpraca między Państwami Członkowskimi a Komisją w tym zakresie powinna zostać ulepszona, w szczególności poprzez przepis o regularnych konsultacjach Państw Członkowskich i Komisji, służących omówieniu działań podjętych przez Państwa Członkowskie i zezwoleniu Komisji na interwencje w sprawie podjęcia środków naprawczych, w miarę potrzeby;
- (52) odpowiedzialność Państw Członkowskich za ściganie i naprawianie nieprawidłowości i naruszeń, jak również Komisji, w sytuacji, gdy Państwa Członkowskie nie spełniają swych zobowiązań, powinna zostać sprecyzowana;

¹¹ Dz. U. L139 z 11.5.1998, str. 1.

- (53) skuteczność i oddziaływanie działań funduszy strukturalnych powinny zależeć także od lepszej i bardziej dokładnej oceny; powinna zostać ustanowiona odpowiedzialność Państw Członkowskich i Komisji w tym zakresie, jak również rozwiązania gwarantujące wiarygodność oceny;
- (54) programy pomocowe powinny być oceniane w związku z ich przygotowaniem, oceną w połowie okresu oraz oszacowania ich oddziaływania, a proces oceny powinien zostać włączony do kontroli pomocy; w tym celu powinny zostać określone cele i treść każdego etapu oceny, a ocena sytuacji w odniesieniu do sytuacji społecznej i gospodarczej, środowiska i równości kobiet i mężczyzn powinna zostać poprawiona;
- (55) ocena w połowie okresu i zachowanie części pierwotnych środków przyznanych jako rezerwy powinna umożliwiać dodatkowe kwoty finansowe rozdzielane w każdym Państwie Członkowskim w oparciu o dotychczasowe rezultaty wykonania; tego typu podział powinien być oparty o proste, obiektywne i przejrzyste kryteria, które odzwierciedlają skuteczność i jakość zarządzania i realizacji finansowej;
- (56) co trzy lata należy przedstawić sprawozdanie o postępach osiągniętych w zakresie spójności gospodarczej i społecznej, które powinno zawierać analizę sytuacji regionów Wspólnoty oraz ich rozwoju gospodarczego i społecznego;
- (57) w interesie dobrze funkcjonującego partnerstwa i właściwego wsparcia pomocy wspólnotowej, powinna być przekazywana jest jak najszersza informacja i reklama na jej temat; władze odpowiedzialne za zarządzanie pomocą powinny być odpowiedzialne za ten aspekt, jak również za powiadamianie Komisji o podjętych środkach;
- (58) powinny zostać ustanowione zasady funkcjonowania komitetów powołanych w celu wspomaganie Komisji przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia;
- (59) powinny zostać ustanowione szczegółowe przepisy przejściowe, które umożliwią przygotowanie nowego ustalania planów niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, które zagwarantują, że pomoc dla Państw Członkowskich nie będzie przerwana w trakcie przygotowywania regionalnych planów rozwoju i programów pomocy zgodnie z nowym systemem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZASADY OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

CELE I ZADANIA

Artykuł 1

Cele

Działania Wspólnoty za pośrednictwem funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcji Gwarancji, Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) i innych istniejących instrumentów finansowych wspierają osiągnięcie ogólnych celów wymienionych w art. 158 i 160 Traktatu. Fundusze strukturalne, EBI oraz inne istniejące instrumenty finansowe przyczyniają się we właściwy sposób do osiągnięcia następujących trzech celów priorytetowych:

1. wspierania rozwoju i dostosowania strukturalnego regionów opóźnionych w rozwoju, zwanego dalej „Celem 1”;
2. wspierania gospodarczej i społecznej konwersji obszarów stojących w obliczu problemów strukturalnych, zwanego dalej „Celem 2”;
3. wspierania dostosowania i modernizacji polityk i systemów kształcenia, szkolenia i zatrudnienia, zwanego dalej „Celem 3”. W ramach tego celu dostarczana pomoc finansowa w regionach nie objętych Celem 1, stanowi strategiczny układ odniesienia dla wszelkich środków wspierających zasoby ludzkie na terytorium kraju, z zastrzeżeniem dla szczególnych cech każdego regionu.

Przy realizacji tych celów, Wspólnota przyczynia się do harmonijnego i zrównoważonego rozwoju działalności gospodarczej, rozwoju zatrudnienia i zasobów ludzkich, ochrony i poprawy stanu środowiska oraz zniesienia nierówności i wspierania równości kobiet i mężczyzn.

Artykuł 2

Środki i zadania

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, „fundusze strukturalne” oznaczają Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS), Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)- Sekcja Orientacji oraz Instrument Finansowy Orientacji Rybołówstwa (IFOR), zwane dalej „Funduszami”.
2. Zgodnie z art. 33, 146 i 160 Traktatu, Fundusze przyczyniają się, każdy zgodnie ze szczegółowymi postanowieniami dotyczącymi ich działania, do osiągnięcia Celów 1, 2 i 3:
 - a) Cel 1: EFRR, EFS, Sekcja Orientacji EFOGR i IFOR;
 - b) Cel 2: EFRR i EFS;
 - c) Cel 3: EFS
3. IFOR wnosi wkład do działań strukturalnych w sektorze rybołówstwa poza regionami Celu 1 zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1263/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa¹².

Sekcja Gwarancji EFOGR przyczynia się do osiągnięcia Celu 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999.

¹² Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 54.

4. Fundusze przyczyniają się do finansowania inicjatyw wspólnotowych oraz wspierania środków innowacyjnych i pomocy technicznej.

Środki pomocy technicznej prowadzone są w ramach programowania określonego w art. 13-27, lub z inicjatywy Komisji na mocy art. 23.

5. Inne źródła budżetu Wspólnoty, które mogą zostać wykorzystane dla osiągnięcia celów określonych w art. 1 to w szczególności przeznaczone na inne środki strukturalne oraz Fundusz Spójności.

Komisja i Państwa Członkowskie zapewniają, że działania funduszy są zgodne z innymi politykami Wspólnoty, w szczególności w obszarach zatrudnienia, równości kobiet i mężczyzn, polityki socjalnej i szkolenia zawodowego, wspólnej polityki rolnej, transportu, energii i sieci transeuropejskich, jak również włączenia wymogów ochrony środowiska naturalnego przy określaniu i wykonywaniu działań funduszy.

6. EBI współpracuje przy osiąganiu celów określonych w art. 1, zgodnie z procedurami ustanowionymi w jego statucie.

Inne istniejące instrumenty finansowe, które mogą przyczyniać się, każdy zgodnie ze szczegółowymi przepisami decydującymi o ich funkcjonowaniu, do osiągnięcia celów, określonych w art. 1, obejmują Europejski Fundusz Inwestycyjny oraz Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Euratom) (pożyczki, gwarancje), zwane „innymi instrumentami finansowymi”.

ROZDZIAŁ II

GEOGRAFICZNY ZASIĘG CELÓW PRIORYTETOWYCH

Artykuł 3

Cel 1

1. Regionami objętymi Celem 1 są regiony określone na poziomie II Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do celów Statystycznych (NUTS poziom II), których PKB na mieszkańca, mierzony parytetem siły nabywczej i obliczony na podstawie danych Wspólnoty za ostatnie trzy lata, dostępnych z dnia 26 marca 1999 r., jest niższy od 75% średniej wspólnotowej.

Regiony peryferyjne (francuskie departamenty zamorskie, Azory, Wyspy Kanaryjskie i Madera), które wszystkie znajdują się poniżej progu 75%, jak również obszary kwalifikujące się do Celu 6 na okres 1995-1999 r. zgodnie z protokołem 6 Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji są również objęte tym Celem.

2. Komisja sporządza wykaz regionów objętych Celem 1 w ścisłym zastosowaniu ust. 1 akapit pierwszy, bez uszczerbku dla art. 6 ust. 1 oraz art. 7 ust. 4 akapit drugi.

Wykaz ten jest ważny przez siedem lat, od dnia 1 stycznia 2000 r.

Artykuł 4

Cel 2

1. Regiony objęte Celem 2 to regiony objęte problemami strukturalnymi, których społeczno - gospodarcza konwersja ma być wspierana zgodnie z art. 1 ust. 2, i których zaludnienie lub obszar jest wystarczająco duże. Zawierają one w szczególności obszary przechodzące zmiany społeczno-gospodarcze w sektorze przemysłowym i usługowym, upadające obszary wiejskie, obszary miejskie znajdujące się w trudnej sytuacji oraz objęte kryzysem obszary zależne od rybołówstwa.

2. Komisja i Państwa Członkowskie starają się zapewnić skoncentrowanie pomocy w obszarach najpoważniej dotkniętych i na najbardziej właściwym poziomie geograficznym. Zaludnienie na obszarach, określonych w ust. 1 nie może przekraczać 18% całkowitego zaludnienia Wspólnoty. Odpowiednio, Komisja określa pułap ludnościowy w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego na podstawie następujących czynników:

- a) całkowite zaludnienie w obszarach NUTS III w każdym z Państw Członkowskich, spełniających kryteria, określone w ust. 5 i 6;
- b) dotkliwości problemów strukturalnych na poziomie krajowym w każdym Państwie Członkowskim w porównaniu z innymi zainteresowanymi Państwami Członkowskimi. Powyższa dotkliwość problemów jest określana na podstawie całkowitego bezrobocia i długotrwałego bezrobocia poza regionami kwalifikującymi się do Celu 1;
- c) konieczność zapewnienia sprawiedliwego udziału każdego Państwa Członkowskiego w wysiłku związanym z koncentracją, określoną w niniejszej literze; maksymalne zmniejszenie zaludnienia objętego przez Cel 2 nie powinno przekraczać jednej trzeciej w porównaniu z liczbą ludności objętą przez Cele 2 oraz 5b w 1999 r., określone w rozporządzeniu (EWG) nr 2052/88.

Komisja dostarcza Państwom Członkowskim wszelkich dostępnych informacji na temat kryteriów określonych w ust. 5 i 6.

3. W zależności od pułapów, określonych w ust. 2, Państwa Członkowskie zaproponują Komisji wykaz znaczących obszarów reprezentujących:

- a) regiony na poziomie NUTS III lub obszary najsilniej dotknięte w obrębie tych regionów, które spełniają kryteria wymienione w ust. 5 lub w ust. 6;
- b) obszary spełniające kryteria, określone w ust. 7, lub kryteria, określone w ust. 8, lub szczególne kryteria Państw Członkowskich, określonych w ust. 9.

Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji statystyki i inne informacje na najbardziej odpowiednim poziomie geograficznym, których to informacji Komisja potrzebuje do oceny tych propozycji.

4. Na podstawie informacji, określonych w ust. 3, Komisja, w ścisłej współpracy z danym Państwem Członkowskim, opracowuje wykaz obszarów objętych Celem 2, w poszanowaniu priorytetów krajowych, bez uszczerbku dla art. 6 ust. 2.

Obszary spełniające kryteria wymienione w art. 5 i 6 muszą zawierać co najmniej 50% ludności objętej Celem 2 w każdym Państwie Członkowskim, z wyjątkami należycie usprawiedliwionymi przez obiektywne okoliczności.

5. Obszary przechodzące zmiany społeczno - gospodarcze, określone w ust. 1, muszą odpowiadać lub należeć do jednostki terytorialnej na poziomie NUTS III i spełniać następujące warunki:

- a) średnia stopa bezrobocia przez ostatnie trzy lata wyższa od średniej wspólnotowej;
- b) procentowy udział zatrudnionych w przemyśle w ogólnym zatrudnieniu równy lub wyższy od średniej dla Wspólnoty w każdym roku odniesienia począwszy od 1985 r.;
- c) zauważalny spadek zatrudnienia w przemyśle w porównaniu z rokiem odniesienia, wybranym zgodnie z lit. b).

6. Obszary wiejskie, określone w ust. 1, muszą odpowiadać lub należeć do jednostki terytorialnej na poziomie NUTS III i spełniać następujące warunki:

- a) albo gęstość zaludnienia mniejsza niż 100 osób na km², albo procentowy udział zatrudnienia w rolnictwie równy lub wyższy niż dwukrotna wartość średniej Wspólnoty w każdym roku począwszy od 1985 r.;
- b) albo średnia stopa bezrobocia w ciągu ostatnich trzech lat wyższa od średniej Wspólnoty, albo zmniejszanie się zaludnienia od 1985 r.

7. Obszary miejskie, określone w ust. 1 oznaczają gęsto zaludnione obszary, które spełniają przynajmniej jedno z poniższych kryteriów:

- a) stopa długotrwałego bezrobocia wyższa od średniej wspólnotowej;
- b) wysoki poziom ubóstwa, w tym niepewne warunki mieszkaniowe;
- c) szczególnie zanieczyszczone środowisko;
- d) wysoki poziom przestępczości i wykroczeń;
- e) niski poziom edukacji ludności.

8. Obszary zależne od rybołówstwa, określone w ust. 1 powinny oznaczać pasy nadbrzeżne, w których udział zatrudnienia w sektorze rybołówstwa jako procent ogólnego zatrudnienia jest znaczny, i które stoją w obliczu strukturalnych problemów społeczno - gospodarczych związanych z restrukturyzacją sektora rybołówstwa, który spowoduje znaczące ograniczenie miejsc pracy w tym sektorze.

9. Pomoc wspólnotowa może zostać rozciągnięta na obszary, których liczba ludności lub powierzchnia są znaczące i które kwalifikują się do jednej z poniższych kategorii:

- a) obszary spełniające kryteria określone w ust. 5, które sąsiadują z obszarem przemysłowym, obszary spełniające kryteria określone w ust. 6, które sąsiadują z

obszarem wiejskim, obszary spełniające kryteria określone w ust. 5 lub 6, które sąsiadują z regionem objętym Celem 1;

- b) obszary wiejskie z problemami społeczno - gospodarczymi wynikającymi albo ze starzenia się albo zmniejszania się liczby ludności zawodowo czynnej w rolnictwie;
- c) obszary stojące w obliczu lub zagrożone poważnymi problemami strukturalnymi wskutek istotnych, sprawdzalnych okoliczności, lub wysokim poziomem bezrobocia wynikającym z trwającej lub planowanej restrukturyzacji jednej lub więcej gałęzi w sektorze rolnym, przemysłowym lub usługowym.

10. Każdy obszar może kwalifikować się do wsparcia tylko w ramach jednego z Celów: 1 lub 2.

11. Wykaz obszarów jest ważny przez siedem lat począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r.

W przypadku, gdy w regionie występuje poważny kryzys, Komisja, działając w oparciu o propozycję Państwa Członkowskiego, może zmienić wykaz obszarów w 2003 r., zgodnie z ust. 1-10, bez zwiększania proporcji zaludnienia w ramach każdego regionu, określonego w art. 13 ust. 2.

Artykuł 5

Cel 3

Obszary uprawnione do finansowania w ramach Celu 3 nie są objęte Celem 1.

Artykuł 6

Wsparcie przejściowe

1. Nie naruszając przepisów art. 3, regiony objęte Celem 1 w 1999 r., zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2052/88, które nie są określone w art. 3 ust. 1 akapit drugi oraz ust. 2 niniejszego rozporządzenia, korzystają na zasadach przejściowych ze wsparcia z funduszy w ramach Celu 1 w okresie przejściowym od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.

W momencie przyjęcia wykazu, określonego w art. 3 ust. 2, Komisja opracowuje, zgodnie z art. 4 ust. 5 oraz 6, wykaz obszarów na poziomie NUTS III, należących do tych regionów, które otrzymują wsparcie z funduszy w ramach Celu 1 na zasadach przejściowych w 2006 r.

Jednakże w ramach limitu liczby ludności zamieszkującej obszary, określone w akapicie drugim i zgodnie z przepisami art. 4 ust. 4 akapit drugi, Komisja może, po otrzymaniu propozycji od Państwa Członkowskiego, zastąpić te obszary obszarami na poziomie równym lub niższym od poziomu NUTS III, należącymi do tych regionów, które spełniają kryteria art. 4 ust. 5-9.

Obszary regionów, niezamieszczone w wykazie określonym w akapicie drugim i trzecim, powinny nadal otrzymywać wsparcie w roku 2006 wyłącznie z EFS, IFOR oraz Sekcji Orientacji EFOGR, w ramach tej samej formy pomocy.

2. Nie naruszając przepisów art. 4, regiony objęte Celem 2 i 5 lit. b) w 1999 r zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2052/88, które nie są ujęte w wykazie na liście, określonym w art. 4 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, otrzymują przejściowe wsparcie w ramach Celu 2 z EFRR od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2005 r., na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia na zasadzie przejściowej.

Obszary te otrzymują wsparcie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. z EFS w ramach Celu 3 na tej samej podstawie co obszary Celu 3, z Sekcji Gwarancji EGOGR w ramach wsparcia dla rozwoju obszarów wiejskich oraz z IFOR w ramach środków strukturalnych w sektorze rybołówstwa poza Celem 1.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 7

Zasoby i koncentracja

1. Środki dostępne na zobowiązania z funduszy na okres 2000-2006 r. mają wartość 195 miliardów EUR w cenach z 1999 r.

Podział roczny tych środków jest przedstawiony w Załączniku.

2. Podział środków budżetowych na poszczególne cele umożliwia osiągnięcie znacznej koncentracji w regionach objętych Celem 1.

69,7% funduszy strukturalnych zostanie umieszczonych w Celu 1, w tym 4,3% na wsparcie przejściowe (całkowita suma wynosi 135,9 miliardów EUR).

11,5% funduszy strukturalnych zostanie umieszczonych w Celu 2, w tym 1,4% na wsparcie przejściowe (całkowita suma wynosi 22,5 miliardów EUR).

12,3% funduszy strukturalnych zostanie umieszczonych w Celu 3 (całkowita suma wynosi 24,05 miliardów EUR).

Wielkości podane do Celów 1,2 i 3 nie dotyczą środków finansowych, określonych w ust. 6, ani finansowania przeznaczonego na IFOR poza Celem 1.

3. Przy zastosowaniu wyraźnych procedur, Komisja dokonuje indykatywnego podziału, według Państwa Członkowskiego, przydziału środków dostępnych na programowanie określone w art. 13-19, w pełni uwzględniając, do Celów 1 i 2, jedno lub kilka obiektywnych kryteriów, podobnych do tych zawartych w rozporządzeniu (EWG) nr 2052/88, którymi są: ludność uprawniona do świadczeń, koniunktura regionu, koniunktura kraju oraz względna dotkliwość problemów strukturalnych, szczególnie poziom bezrobocia.

Do Celu 3 podział według Państwa Członkowskiego jest zasadniczo oparty na ludności uprawnionej do świadczeń, sytuacji w zakresie zatrudnienia oraz dotkliwości problemów,

takich jak wykluczenie społeczne, poziom edukacji i kształcenia oraz udział kobiet w rynku pracy.

Do Celów 1 i 2 podział ten rozróżnia przydział środków przyznanych dla regionów i obszarów korzystających ze wsparcia przejściowego. Przydziały te ustalono zgodnie z kryteriami, określonych w akapicie pierwszym. Roczny podział tych środków przyznanych będzie się zmniejszał od dnia 1 stycznia 2000 r. i będzie niższy w 2000 r. niż w 1999 r. Profil wsparcia przejściowego może być dostosowany do szczególnych potrzeb indywidualnych regionów, w uzgodnieniu z Komisją, pod warunkiem, że przydziały finansowe dla każdego regionu są przestrzegane.

Przy zastosowaniu wyraźnych procedur, Komisja dokona indykatywnego podziału, według Państwa Członkowskiego, przydziału środków na zobowiązania na działania strukturalne w sektorze rybołówstwa poza regionami objętymi Celem 1, określonym w art. 2 ust. 3 akapit pierwszy.

4. W ramach Celu 1, został ustanowiony na lata 2000-2004 program PEACE, wspierający proces pokojowy w Irlandii Północnej i służący Irlandii Północnej oraz obszarom granicznym Irlandii.

W ramach Celu 1, został ustanowiony na okres 2000-2006 r. specjalny program wsparcia dla tych szwedzkich regionów na poziomie NUTS II, które nie są zawarte na wykazie, określonym w art. 3 ust. 2, i które spełniają kryteria ustanowione w art. 2 protokołu 6 Aktu Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii.

5. 4% przydziału środków przewidzianych w każdym podziale krajowym, określonym w ust. 3 jest przeznaczane zgodnie z art. 44.

6. Na okres, określony w ust. 1, 5, 35% przydziału środków z funduszy strukturalnych, określonych w ust. 1, jest przeznaczonych na finansowanie inicjatyw wspólnotowych.

0,65% środków przyznanych, określonych w ust. 1, przeznaczono na finansowanie innowacyjnych środków i pomocy technicznej, zgodnie z art. 22 i 23.

7. Do celów ich programowania i późniejszego włączenia do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, sumy określone w ust. 1, są indeksowane w wysokości 2% rocznie, od dnia 1 stycznia 2000 r.

Dokonany zostanie przegląd indeksacji przydziałów za okres 2004-2006 r., w razie potrzeby najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r., w celu jej dostosowania technicznego przez Komisję na podstawie ostatnich dostępnych informacji gospodarczych. Różnica odnosząca się do wstępnego programowania zostanie ponownie przydzielona i włączona do sumy, określonej w ust. 5.

8. Całkowite roczne wpływy w każdym Państwie Członkowskim z funduszy strukturalnych na mocy niniejszego rozporządzenia - w połączeniu z pomocą otrzymaną z Funduszu Spójności – nie powinny przekroczyć 4% krajowego PKB.

ROZDZIAŁ IV

ORGANIZACJA

Artykuł 8

Komplementarność i partnerstwo

1. Działania Wspólnoty uzupełniają lub wspierają korespondujące z nimi działania krajowe. Przygotowane są w ramach ścisłych uzgodnień, zwanych dalej „partnerstwem”, między Komisją a Państwem Członkowskim, oraz z organami i instytucjami wyznaczonymi przez Państwo Członkowskie w ramach przepisów krajowych i aktualnych praktyk, mianowicie:

- organami regionalnymi i lokalnymi oraz innymi właściwymi organami publicznymi,
- partnerami ekonomicznymi i społecznymi,
- innymi odpowiednimi, kompetentnymi instytucjami w tych ramach.

Partnerstwo jest prowadzone przy pełnej zgodności z odpowiednimi uprawnieniami instytucjonalnymi, prawnymi i finansowymi każdego z partnerów, określonych w akapicie pierwszym.

Przy wyznaczaniu najbardziej reprezentacyjnego partnerstwa na szczeblu krajowym, regionalnym, lokalnym lub innym, Państwo Członkowskie tworzy szerokie i efektywne stowarzyszenie wszystkich istotnych podmiotów według krajowych przepisów i praktyk, biorąc pod uwagę potrzebę wspierania równości traktowania kobiet i mężczyzn oraz trwały rozwój poprzez integrację wymogów ochrony i poprawy środowiska.

Wszystkie wyznaczone strony, zwane dalej „partnerami”, są partnerami dążącymi do wspólnego celu.

2. Partnerstwo obejmuje przygotowanie, finansowanie, monitorowanie i ocenę pomocy. Państwa Członkowskie zapewniają stowarzyszenie ważnych partnerów na różnych etapach programowania, biorąc pod uwagę termin każdego etapu.

3. Zgodnie, z zasadą pomocniczości, wykonywanie pomocy jest zadaniem Państwa Członkowskiego na właściwym poziomie terytorialnym, zgodnie ze szczególnymi porozumieniami każdego Państwa Członkowskiego i zastrzeżeniem kompetencji Komisji, zwłaszcza w zakresie wykonania ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich.

4. Państwa Członkowskie współpracują z Komisją w celu zapewnienia, aby środki były wykorzystywane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.

5. Każdego roku Komisja zasięga opinii organizacji szczebla europejskiego, reprezentującymi partnerów społecznych, o politykę strukturalną Wspólnoty.

Artykuł 9

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) *programowanie*: oznacza proces organizowania, podejmowania decyzji i finansowania, prowadzony w kilku etapach w celu wykonania, na bazie wieloletniej współpracy, wspólnych działań Wspólnoty i Państw Członkowskich dla osiągnięcia Celów, określonych art. 1;
- b) *plan rozwoju* (zwany dalej „*planem*”): oznacza przygotowaną przez Państwo Członkowskie analizę sytuacji w świetle celów, określonych w art. 1, jak również potrzeb priorytetowych służących osiągnięciu tych celów, wraz ze strategią, planowanymi działaniami priorytetowymi, ich szczegółowymi celami i odpowiadającymi im indykatywnymi zasobami finansowymi;
- c) *ramy odniesienia polityk Celu 3*: oznaczają dokument, który wyznacza kontekst dla pomocy dotyczącej zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich na terytorium każdego Państwa Członkowskiego, i który identyfikuje relacje z priorytetami wymienionymi w Krajowym Planie Działania na rzecz Zatrudnienia;
- d) *Wspólnotowe Ramy Wsparcia*: oznaczają dokument zatwierdzony przez Komisję, w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim, po dokonaniu oceny planu przedłożonego przez Państwo Członkowskie i zawierający strategię i priorytety działań funduszy i Państwa Członkowskiego, ich cele szczegółowe, wielkość wkładu Funduszy i innych środków finansowych. Dokument ten jest podzielony na priorytety i wykonywany za pomocą jednego lub kilku programów operacyjnych;
- e) *pomoc*: oznacza formy pomocy dostarczanej przez fundusze, tj.:
 - (i) programy operacyjne lub jednolite dokumenty programowe;
 - (ii) programy inicjatyw wspólnotowych;
 - (iii) wsparcie dla pomocy technicznej i środków innowacyjnych;
- f) *program operacyjny*: oznacza dokument zatwierdzony przez Komisję, w celu wykonania Wspólnotowych Ram Wsparcia i składający się z jednolitego zestawienia priorytetów, zawierającego środki wieloletnie, które mogą być wykonywane poprzez jeden lub kilka funduszy, jeden lub kilka innych istniejących instrumentów finansowych oraz EBI. Zintegrowany program operacyjny oznacza program operacyjny finansowany przez więcej niż jeden fundusz;
- g) *jednolity dokument programowy*: oznacza jednolity dokument zatwierdzony przez Komisję i zawierający tę samą informację, która jest zawarta w Wspólnotowych Ramach Wsparcia i programie operacyjnym;
- h) *priorytet*: oznacza jeden z priorytetów strategii, przyjętych we Wspólnotowych Ramach Wsparcia Wspólnoty lub w pomocy; priorytetowi jest przyporządkowany wkład finansowy z funduszy, innych instrumentów finansowych oraz odpowiednich środków finansowych Państwa Członkowskiego, jak również zestaw sprecyzowanych celów;

- i) *dotacja globalna*: oznacza tę część pomocy, której wykonanie i zarządzanie może zostać powierzone jednemu lub kilku pośrednikom, zgodnie z art. 27 ust. 1, w tym organom lokalnym, instytucjom rozwoju regionalnego lub organizacjom pozarządowym, i która jest wykorzystywana zasadniczo dla wspierania inicjatyw dotyczących rozwoju lokalnego. Decyzja w sprawie zastosowania dotacji globalnej zostanie podjęta przez Państwo Członkowskie w porozumieniu z Komisją lub przez organ zarządzający w porozumieniu z Państwem Członkowskim.

W przypadku inicjatyw wspólnotowych i innowacyjnych środków, Komisja może podjąć decyzję w sprawie zastosowania dotacji globalnej dla całości lub części pomocy. W przypadku inicjatyw wspólnotowych, taka decyzja zostanie podjęta wyłącznie po wcześniejszym porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim.

- j) *środek*: oznacza sposoby, za pomocą których priorytet jest wykonywany w okresie kilku lat, co pozwala na finansowanie operacji. Każdy system pomocy na podstawie art. 87 Traktatu lub każda pomoc przyznana przez instytucje wyznaczone przez Państwa Członkowskie lub każda grupa programów pomocy lub dotacji pomocowych tego typu lub jakiegokolwiek ich połączenie, które mają ten sam cel, są określane jako środek;
- k) *działanie*: oznacza projekt lub czynność podejmowaną przez bezpośrednich beneficjentów pomocy;
- l) *bezpośredni beneficjenci*: oznaczają instytucje oraz firmy publiczne i prywatne odpowiedzialne za zlecenie działań. W przypadku systemów pomocy, na podstawie art. 87 Traktatu i w przypadku pomocy przyznanej przez instytucje wyznaczone przez Państwa Członkowskie, beneficjentami końcowymi są instytucje, które przyznają pomoc;
- m) *uzupełnienie programu*: oznacza dokument wprowadzający strategię i priorytety, a także zawierający także szczegółowe elementy na poziomie środków, określone w art. 18 ust. 3, przygotowany przez Państwo Członkowskie lub instytucję zarządzającą, i w razie potrzeby korygowany zgodnie z art. 34 ust. 3. Jest ono przekazywane Komisji jako informacja;
- n) *organ zarządzający*: oznacza organ lub instytucję publiczną lub prywatną, wyznaczoną przez Państwo Członkowskie na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, lub też Państwo Członkowskie, o ile samo sprawuje funkcję zarządzania pomocą do celów niniejszego rozporządzenia. Jeżeli Państwo Członkowskie wyznacza organ zarządzający inny niż ono samo, to powinno ustalić wszelkie uwarunkowania swych relacji z organem zarządzającym oraz relacji organu zarządzającego z Komisją. Jeżeli taka będzie decyzja Państwa Członkowskiego, organ zarządzający może być jednocześnie tą samą instytucją co organ wypłacający dla danej pomocy;
- o) *organ wypłacający*: oznacza jeden lub kilka organów lub instytucji krajowych, regionalnych lub lokalnych, wyznaczonych przez Państwo Członkowskie do celów sporządzania i składania wniosków o płatności oraz otrzymywania płatności z Komisji. Państwo Członkowskie ustala wszelkie uwarunkowania swych relacji z organem wypłacającym oraz relacji organu wypłacającego z Komisją.

Artykuł 10

Koordinacja

1. Koordinacja między różnymi funduszami jest prowadzona w szczególności poprzez:
 - a) plany, Wspólnotowe Ramy Wsparcia, programy operacyjne i jednolite dokumenty programowe (zgodnie z definicją w art. 9), włączając w odpowiednich sytuacjach ramy odniesienia zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. c);
 - b) monitorowanie i ocenę pomocy w ramach Celu;
 - c) wytyczne, określone w ust. 3.
2. Komisja oraz Państwo Członkowskie w sposób zgodny z zasadą partnerstwa zapewniają koordynację pomocy z różnych funduszy pomiędzy funduszami oraz z pomocą pochodzącą z EBI i innych istniejących instrumentów finansowych.

W celu maksymalizacji stymulującego wpływu zaangażowanych zasobów budżetowych, przy zastosowaniu właściwych instrumentów finansowych, pomoc wspólnotowa dostarczana w formie dotacji może zostać w właściwy sposób połączona z pożyczkami i gwarancjami. Powiązanie to może zostać ustalone w porozumieniu z EBI w trakcie przygotowywania Wspólnotowych Ram Wsparcia lub jednolitego dokumentu programowego. Może ono uwzględniać równowagę w proponowanym planie finansowym, udział funduszy oraz zamierzone cele rozwoju.

3. Nie później niż miesiąc od czasu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a później, przed oceną w połowie okresu określonego w art. 42, oraz w dowolnym momencie po konsultacji ze wszystkimi Państwami Członkowskimi, Komisja publikuje szerokie, indykatywne wytyczne w sprawie odpowiednich i uzgodnionych polityk Wspólnoty w odniesieniu do celów, określonych w art. 1 w celu pomocy właściwym organom krajowym i regionalnym przy przygotowaniu planów rozwoju oraz przeprowadzenia rewizji pomocy. Wytyczne te zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 11

Dodatkowość

1. W celu osiągnięcia faktycznego oddziaływania gospodarczego, środki przyznane z Funduszy nie mogą zastępować publicznych lub innych, równoważnych wydatków strukturalnych Państwa Członkowskiego.
2. W tym celu, Komisja i zainteresowane Państwo Członkowskie ustala poziom publicznych lub równoważnych wydatków strukturalnych, które Państwo Członkowskie ma utrzymać w grupie regionów objętych Celem 1 w okresie programowania.

Wspólnie do Celów 2 i 3 Komisja i zainteresowane Państwo Członkowskie ustala poziom wydatków na aktywną politykę rynku pracy, a w uzasadnionych sytuacjach inne działania służące osiągnięciu tych dwóch Celów, które Państwo Członkowskie ma utrzymać na poziomie krajowym w okresie programowania.

Takie wydatki są ustalone przez Państwo Członkowskie i Komisję, zgodnie z przepisami akapitu czwartego, przed wydaniem przez Komisję decyzji zatwierdzającej Wspólnotowe Ramy Wsparcia lub jednolite dokumenty programowe odnoszące się do zainteresowanego Państwa Członkowskiego, i są one zintegrowane z tymi dokumentami.

Co do zasady poziom wydatków, określony w akapicie pierwszym i drugim jest, co najmniej równy kwocie średnich rocznych wydatków według zachowanych wartości rzeczywistych, osiągniętych w poprzednim okresie programowania i ustalany jest w świetle ogólnych warunków makroekonomicznych, w jakich odbywa się finansowanie, chociaż pod uwagę są brane niektóre szczególne uwarunkowania ekonomiczne, mianowicie prywatyzacja, wyjątkowy poziom publicznych lub równoważnych wydatków strukturalnych, dokonywanych przez Państwo Członkowskie w poprzednim okresie programowania oraz krajowa koniunktura gospodarcza.

Bierze się także pod uwagę zmniejszenie wydatków z funduszy strukturalnych w porównaniu z okresem 1994-1999 r.

3. Dodatkowość jest sprawdzana na poziomie terytorialnym wymienionym w ust. 2 w trzech punktach okresu programowania:

- a) sprawdzenie *ex - ante*, opisane w ust. 2 akapit trzeci, służące stworzeniu ram odniesienia dla całego okresu programowania;
- b) sprawdzenie w połowie okresu, prowadzone nie później niż trzy lata po zatwierdzeniu przez Komisję Wspólnotowych Ram Wsparcia lub jednolitych dokumentów programowych i co do zasady nie później niż dnia 31 grudnia 2003 r. Po jego przeprowadzeniu Komisja i Państwo Członkowskie mogą zgodzić się na weryfikację poziomu wydatków strukturalnych, który ma zostać osiągnięty, jeżeli w wyniku rozwoju sytuacji gospodarczej w Państwie Członkowskim przychody publiczne lub zatrudnienie różnią się znacznie od zakładanego w momencie przeprowadzenia sprawdzenia *ex - ante*;
- c) sprawdzenie do dnia 31 grudnia 2005 r.

W tym celu Państwo Członkowskie przedstawia Komisji właściwe informacje w czasie dostarczania planów i w trakcie dokonywania sprawdzenia połówkowego oraz sprawdzenia przed dniem 31 grudnia 2005 r. W miarę potrzeby, wykorzystuje się metody szacowania statystycznego.

Niezależnie od sprawdzania, w każdym momencie okresu programowania Państwo Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich wydarzeniach, które mogłyby kwestionować zdolność Państwa Członkowskiego do utrzymania poziomu wydatków, określonych w ust. 2.

Artykuł 12

Zgodność

Działania finansowane przez fundusze lub otrzymujące wsparcie z EBI lub z innego instrumentu finansowego są zgodne z postanowieniami Traktatu, z instrumentami przyjętymi w ramach Traktatu oraz z politykami i działaniami Wspólnoty, włączając w to reguły konkurencji, udzielanie zamówień publicznych, ochrony i poprawy stanu środowiska naturalnego, zniesienia nierówności i wspierania równości kobiet i mężczyzn.

TYTUŁ II

PROGRAMOWANIE

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE CELÓW 1, 2 i 3

Artykuł 13

Zakres geograficzny

1. Plany przedstawiane w ramach Celu 1 są sporządzane na poziomie geograficznym uznanym przez zainteresowane Państwo Członkowskie za najbardziej właściwe, co do zasady obejmuje on pojedynczy region wymieniony w NUTS poziom II. Jednakże Państwa Członkowskie mogą przedłożyć ogólny plan rozwoju obejmujący kilka lub wszystkie regiony włączone do wykazu, określonego w art. 3 ust. 2, w art. 6 ust. 1 oraz w art. 7 ust. 4, pod warunkiem, że taki plan zawiera cechy wymienione w art. 16.

2. Plany przedstawiane w ramach Celu 2 są przygotowane na poziomie geograficznym, uznanym przez Państwo Członkowskie za najbardziej właściwy, ale co do zasady obejmują one wszystkie obszary pojedynczego regionu NUTS poziom II, włączone do wykazu, określonego w art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2. Jednakże Państwa Członkowskie mogą przedłożyć plan obejmujący niektóre lub wszystkie ze swych regionów włączonych do listy, określonym w art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2, pod warunkiem, że taki plan zawiera cechy wymienione w art. 16. Jeżeli plany obejmują regiony inne niż te kwalifikujące się w ramach Celu 2, powinny one odróżniać działania w regionach lub obszarach objętych przez Cel 2 i poza nimi.

3. Plany przedstawiane w ramach Celu 3 obejmują terytorium Państwa Członkowskiego w odniesieniu do pomocy poza regionami objętymi Celem 1 i biorąc pod uwagę ogólne potrzeby obszarów stojących w obliczu strukturalnych problemów konwersji społeczno - ekonomicznej, stanowią dla całego terytorium kraju ramy odniesienia dla rozwoju zasobów ludzkich.

Artykuł 14

Czas trwania i weryfikacja

1. Każdy plan, Wspólnotowe Ramy Wsparcia, program operacyjny i jednolity dokumentu programowy obejmuje okres siedmiu lat, bez uszczerbku dla art. 6 i art. 7 ust. 4 akapit pierwszy.

Okres programowania rozpoczyna się z dniem 1 stycznia 2000 r.

2. Wspólnotowe Ramy Wsparcia, programy operacyjne i jednolite dokumenty programowe są ponownie badane i w razie potrzeby dostosowane z inicjatywy Państwa Członkowskiego lub Komisji w porozumieniu z Państwem Członkowskim zgodnie z niniejszym tytułem, po przeprowadzeniu w połowie okresu programowania oceny, określonym w art. 42 i przyznaniu specjalnej rezerwy, określonej w art. 44.

Mogą być one również weryfikowane w przypadku znaczących zmian sytuacji społeczno - gospodarczej i na rynku pracy.

Artykuł 15

Przygotowanie i zatwierdzenie

1. W odniesieniu do Celów 1, 2 i 3, Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji plan. Plan ten zostaje przygotowany przez właściwe organy wyznaczone przez Państwo Członkowskie na szczeblu krajowym, regionalnym lub innym. W przypadkach, gdy pomoc ma przybrać formę jednolitego dokumentu programowego, plan jest traktowany jako ramowy jednolity dokument programowy.

W odniesieniu do Celu 1, dla wszystkich regionów objętych Celem 1 zastosowane są Wspólnotowe Ramy Wsparcia; jednakże tam gdzie przydział ze strony Wspólnoty jest mniejszy lub nie przekracza istotnie 1 000 milionów EUR, Państwa Członkowskie co do zasady przedkładają projekt jednolitego dokumentu programowego.

W odniesieniu do Celów 2 i 3, co do zasady stosuje się jednolite dokumenty programowe; jednakże Państwo Członkowskie może zdecydować się na sporządzenie Wspólnotowych Ram Wsparcia.

2. Plany przedstawiane są Komisji przez Państwo Członkowskie po konsultacji z partnerami, którzy wyrażają swoją opinię w wyznaczonym okresie, zgodnie z nieprzekraczalnym terminem wyznaczonym w akapicie drugim.

O ile nie zostanie to inaczej uzgodnione z zainteresowanym Państwem Członkowskim, plany przedkłada się nie później niż cztery miesiące po określeniu wykazu regionów kwalifikujących się, określonych w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 4.

3. Komisja ocenia te plany pod kątem ich zgodności z celami niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę ramy odniesienia, określone w art. 9 ust. 1 lit. c), inne polityki Wspólnoty oraz art. 41 ust. 2.

Komisja ocenia także każdy przedkładany w ramach Celu 3 zaproponowany plan w świetle spójności środków z narodowym planem realizacji Europejskiej Strategii na rzecz Zatrudnienia, zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b), uwzględniając sposób i stopień, z jakim brane są pod uwagę potrzeby obszarów stojących w obliczu konwersji społeczno - ekonomicznej.

4. W przypadkach określonych w ust. 1, Komisja opracowuje Wspólnotowe Ramy Wsparcia w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim i w oparciu o procedury ustanowione w art. 48-51. EBI może być zaangażowany w przygotowanie Wspólnotowych Ram Wsparcia. Komisja podejmuje decyzję w sprawie wkładu z funduszy

nie później niż w okresie pięciu miesięcy od otrzymania właściwego planu lub planów, pod warunkiem, że zawierają one wszystkie cechy wymienione w art. 16.

Komisja ocenia proponowane programy operacyjne przedłożone przez Państwo Członkowskie pod kątem ich zgodności z celami odpowiadającymi Wspólnotowym Ramom Wsparcia i innymi politykami Wspólnoty. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie wielkości wkładu funduszy, zgodnie z art. 28 ust. 1, i w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim, pod warunkiem, że propozycje zawierają wszystkie cechy wymienione w art. 18 ust. 2.

W celu przyspieszenia analizy wniosków i wykonywania programów, Państwa Członkowskie mogą przedłożyć w tym samym czasie wraz z planami, projekty programów operacyjnych. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie Wspólnotowych Ram Wsparcia, Komisja również zatwierdza, zgodnie z art. 28 ust. 1, programy operacyjne przedłożone wraz z planami, pod warunkiem, że zawierają one wszystkie cechy wymienione w art. 18 ust. 2.

5. Przy zastosowaniu ust. 1, na podstawie planów Komisja podejmuje decyzję w sprawie jednolitych dokumentów programowych, w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim i w oparciu o procedury ustanowione w art. 48-51. EBI może być zaangażowany w przygotowanie jednolitych dokumentów programowych. Komisja podejmuje jedną decyzję w sprawie jednolitego dokumentu programowego i wielkości wkładu funduszy na podstawie art. 28 ust. 1 nie później niż w okresie pięciu miesięcy od otrzymania właściwego planu, pod warunkiem, że zawiera on wszystkie cechy wymienione w art. 19 ust. 3.

6. Państwo Członkowskie lub organ zarządzający przyjmuje uzupełnienie programu określone w art. 9 lit m), po porozumieniu z komitetem monitorującym, w sytuacji, gdy uzupełnienie programu jest przygotowywane po decyzji Komisji w sprawie wielkości wkładu funduszy lub po konsultacji z odpowiednimi partnerami, w sytuacji, gdy jest ono przygotowywane przed decyzją w sprawie wkładu funduszy. W tym ostatnim przypadku komitet monitorujący powinien albo potwierdzić uzupełnienie programu albo zażądać dostosowania zgodnie z art. 34 ust. 3.

Państwo Członkowskie przesyła Komisji, w terminie trzech miesięcy od decyzji Komisji zatwierdzającej program operacyjny lub jednolity dokument programowy, uzupełnienie programu w formie jednolitego dokumentu do celów informacyjnych.

7. Decyzje Komisji w sprawie Wspólnotowych Ram Wsparcia lub jednolitego dokumentu programowego zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Na żądanie Parlamentu Europejskiego, Komisja przekaże Parlamentowi do celów informacyjnych powyższe decyzje wraz z zatwierdzonymi Wspólnotowymi Ramami Wsparcia oraz jednolitymi dokumentami programowymi.

ROZDZIAŁ II

TREŚĆ PROGRAMOWANIA DO CELÓW 1, 2 ORAZ 3

Artykuł 16

Plany

1. Plany przedkładane w ramach Celów 1, 2 oraz 3 są oparte na właściwych priorytetach krajowych i regionalnych, uwzględniają także indykatywne wytyczne, określone w art. 10 ust. 3, zawierają:

- a) opis, policzalny tam, gdzie możliwa jest kwantyfikacja, bieżącej sytuacji, albo w odniesieniu do różnic, luk i potencjału rozwojowego w regionach objętych Celem 1 albo w kategoriach konwersji w obszarach objętych Celem 2 albo w kategoriach rozwoju zasobów ludzkich i polityki zatrudnienia w Państwie Członkowskim i obszarach objętych Celem 3; dodatkowo opis rozlokowanych środków finansowych i głównych wyników działalności podjętych w poprzednim okresie programowania w odniesieniu do dostępnych wyników oceny;
- b) opis właściwej strategii służącej osiągnięciu celów, określonych w art. 1 oraz priorytetów wybranych dla stałego rozwoju oraz przekształcania regionów i obszarów, w tym obszarów wiejskich oraz związany z tym rozwój zasobów ludzkich oraz przystosowanie i modernizacja polityk, systemów edukacyjnych, szkoleniowych i zatrudnienia.

Dodatkowo do innych pozycji wymienionych w niniejszym punkcie, Państwa Członkowskie demonstrują w każdym planie dla Celu 3, że planowane priorytety są zgodne z aktualnym narodowym planem zatrudnienia poprzez odniesienie do opisu głównych celów strategii i głównych metod ich osiągnięcia.

Podobnie Państwa Członkowskie demonstrują, że działania przewidziane w każdym planie Celu 2, dotyczące zasobów ludzkich i zatrudnienia, które mają być wspomagane przez EFS są zintegrowane ze strategią konwersji, skoordynowane z innymi funduszami i są zgodne z oceną *ex - ante* dotyczącą zasobów ludzkich i zatrudnienia, określonej w art. 41 ust. 2. Jeżeli te potrzeby nie przekraczają wielkością istotnych kwot Celu 2, są one objęte przez Cel 3;

- c) wskazanie planowanego wykorzystania i formy finansowego wkładu z funduszy i, w właściwych przypadkach, z EBI oraz innych instrumentów finansowych, w tym do celów informacyjnych całkowita kwota z EFOGR Sekcja Gwarancji przeznaczona na środki, określone w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999; planowane zapotrzebowanie na pomoc techniczną; wskazania dotyczące dodatkowości zgodnie z art. 11 ust. 2, w przypadku Celu 1, przybiera formę indykatywnej, kompleksowej tabeli finansowej, sumującej publiczne lub podobne i, w właściwych sytuacjach, szacunkowe środki prywatne i strukturalne środki Wspólnoty odpowiadające każdemu z priorytetów zaproponowanych w planie.

W każdym przypadku plany powinny odróżniać środkami finansowe przeznaczone dla obszarów otrzymujących pomoc przejściową od przeznaczonych dla innych obszarów objętych Celem 1 lub 2.

W przypadku pomocy z EFS w ramach Celu 2 lub 3, procentowy udział może być wyższy dla Celu 2 niż dla innych.

W przypadku Celu 3, plan finansowania pokazuje koncentrację planowanych środków przyznanych dla obszarów stojących w obliczu strukturalnych problemów konwersji gospodarczej i społecznej;

d) zestawienie uzgodnień podjętych w celu konsultowania opinii partnerów.

2. Dla regionów objętych Celem 1, plany zawierają wszystkie właściwe środki służące konwersji gospodarczej i społecznej, rozwojowi zasobów ludzkich, uwzględniając ramy odniesienia, określone w art. 9 ust. 1 lit. c), rozwój obszarów wiejskich i struktur rybołówstwa.

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie jest w całości objęte Celem 1, plan obejmuje punkty wymienione w ust. 1 lit. b) akapit drugi.

3. Państwo Członkowskie powinny wskazać dane szczegółowe dotyczące każdego funduszu, w tym kwotę wymaganego wkładu finansowego oraz zarys planowanych programów operacyjnych, ze szczególnym odniesieniem do ich szczególnych celów i planowanych głównych rodzajów działań.

Artykuł 17

Wspólnotowe Ramy Wsparcia

1. Wspólnotowe Ramy Wsparcia umożliwiają koordynację całej strukturalnej pomocy Wspólnoty w danych regionach, w tym, zgodnie z art. 1 ust. 3, pomoc w rozwoju zasobów ludzkich.

2. Każde Wspólnotowe Ramy Wsparcia zawierają:

a) deklarację strategii i priorytetów dla wspólnej akcji Wspólnoty i działań krajowych; ich szczegółowe cele, policzalne, tam gdzie możliwa jest kwantyfikacja; ocenę przewidywanego oddziaływania zgodnie z art. 41 ust. 2; wskazanie, w jaki sposób strategia i priorytety uwzględniają indykatywne wytyczne, określone w art. 10 ust. 3, polityki gospodarcze, strategię rozwoju zatrudnienia poprzez doskonalenie zachowań dostosowawczych i umiejętności ludzi oraz, w miarę potrzeb, polityki regionalne zainteresowanego Państwa Członkowskiego;

b) wskazanie charakteru i czasu trwania programów operacyjnych, co do których nie podjęto decyzji w tym samym czasie, co wobec Wspólnotowych Ram Wsparcia, w tym ich szczególnych celów i wybranych priorytetów;

c) indykatywny plan finansowy określający, zgodnie z art. 28 i 29, dla każdego priorytetu i roku, finansową alokację przewidywaną jako wkład każdego funduszu i, we właściwych sytuacjach EBI, innych instrumentów finansowych - w tym dla informacji - całkowitą kwotę z EFOGR - Sekcja Gwarancji na środki, określone w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 – o ile przyczyniają się bezpośrednio do danego planu finansowego, jak również całkowitej wielkości kwalifikujących się środków publicznych i szacowanych prywatnych środków finansowania odnoszących się do wkładu każdego z funduszy.

W przypadku Celu 3, plan finansowania pokazuje koncentrację środków przyznanych planowanych dla obszarów stojących w obliczu strukturalnych problemów konwersji gospodarczej i społecznej.

Plan finansowania odróżnia finansowanie planowane dla regionów otrzymujących pomoc przejściową.

Całkowity wkład Funduszy planowany na każdy rok dla każdej ze Wspólnotowych Ram Wsparcia jest zgodny z użyteczną perspektywą finansową, biorącą po uwagę regresję, określoną w art. 7 ust. 3 akapit trzeci;

- d) przepisy dotyczące wykonania Wspólnotowych Ram wsparcia, w tym:
- wyznaczenie przez Państwo Członkowskie organu zarządzającego w rozumieniu art. 9 lit. n), odpowiedzialnego za zarządzanie Wspólnotowymi Ramami Wsparcia, zgodnie z art. 34,
 - uzgodnienia dotyczące zaangażowania partnerów w prace komitetów monitorujących, opisanych w art. 35;
- e) w miarę potrzeb, informacje o środkach przyznanych, potrzebnych na przygotowanie, monitorowanie i ocenę pomocy.

Zgodnie z art. 11, Wspólnotowe Ramy Wsparcia zawierają sprawdzenie *ex - ante* przestrzegania zasady dodatkowości oraz właściwą informację dotyczącą przejrzystości przepływów finansowych, w szczególności z danego Państwa Członkowskiego do regionów-beneficjentów.

Artykuł 18

Programy operacyjne

1. Pomoc objęta Wspólnotowymi Ramami Wsparcia jest co do zasady dostarczana w formie zintegrowanego programu operacyjnego przez region, zgodnie z jego definicją w art. 9.
2. Każdy program operacyjny zawiera:
 - a) priorytety programu, ich spójność z odpowiednimi Wspólnotowymi Ramami Wsparcia, ich szczególnymi celami, policzalnymi tam gdzie możliwa jest kwantyfikacja oraz ocenę przewidywanego oddziaływania, zgodnie z art. 41 ust. 2;
 - b) skrócony opis działań, za pomocą których mają być wdrażane priorytety wraz z informacją niezbędną do sprawdzenia zgodności z programami pomocy stosownie do art. 87 Traktatu; w miarę potrzeb, charakter działań niezbędnych do przygotowania, monitorowania i oceny programu operacyjnego;
 - c) indykatywny plan finansowania określający dla każdego priorytetu i każdego roku, zgodnie z art. 28 i 29, finansową alokację przewidywaną jako wkład każdego funduszu i w odpowiednim przypadku EBI, innych instrumentów finansowych - w tym do celów

informacji całkowitą kwotę z EFOGR Sekcji Gwarancji na środki, określone w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 – o ile są one bezpośrednio związane z danym planem finansowym, jak również całkowitą wielkość kwalifikujących się środków publicznych i szacowanych środków prywatnych odnoszących się do wkładu każdego funduszu.

Plan finansowania odróżnia w ramach całego wkładu różnych funduszy konsolidacja długu planowana dla regionów otrzymujących pomoc przejściową.

Całkowity wkład Funduszy planowany na każdy rok jest zgodny z użyteczną perspektywą finansową, biorąc po uwagę degresję, określoną w art. 7 ust. 3 akapit trzeci;

- d) przepisy dotyczące wykonywania programu operacyjnego, w tym:
 - (i) wyznaczenie przez Państwo Członkowskie organu zarządzającego w rozumieniu art. 9 lit. n), odpowiedzialnego za zarządzanie programem operacyjnym zgodnie z art. 34,
 - (ii) opis uzgodnień dotyczących zarządzania programem operacyjnym;
 - (iii) opis systemów monitorowania i oceny, w tym rolę komitetu monitorującego;
 - (iv) określenie procedur dotyczących uruchomienia i obiegu przepływów finansowych dla zapewnienia ich przejrzystości;
 - (v) opis przepisów szczególnych i procedur służących kontroli programu operacyjnego.

3. Uzupełnienie programu zawiera:

- a) środki wykonania odpowiednich priorytetów programu operacyjnego; ocenę *ex - ante*, zgodnie z art. 41 ust. 3, opisu policzalnego tam gdzie możliwa jest kwantyfikacja; właściwe wskaźniki monitorowania zgodnie z art. 36;
- b) określenie rodzajów bezpośrednich beneficjentów środków;
- c) plan finansowania określający dla każdego środka, zgodnie z art. 28 i 29, całkowity budżet jako wkład danego Funduszu i w odpowiednim przypadku EBI, inne istniejące instrumenty finansowe, jak również kwotę kwalifikujących się środków publicznych i szacowanych prywatnych środków finansowych odnoszących się do wkładu Funduszy; procentowy wkład Funduszu w środki ustalono zgodnie z art. 29 i całkowitą wielkością środków wspólnotowych przeznaczonych dla danego priorytetu.

Plan finansowania odróżnia finansowanie planowane dla regionów otrzymujących wsparcie przejściowe.

Do planu finansowania dołącza się opis rozwiązań odnośnie współfinansowania środków, przy uwzględnieniu systemów instytucjonalnych, prawnych i finansowych zainteresowanego Państwa Członkowskiego;

- d) środki przeznaczone do reklamy programu operacyjnego, zgodnie z art. 46;
- e) opis rozwiązań uzgodnionych między Komisją a zainteresowanym Państwem Członkowskim, dotyczących skomputeryzowanej, o ile jest to możliwe, wymiany danych niezbędnych do wypełnienia wymogów zarządzania, monitorowania i oceny, określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 19

Jednolite dokumenty programowe

1. Pomoc w ramach Celów 2 i 3, jak również w ramach Celu 1 zgodnie z art. 15 ust. 1, co do zasady ma formę jednolitych dokumentów programowych. W przypadku Celów 2 i 3 stosuje się art. 15 ust. 1 lit. c).

2. Jednolity dokument programowy dla Celu 1 zawiera wszelkie odnośne środki służące konwersji gospodarczej i społecznej, rozwojowi zatrudnienia poprzez doskonalenie zachowań dostosowawczych i umiejętności ludzi, uwzględniając ramy odniesienia, określone w art. 9 ust. 1 lit. c), jak również rozwojowi obszarów wiejskich i struktur rybołówstwa.

Jednolity dokument programowy dla Celu 2 umożliwia koordynację całej pomocy strukturalnej Wspólnoty, w tym, zgodnie z art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, koordynację środków związanych z rozwojem obszarów wiejskich na podstawie art. 33 niniejszego rozporządzenia, z wyłączeniem pomocy służącej rozwojowi zasobów ludzkich, przyznanej w ramach Celu 3 we wszystkich obszarach objętych Celem 2.

Jednolity dokument programowy dla Celu 3 umożliwia koordynację całej pomocy strukturalnej Wspólnoty służącej rozwojowi zasobów ludzkich w obszarach, określonych w art. 5, z wyłączeniem pomocy w tym obszarze, udzielonej w ramach Celu 2.

3. Każdy jednolity dokument programowy zawiera następujące elementy:

- a) deklarację strategii i priorytetów dla wspólnych działań Wspólnoty i krajowych; ich szczególne cele, policzalne tam gdzie możliwa jest kwantyfikacja; ocenę przewidywanego oddziaływania, w tym oddziaływania na stan środowiska, zgodnie z art. 41 ust. 2; wskazanie, w jaki sposób strategia i priorytety uwzględniły indykatywne wytyczne, określone w art. 10 ust. 3, polityki gospodarcze, strategię rozwoju zatrudnienia poprzez doskonalenie zachowań dostosowawczych i umiejętności ludzi oraz w odpowiednich sytuacjach, polityki regionalne zainteresowanego Państwa Członkowskiego;
- b) skrócony opis środków, planowanych przy wdrażaniu priorytetów wraz z informacją niezbędną do sprawdzenia zgodności z systemami pomocy na podstawie art. 87 Traktatu; w miarę potrzeb, charakter środków niezbędnych do przygotowania, monitorowania i oceny jednolitego dokumentu programowego;
- c) indykatywny plan finansowania określający, zgodnie z art. 28 i 29, dla każdego priorytetu i roku, finansową alokację przewidywaną jako wkład każdego funduszu, w odpowiednim przypadku EBI i innych instrumentów finansowych - w tym do celów

informacyjnych całkowitą kwotę z EFOGR - Sekcji Gwarancji na środki, określone w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 – na tyle, na ile są one bezpośrednio związane z planem finansowym, jak również całkowitą wielkością kwalifikujących się środków publicznych i szacowanych prywatnych środków finansowych odnoszących się do wkładu każdego funduszu.

Plan finansowania odróżnia finansowanie planowane dla regionów otrzymujących wsparcie przejściowe.

Całkowity wkład funduszy planowany na każdy rok jest zgodny z użyteczną perspektywą finansową, biorąc po uwagę degresję, określoną w art. 7 ust. 3 akapit trzeci.

W przypadku Celu 3, plan finansowania pokazuje koncentrację środków przyznanych dla obszarów stojących w obliczu strukturalnych problemów konwersji gospodarczej i społecznej;

- d) przepisy dotyczące wykonania jednolitego dokumentu programowego zawierają:
- (i) wyznaczenie przez Państwo Członkowskie organu zarządzającego w rozumieniu art. 9, odpowiedzialnego za zarządzanie jednolitym dokumentem programowym, zgodnie z art. 34;
 - (ii) opis uzgodnień dotyczących zarządzania jednolitym dokumentem programowym;
 - (iii) opis systemów monitorowania i oceny, w tym roli komitetu monitorującego;
 - (iv) określenie procedur dotyczących uruchomienia i obiegu finansowania dla zapewnienia przejrzystości przepływów;
 - (v) opis przepisów szczególnych i procedur służących kontroli jednolitego dokumentu programowego;
- e) w miarę potrzeb informacje o środkach potrzebnych do przygotowania, monitorowania i oceny pomocy.

Zgodnie z art. 11, jednolity dokument programowy zawiera sprawdzenie *ex - ante* przestrzegania zasady dodatkowości dla właściwego celu lub celów uzgodnionych między Państwem Członkowskim a Komisją oraz odpowiednią informację dotyczącą przejrzystości przepływów finansowych, w szczególności z zainteresowanego Państwa Członkowskiego do regionów - beneficjentów.

4. Każdy jednolity dokument programowy zawiera dodatkowo uzupełnienie programu, określone w art. 9 lit. m), i opisane w art. 18 ust. 3.

ROZDZIAŁ III

INICJATYWY WSPÓLNOTOWE

Artykuł 20

Treść

1. Inicjatywy wspólnotowe obejmują następujące obszary:
 - a) współpracę przygraniczną, ponadnarodową i międzyregionalną, służącą wzmocnieniu harmonijnego, zrównoważonego i trwałego rozwoju całego obszaru Wspólnoty (Interreg);
 - b) gospodarczą i społeczną regenerację miast i obszarów miejskich znajdujących się w kryzysie w celu promowania zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich („URBAN”);
 - c) rozwój obszarów wiejskich („Leader”);
 - d) współpracę ponadnarodową wspierającą nowe środki zwalczania wszelkich form dyskryminacji i nierówności na rynku pracy („EQUAL”).
2. Przynajmniej 2,5% funduszy strukturalnych z przydziału środków na zobowiązania, określone w art. 7 ust. 1, przeznaczone są na program Interreg, w ramach którego właściwa uwaga poświęcona jest na działania transgraniczne, w szczególności w perspektywie rozszerzenia, oraz na Państwa Członkowskie posiadające długie granice z krajami kandydującymi, jak również na poprawioną koordynację z programami PHARE, TACIS i MEDA. Odpowiednia uwaga również zwrócona jest na współpracę z regionami peryferyjnymi.

Zwraca się należyta uwaga na społeczną i zawodową integrację osób ubiegających się o azyl w ramach programu EQUAL.

3. Programy zatwierdzone w ramach inicjatyw wspólnotowych mogą obejmować inne obszary niż te określone w art. 3 i 4.

Artykuł 21

Przygotowanie, zatwierdzenie i wykonanie

1. Zgodnie z procedurami, określonymi w art. 48-51 i, po powiadomieniu o nich Parlamentu Europejskiego, Komisja formułuje wytyczne opisujące dla każdej inicjatywy cele, zakres i odpowiedni sposób realizacji. Wytyczne te publikowane są w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
2. Każdy obszar, określony w art. 20 ust. 1, finansowany jest przez jeden fundusz: obszar, określony w ust. 1 lit. a) i b) z ERDF, obszar, określony w ust. 1 lit. c) z Sekcji Orientacji EFOGR a obszar, określony w ust. 1 lit. d) z EFS. Decyzja w sprawie udziału funduszu może wzmocnić zakres każdego funduszu, określony w rozporządzeniach dotyczących poszczególnych funduszy, jednakże bez poszerzania tego zakresu, tak, aby objąć wszystkie środki wymagane dla wykonania danego programu inicjatywy wspólnotowe.

3. Na podstawie propozycji przygotowanych zgodnie z wytycznymi, określonymi w ust. 1 oraz z art. 41 ust. 2 i przedłożonych przez Państwo Członkowskie, Komisja podejmuje decyzję w sprawie programów inicjatywy wspólnotowej zgodnie z art. 28.

4. Programy inicjatywy wspólnotowej zostają ponownie sprawdzone po ocenie przeprowadzonej w połowie okresu programowania, określonym w art. 42 i zmienione w razie potrzeby na żądanie zainteresowanego (zainteresowanych) Państwa (Państw) Członkowskiego (Członkowskich) lub Komisji w porozumieniu z tym(i) Państwem (Państwami) Członkowskim (Członkowskimi).

5. Programy inicjatywy wspólnotowej powinny obejmować okres siedmiu lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r.

ROZDZIAŁ IV

DZIAŁANIA INNOWACYJNE I POMOC TECHNICZNA

Artykuł 22

Działania innowacyjne

1. Z inicjatywy Komisji i po konsultacjach z komitetami, określonymi w art. od 48-51 w sprawie wytycznych dla różnych rodzajów działań innowacyjnych, przy uwzględnieniu granicznego poziomu 0,40% rocznych środków finansowania, fundusze mogą finansować działania innowacyjne na szczeblu Wspólnoty. Obejmują one badania, projekty pilotażowe oraz wymianę doświadczeń.

Takie działania innowacyjne przyczyniają się do przygotowania innowacyjnych metod i praktyk, służących poprawie jakości pomocy w ramach Celów 1, 2 i 3. Są one wykonywane w sposób prosty i przejrzysty oraz zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.

2. Każdy obszar działania projektów pilotażowych jest finansowany tylko z jednego funduszu. Decyzja w sprawie udziału funduszu może wzmocnić zakres każdego funduszu, określony w rozporządzeniach dotyczących poszczególnych funduszy, jednakże bez poszerzania tego zakresu, tak, aby objąć wszystkie działania niezbędne dla realizacji danego projektu pilotażowego.

Artykuł 23

Pomoc techniczna

Z inicjatywy lub w imieniu Komisji i po konsultacjach z komitetami, określonych w art. 48-51 w sprawie różnych rodzajów działań, przy uwzględnieniu maksymalnej granicy 0,25% rocznych alokacji, fundusze mogą finansować środki przygotowawcze, monitorowanie, środki oceniające i kontrolne, niezbędne dla wykonania niniejszego rozporządzenia. Obejmują one:

a) badania, w tym badania natury ogólnej, dotyczące działania funduszy;

- b) środki pomocy technicznej, wymiany doświadczeń i informacji skierowanych do partnerów, bezpośrednich beneficjentów pomocy z funduszy oraz ogółu społeczeństwa;
- c) instalację, funkcjonowanie i wzajemne połączenie skomputeryzowanych systemów zarządzania, monitorowania i oceny;
- d) poprawę metod oceny i wymianę informacji w tym zakresie.

Artykuł 24

Działania innowacyjne i pomoc techniczna

1. Wykorzystując informacje dotyczące działań innowacyjnych, pochodzące z zainteresowanych Państw Członkowskich, Komisja ocenia wnioski o środki z funduszy wynikające z art. 22 i 23, na podstawie następujących szczegółów:

- a) opisu proponowanej pomocy, jej zakresu, w tym zakresu geograficznego, oraz szczególnych celów;
- b) instytucji odpowiedzialnych za realizację pomocy oraz beneficjentów;
- c) harmonogramu i planu finansowania, w tym wkładów z innych źródeł finansowych Wspólnoty;
- d) przepisów mających na celu zapewnienie skutecznego i właściwego wykonywania;
- e) wszelkich innych informacji koniecznych do sprawdzenia zgodności z politykami wspólnotowymi oraz wytycznymi, określonymi w art. 10 ust. 3.

Komisja zatwierdza środki z funduszy w momencie, gdy informacja ta pozwala na Komisji na ocenę wniosku.

2. Zainteresowane Państwa Członkowskie zostają niezwłocznie powiadomione przez Komisję o zatwierdzeniu wniosku.

3. Finansowa odpowiedzialność Państw Członkowskich w rozumieniu niniejszego rozporządzenia nie obejmuje działań innowacyjnych, określonych w art. 22 lub działań związanych z pomocą techniczną, określonych w art. 23, bez uszczerbku dla ich zobowiązań wynikających z uregulowań instytucjonalnych, charakterystycznych dla każdego Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ V

GLÓWNE PROJEKTY

Artykuł 25

Definicja

Jako część każdej pomocy, fundusze mogą finansować wydatki dotyczące głównych projektów, tj. takich, które:

- a) obejmują ekonomicznie niepodzielną serię prac, spełniających ściśle określoną funkcję techniczną i posiadających jasno określone cele;
- b) których koszt całkowity służący do określenia wkładu funduszy przekracza 50 milionów EUR.

Artykuł 26

Zatwierdzenie i wykonywanie

1. Podczas realizacji pomocy, w przypadku, gdy Państwo Członkowskie lub organ zarządzający zakłada, że fundusze będą współfinansować duży projekt, powiadamiają Komisję i dostarczają następujące informacje:

- a) instytucję, która będzie odpowiedzialna za wykonywanie;
- b) charakter inwestycji i jej opis, wielkość finansową oraz położenie;
- c) harmonogram wykonywania projektu;
- d) analizę kosztów i korzyści, w tym kosztów i korzyści finansowych, ocenę ryzyka oraz informacje na temat ekonomicznej żywotności projektu;
- e) plus:
 - w przypadku inwestycji infrastrukturalnych: analizę kosztów i społeczno-gospodarczych korzyści projektu, w tym wskazanie oczekiwanego wskaźnika wykorzystania, przewidywane oddziaływanie na rozwój lub konwersję danego regionu oraz stosowanie reguł wspólnotowych dotyczących zamówień publicznych,
 - w przypadku inwestycji w przedsiębiorstwa produkcyjne: analizę perspektyw rynkowych w danym sektorze oraz oczekiwany zwrot z projektu,
- f) na ile to możliwe, bezpośrednie i pośrednie oddziaływanie na sytuację w zatrudnieniu we Wspólnocie;
- g) informacje pozwalające na ocenę wpływu na środowisko naturalne oraz realizację zasady ostrożności, jak również zasad działania zapobiegawczego, o priorytetowym usuwaniu szkód środowiskowych u źródła i płaceniu przez zanieczyszczającego, oraz zgodności z regułami wspólnotowymi dotyczącymi środowiska;
- h) informacje niezbędne do oceny zgodności z zasadami konkurencji, między innymi z zasadami dotyczącymi pomocy państwa;
- i) wskazanie wpływu wkładu funduszy na wykonanie projektu;

j) plan finansowania i całkowite środki finansowe oczekiwane jako wkład funduszy i innych wspólnotowych źródeł finansowych.

2. Komisja ocenia projekt, konsultując się z EBI w razie potrzeby, w świetle następujących czynników:

- a) rodzaju planowanej inwestycji i, w danych przypadkach, spodziewanego przychodu;
- b) wyników analizy kosztów i korzyści;
- c) wyniku oceny wpływu na środowisko;
- d) spójności z priorytetami właściwej pomocy;
- e) zgodności z innymi politykami Wspólnoty;
- f) spodziewanych korzyści gospodarczych i społecznych, zwłaszcza w kategoriach zatrudnienia, uwzględniając ulokowanych środków finansowych;
- g) koordynacji instrumentów finansowych oraz połączenia pomocy i pożyczek, określonych w art. 10 ust. 2.

3. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji określonych w ust. 1 lub w terminie trzech miesięcy, jeżeli konieczne są konsultacje z EBI, Komisja podejmuje decyzję potwierdzającą lub zmieniającą poziom pomocy wspólnotowej. Jeżeli Komisja uzna, że projekt nie uzasadnia wkładu funduszy albo w części, albo w całości, może podjąć decyzję o wycofaniu części lub całości wkładu, uzasadniając powody tej decyzji.

ROZDZIAŁ VI

DOTACJE GLOBALNE

Artykuł 27

Dotacje globalne

1. Jeżeli zgodnie z art. 9 lit. i) wykonywanie lub zarządzanie częścią pomocy zostało powierzone pośrednikom, pośrednicy tacy muszą dostarczyć gwarancji wypłacalności oraz potwierdzenie kompetencji i doświadczenia w zakresie zarządzania administracyjnego i finansowego. Normalnie pośrednicy muszą mieć siedzibę lub być reprezentowani w danym regionie lub regionach, ale w ograniczonych i uzasadnionych przypadkach mogą oni mieć siedzibę poza tym regionem. Muszą oni posiadać kilkuletnie doświadczenie w danej dziedzinie, działać w interesie publicznym i stosownie uwzględniać interesy społeczno - gospodarcze, na które bezpośrednio wpływa wykonywanie planowanych działań.

2. Wybór dotacji globalnej jest zawarty we właściwej decyzji w sprawie wkładu funduszy jako szczególne przepisy wykonawcze, określone w art. 18 ust. 2 lit. d), i art. 19 ust. 3 lit. d). Procedury wykorzystania dotacji globalnych są przedmiotem porozumienia między Państwem Członkowskim lub instytucją zarządzającą a zainteresowana instytucją pośredniczącą.

W przypadku programów inicjatyw wspólnotowych i działań innowacyjnych, procedury wykorzystania dotacji globalnych są przedmiotem porozumienia między Komisją a zainteresowaną instytucją pośredniczącą. W przypadku programów inicjatyw wspólnotowych, powyższe procedury muszą być także uzgodnione z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi. Uzupełnienie programu, określonego w art. 18, nie wiąże się z tą częścią pomocy odnoszącą się do dotacji globalnej.

3. Procedury wykorzystania dotacji globalnej wymieniają w szczególności:
 - a) środki, które mają zostać wprowadzone;
 - b) kryteria wyboru beneficjentów;
 - c) warunki i stopa pomocy z funduszy, w tym wykorzystanie przyrastającego oprocentowania;
 - d) ustalenia dotyczące monitorowania, oceny i zagwarantowania kontroli finansowej dotacji globalnej;
 - e) w odpowiednich sytuacjach, wykorzystanie gwarancji bankowej, w tym przypadku Komisja musi być o tym powiadomiona.

TYTUŁ III

WKŁAD I ZARZĄDZANIE FINANSAMI PRZEZ FUNDUSZE

ROZDZIAŁ I

WKŁADY FINANSOWE FUNDUSZY

Artykuł 28

Decyzja w sprawie wkładu z funduszy

1. Pod warunkiem wypełnienia wszystkich wymogów niniejszego rozporządzenia, Komisja przyjmie w jednej decyzji wkłady ze wszystkich funduszy w terminie pięciu miesięcy od otrzymania wniosku o przyznanie pomocy. W decyzji są wyraźnie wymienione regiony i obszary otrzymujące wsparcie przejściowe, gdzie sytuacja tego wymaga.

Maksymalny wkład z funduszy jest ustalony dla każdego priorytetu pomocy.

W danym okresie czasu, środek nie może jednocześnie otrzymywać finansowego wkładu z więcej niż jednego funduszu.

Środek lub działanie mogą w tym samym czasie korzystać z wkładu z funduszu strukturalnego jedynie w ramach jednego z celów, określonego w art. 1.

Żadne działanie nie może korzystać równocześnie ze współfinansowania z funduszu w ramach Celu 1, 2 lub 3 i jednocześnie w ramach inicjatywy wspólnotowej.

Żadne działanie nie może korzystać równocześnie ze współfinansowania z funduszu w ramach inicjatywy wspólnotowej i jednocześnie w ramach Sekcji Gwarancji EFOGR.

2. Wkład funduszy w programy operacyjne, podejmowane celem wykonania Wspólnotowych Ram Wsparcia są spójne z planem finansowym ustanowionym w odpowiednich Wspólnotowych Ramach Wsparcia, określonych art. 17 ust. 2 lit. c).

3. Przy wykonywaniu środków, wkład funduszy zasadniczo przyjmuje formę bezzwrotnej pomocy bezpośredniej (zwanej dalej „pomoc bezpośrednia”), jak również innych form, takich jak pomoc zwrotna, dotacja na spłatę oprocentowania, gwarancje, udział w kapitale podwyższonego ryzyka lub inne formy finansowe.

Pomoc zwrócona organowi zarządzającemu lub innej instytucji publicznej udzielona na nowo na ten sam cel.

Artykuł 29

Zróżnicowanie stawek wkładu finansowego

1. Wkład funduszy jest zróżnicowany w świetle następujących czynników:
 - a) wagi szczególnych problemów, zwłaszcza o charakterze regionalnym lub społecznym, które mają być opanowane poprzez pomoc;
 - b) finansowej zdolności danego Państwa Członkowskiego, przy uwzględnieniu w szczególności jego względnej zamożności i potrzeby uniknięcia nadmiernego wzrostu wydatków budżetowych;
 - c) w ramach celów funduszy określonych w art. 1, wagi przywiązywanej do pomocy i priorytetów z punktu widzenia Komisji, w kontekście eliminowania nierówności i wspierania równości kobiet i mężczyzn, ochrony i poprawy stanu środowiska, głównie poprzez stosowanie zasady ostrożności, zasady działań zapobiegawczych i zasady „zanieczyszczający płaci”;
 - d) wagi przywiązywanej do pomocy i priorytetów z regionalnego i krajowego punktu widzenia;
 - e) szczegółowej charakterystyki rodzaju pomocy i danego priorytetu, służącej uwzględnieniu potrzeb zidentyfikowanych przez ocenę *ex - ante*, w szczególności w odniesieniu do zasobów ludzkich i zatrudnienia;
 - f) optymalnego wykorzystania środków finansowych w planach finansowych, przy uwzględnieniu łączenia środków publicznych i prywatnych, stosowania właściwych instrumentów finansowych zgodnie z art. 10 ust. 2 oraz wybór form finansowania, określonych w art. 28 ust. 3.

W przypadku, gdy wkład finansowy z EFS jest zróżnicowany zgodnie z art. 16 ust. 1, dokonuje się go przy uwzględnieniu potrzeb określonych w drodze oceny *ex - ante*, zwłaszcza w dziedzinie zasobów ludzkich i zatrudnienia.

2. Wkład z funduszy zostaje obliczony w odniesieniu albo do całkowitego kosztu dopuszczalnego, albo całkowitego, publicznego lub pokrewnego kwalifikującego się wydatku (krajowego, regionalnego lub lokalnego i wspólnotowego) w ramach każdej pomocy.

3. Wkład funduszy jest ograniczony następującymi pułapami:

- a) maksymalnie 75% całkowitych kosztów dopuszczalnych oraz, co do zasady, co najmniej 50% kwalifikujących się wydatków publicznych w przypadku środków podejmowanych w regionach objętych Celem 1. W przypadku, gdy regiony znajdują się w Państwie Członkowskim objętym Funduszem Spójności, wkład Wspólnoty może wzrosnąć, w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, maksymalnie do 80% całkowitych kosztów dopuszczalnych oraz maksymalnie do 85% całkowitych kosztów dopuszczalnych, w odniesieniu do odosobnionych wysp greckich, które znajdują się w niekorzystnej sytuacji z powodu ich odległego położenia;
- b) maksymalnie 50% całkowitego kosztu dopuszczalnego i, co do zasady, co najmniej 25% kwalifikujących się wydatków publicznych w przypadku środków realizowanych w obszarach objętych Celem 2 lub 3.

W przypadku inwestycji w firmach, wkład Funduszy jest dostosowany do pułapów dotyczących wielkości pomocy i łączenia pomocy, określonych w obszarze pomocy państwa.

4. W przypadku, gdy w ramach danej pomocy finansowane są inwestycje generujące przychód, wkład funduszy dla tych inwestycji jest ustalony w świetle ich wewnętrznej charakterystyki, w tym wielkości samofinansowania, która jest oczekiwana dla danej klasy inwestycji w świetle warunków makroekonomicznych, w jakich mają być realizowane inwestycje, i bez zwiększania wydatków z budżetu krajowego jako rezultat wkładu funduszy.

W każdym przypadku, wkład funduszy jest ograniczony następującymi pułapami:

- a) w przypadku inwestycji infrastrukturalnych, generujących znaczący przychód netto, wkład nie może przekroczyć:
 - (i) 40% całkowitego kosztu dopuszczalnego w regionach objętych Celem 1, który może zostać zwiększony o nie więcej niż dodatkowe 10% w Państwach Członkowskich objętych Funduszem Spójności;
 - (ii) 25% całkowitego kosztu dopuszczalnego w obszarach objętych Celem 2;
 - (iii) powyższe stawki mogą zostać zwiększone przez kwoty dla form finansowania innych niż pomoc bezpośrednia, pod warunkiem, że wzrost ten nie przekracza 10% całkowitego, kosztu dopuszczalnego;
- b) w przypadku inwestycji w firmach, wkład nie może przekroczyć:
 - (i) 35% całkowitego kosztu dopuszczalnego w regionach objętych Celem 1;
 - (ii) 15% całkowitego kosztu dopuszczalnego w obszarach objętych Celem 2;

- (iii) w przypadku inwestycji w małych i średnich przedsiębiorstwach, wielkości te mogą zostać zwiększone przez kwoty dla form innych niż pomoc bezpośrednia, pod warunkiem, że wzrost ten nie przekracza 10% całkowitego kosztu dopuszczalnego.

5. Odniesienia w ust. 3 i 4 do regionów i obszarów objętych Celem 1 i 2, są także interpretowane jako odniesienia do regionów lub obszarów otrzymujących z jednej strony pomoc przejściową na podstawie art. 6 ust. 1, i pomoc na podstawie art. 7 ust. 4, a z drugiej strony na podstawie art. 6 ust. 2.

6. Środki przeprowadzane z inicjatywy Komisji, określone w art. 22 i 23, mogą być finansowane w 100% kosztu całkowitego. Środki przeprowadzane w imieniu Komisji, określone w art. 23, są finansowane w 100% kosztu całkowitego.

7. Stawki podane w niniejszym artykule stosowane są do środków pomocy technicznej w ramach programowania oraz do inicjatyw wspólnotowych.

Artykuł 30

Kwalifikacje

1. Wydatki dotyczące działań kwalifikują się do współfinansowania z funduszy, jedynie wówczas, gdy te operacje tworzą część danej pomocy.

2. Wydatki nie mogą zostać uznane za kwalifikujące się do wkładu z funduszy, jeżeli zostały one opłacone przez bezpośredniego beneficjenta przed dniem, w którym wniosek o przyznanie pomocy został doręczony Komisji. Data ta stanowi punkt wyjścia do kwalifikowania wydatków.

Ostateczny termin kwalifikowania wydatków jest ustanawiany w decyzji przyznającej wkład z funduszy. Odnosić się do wypłat dokonanych przez bezpośrednich beneficjentów. Może on być przedłużony przez Komisję na należycie uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego, zgodnie z art. 14 i 15.

3. Właściwe przepisy krajowe stosuje się do wydatków kwalifikujących się, chyba, że Komisja ustali wspólne reguły kwalifikowania się wydatków zgodnie z procedurą, określoną w art. 53 ust. 2.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, że działanie zachowuje wkład z funduszy, jedynie wówczas, gdy to działanie, w okresie pięciu lat od daty decyzji właściwych organów krajowych lub instytucji zarządzającej w sprawie wkładu Funduszy, nie podlega znacznym modyfikacjom:

- a) wpływającym na jej charakter lub warunki jej wykonania lub przyznające firmie lub instytucji publicznej nienależne korzyści, oraz
- b) wynikającym albo ze zmiany charakteru własności danej pozycji infrastruktury albo zaprzestania lub zmiany lokalizacji działalności produkcyjnej.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich takich modyfikacjach. Jeżeli nastąpi taka modyfikacja, stosuje się art. 39.

ROZDZIAŁ II

ZARZĄDZANIE FINANSAMI

Artykuł 31

Zobowiązania budżetowe

1. Zobowiązania budżetowe Wspólnoty dokonywane są na podstawie decyzji przyznającej wkład z funduszy.
2. Zobowiązania dotyczące pomocy, która ma być przeprowadzana w okresie dwóch lub więcej lat są zasadniczo dokonywane corocznie. Pierwsze zobowiązanie dokonuje się po wydaniu przez Komisję decyzji zatwierdzającej pomoc. Kolejne zobowiązania co do zasady dokonywane są do dnia 30 kwietnia każdego roku.

Komisja automatycznie anuluje każdą część zobowiązania, która nie zostało uregulowana w drodze wpłaty na rachunek, lub dla której Komisja nie otrzymała wniosku o płatność, określonego w art. 32 ust. 3, do końca drugiego roku po roku dokonania zobowiązania lub, gdzie sytuacja tego wymaga i dla właściwych kwot, po terminie późniejszej decyzji Komisji wymaganej dla zatwierdzenia środka lub działania, albo po upływie nieprzekraczalnego terminu przekazania końcowego sprawozdania, określonego w art. 37 ust. 1; wkład z funduszy dla tej pomocy zostanie obniżony o tę kwotę.

Okres automatycznego anulowania, określony w akapicie drugim, zostaje wstrzymany w odniesieniu do części zobowiązań odpowiadających działaniom, które w wymienionym terminie anulowania są przedmiotem procedury sądowej lub odwołania administracyjnego ze skutkiem zawieszającym, pod warunkiem, że Komisja otrzyma wcześniej uzasadnioną informację z danego Państwa Członkowskiego, a informacja jest wydana przez Komisję.

W każdym przypadku, gdy istnieje ryzyko zastosowania automatycznego anulowania zobowiązań, określonego w akapicie drugim, Komisja w odpowiednim czasie poinformuje o tym Państwo Członkowskie i organ wypłacający.

Jeżeli niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie po dniu 1 stycznia 2000 r., okres automatycznego anulowania zobowiązań, określonych w akapicie drugim, zostanie przedłużony w przypadku pierwszego zobowiązania o liczbę miesięcy, jakie upłyną między dniem 1 stycznia 2000 r. a datą decyzji w sprawie wkładów z funduszy, określoną w art. 28.

3. W przypadku pomocy, która ma być przeprowadzona w okresie krótszym niż dwa lata, zobowiązanie co do całkowitej kwoty wkładu z funduszy dokonuje się w momencie przyjęcia przez Komisję decyzji w sprawie przyznania środków z funduszy.

Artykuł 32

Płatności

1. Płatność wkładów z funduszy dokonana przez Komisję organowi wypłacającemu, określone w art. 9 lit. o), zgodnie z odpowiednim zobowiązaniem budżetowym.

Płatności są księgowane w ramach najwcześniej otwartych zobowiązań, na podstawie art. 31.

Płatności mogą przybrać formę płatności na rachunek, płatności tymczasowej lub płatności salda końcowego. Płatności okresowe i płatności salda końcowego dotyczą wydatków faktycznie poniesionych, które muszą być powiązane z płatnościami dokonanyymi przez bezpośrednich beneficjentów, potwierdzonych przez pokwitowane faktury lub dokumenty rachunkowe o takiej samej wartości dowodowej.

W zależności od dostępnych środków finansowych, Komisja dokonuje płatności tymczasowych nie później niż dwa miesiące po otrzymaniu akceptowalnego wniosku o płatność, opisanego w ust. 3.

Organ wypłacający zapewnia, że bezpośredni beneficjenci otrzymają płatność z Funduszy w możliwie jak najszybciej i w pełnej wysokości. Nie mają miejsca żadne potrącenia, wstrzymania lub późniejsze szczególne opłaty, które mogłyby obniżyć powyższe kwoty.

2. Po dokonaniu pierwszego zobowiązania, Komisja dokonuje wpłaty na rachunek rzecz organu wypłacającego. Powyższa wpłata na rachunek wynosi 7% wkładu z funduszy dla danej pomocy. Zasadniczo może ona zostać dzielona dalej na dwa lata budżetowe, w zależności od dostępności środków budżetowych.

Przez cały okres trwania pomocy, organ wypłacający wykorzystuje wpłatę na rachunek na pokrycie z wkładu Wspólnoty wydatków dotyczących tej pomocy.

Całość lub część wpłaty na rachunek, w zależności od postępu w zakresie wykonania pomocy, jest zwracana Komisji przez organ wypłacający w sytuacji, gdy w okresie 18 miesięcy od decyzji w sprawie przyznania środków z Funduszy do Komisji nie zostanie przesłany żaden wniosek o płatność. Jeżeli wpłata na rachunek przynosi jest oprocentowana, zostanie on alokowany przez organ wypłacający w określonej formie pomocy.

3. Płatności okresowe dokonywane są przez Komisję w celu zwrotu wydatków faktycznie opłacanych przez fundusze jako potwierdzonych przez organ wypłacający. Płatności takie dokonywane są na szczeblu każdej pomocy i obliczane szczeblu działań zawartych w planie finansowania uzupełnienia programu. Podlega on następującym warunkom:

- a) uzupełnienie programu, zawierające informacje wymienione w art. 18 ust. 3, zostało przedstawione Komisji;
- b) ostatnie sprawozdanie na temat wykonania, zawierające informacje wymienione w art. 37, zostało przekazane Komisji;
- c) ocena pomocy w połowie okresu programowania, określona w art. 42, po jej przygotowaniu została przekazana Komisji;
- d) decyzje podjęte przez instytucję zarządzającą i komitet monitorujący są zgodne z całkowitą wielkością wkładu z funduszy, przyznaną dla określonych priorytetów;

- e) wszelkie rekomendacje, określone w art. 34 ust. 2 zostały uwzględnione w określonym okresie lub powody, dla których nie podjęto żadnych działań zostały podane przez Państwo Członkowskie, w sytuacji, gdy rekomendacje te mają wyeliminować poważne wady w systemie monitorowania lub zarządzania, które utrudniają właściwe zarządzanie finansami pomocą; wszystkie wnioski o podjęcie środków naprawczych, określonych w art. 38 ust.4, zostały uwzględnione, jeżeli wniosek odnosi się do danego środka lub środków;
- f) nie podjęto decyzji o zawieszeniu płatności, na mocy art. 39 ust. 2 akapit pierwszy, a Komisja nie podjęła decyzji w sprawie rozpoczęcia procedury naruszenia w rozumieniu art. 226 Traktatu, dotyczącej działań, które są objęte danym wnioskiem.

Państwo Członkowskie oraz organ wypłacający zostaną niezwłocznie powiadomione przez Komisję, jeśli nie został spełniony jeden z powyższych warunków, co powoduje, że wniosek o płatność nie może zostać zaakceptowany. Państwo Członkowskie i organ wypłacający podejmą niezbędne kroki w celu zaradzenia zaistniałej sytuacji.

Państwa Członkowskie zapewniają, o ile jest to możliwe, aby wnioski o płatności okresowe były składane Komisji w trzech transzach rocznie, przy czym ostatnia z nich była składana nie później niż dnia 31 października.

We wnioskach o płatności tymczasowe oddziela się, dla każdego priorytetu, wydatki poniesione w regionach oraz obszarach otrzymujących pomoc przejściową.

Łączna ilość płatności, określonych w ust. 2 i w niniejszym, które są dokonywane w odniesieniu do danej pomocy, nie przekracza 95% wkładu z funduszy dla tej pomocy.

4. Ostatnia rata pomocy zostanie wypłacona, jeśli:

- a) organ płatniczy przedstawi Komisji w okresie sześciu miesięcy od nieprzekraczalnego terminu płatności, ustanowionego w decyzji przyznającej środki z funduszy, potwierdzoną deklarację rzeczywiście poniesionych wydatków;
- b) sprawozdanie końcowe z wykonania zostanie przedstawione Komisji i przez nią zatwierdzone;
- c) Państwo Członkowskie przekazuje Komisji deklaracje, określoną w art. 38 ust. 1 lit. f).

5. Końcowa płatność ostatniej nie może już zostać skorygowana na prośbę Państwa Członkowskiego, jeśli organ wypłacający nie przedstawił Komisji wniosku w okresie dziewięciu miesięcy od daty transferu ostatniej raty.

6. Państwa Członkowskie wyznaczają organy upoważnione do wydawania certyfikatów i deklaracji określonych w ust. 3 i 4.

7. Nie później niż do dnia 30 kwietnia każdego roku Państwa Członkowskie składają Komisji uaktualnione prognozy wniosków o płatności na bieżący rok i prognozę na rok następny.

8. Komisja przedstawia właściwe procedury płatności, spójne z celami niniejszych przepisów, dla środków innowacyjnych, określonych w art. 22 oraz środków określonych w art. 23, jak również powiadamia komitety określone w art. 48-51.

Artykuł 33

Zastosowanie euro

Decyzje Komisji, zobowiązania oraz płatności są określane i dokonywane w euro, zgodnie z ustaleniami, które zostaną przygotowane przez Komisję w ramach procedury określonej w art. 53 ust. 2.

TYTUŁ IV

SKUTECZNOŚĆ POMOCY Z FUNDUSZY

ROZDZIAŁ I

MONITOROWANIE

Artykuł 34

Zarządzanie przez organ zarządzający

1. Bez uszczerbku dla art. 8 ust. 3, organ zarządzający, określony w art. 9 lit. n), jest odpowiedzialny za skuteczność i poprawność zarządzania i wykonywania, w szczególności za:

- a) ustanowienie systemu zbierania wiarygodnych informacji finansowych i statystycznych dotyczących wykonania w celu sporządzenia wskaźników monitoringu, określonych w art. 36 oraz za ocenę zgodności z art. 42 i 43; a także za przekazanie tych danych zgodnie z rozwiązaniami uzgodnionymi między Państwem Członkowskim i Komisją, przy wykorzystaniu w miarę możliwości systemów komputerowych, umożliwiających wymianę z Komisją danych, określonych w art. 18 ust. 3 lit. e);
- b) dostosowanie, zgodnie z ust. 3, i wykonaniem uzupełnienia programu w rozumieniu art. 18 ust. 3, z zastrzeżeniem postanowień art. 35;
- c) sporządzenie i przekazanie Komisji, po zatwierdzeniu przez komitet monitorujący, rocznego sprawozdania z wykonania;
- d) organizowanie, we współpracy z Komisją i Państwem Członkowskim, oceny w połowie okresu programowania, określonego w art. 42;
- e) zapewnienie, że instytucje biorące udział w zarządzaniu i wykonywaniu pomocy zachowują albo oddzielny system rachunkowości albo odpowiedni kod księgowy dla wszystkich transakcji dotyczących pomocy;
- f) zapewnienie prawidłowości operacji finansowych w ramach pomocy, w szczególności poprzez wykonanie wewnętrznych środków kontroli zgodnych z

zasadami prawidłowej gospodarki finansowej i prowadzonych w odpowiedzi na poczynione uwagi lub wnioski o podjęcie środków naprawczych, przyjętych na podstawie art. 38 ust. 4, akapit pierwszy lub zaleceń dotyczących dostosowania, dokonanych w ramach ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie z przepisami tych artykułów;

- g) zapewnienie zgodności z politykami Wspólnoty, przewidzianej w art. 12; w kontekście stosowania wspólnotowych zasad udzielania zamówień publicznych, zawiadomienia przesyłane w celu publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wymieniają te projekty, o których wkład z funduszy się ubiegają lub którym przyznano taki wkład;
- h) zgodność z wymogami dotyczącymi informacji i reklamy, określonymi w art. 46.

Bez uszczerbku dla przepisów niniejszego rozporządzenia, przy wypełnianiu swych zadań organ zarządzający działa zgodnie z systemami instytucjonalnymi, prawnymi i finansowymi danego Państwa Członkowskiego.

2. Każdego roku, w momencie przedłożenia rocznego sprawozdania z wykonania, określonym w art. 37, Komisja i organ zarządzający dokonują przeglądu głównych wyników z poprzedniego roku, zgodnie z rozwiązaniami, które zostaną określone w drodze porozumienia między Państwem Członkowskim a danym organem zarządzającym.

Po dokonaniu tego przeglądu, Komisja może przedstawić uwagi Państwu Członkowskiemu i organowi zarządzającemu. Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o działaniach podjętych w sprawie tych uwag. Jeśli we właściwie umotywowanych przypadkach Komisja uzna podjęte działania za niewystarczające, może przedstawić Państwu Członkowskiemu oraz organowi zarządzającemu zalecenia w sprawie dostosowania zmierzającego do poprawy skuteczności monitorowania lub ustaleń dotyczących zarządzania pomocą, wraz z uzasadnieniem tych zaleceń. Po otrzymaniu takich zaleceń, organ zarządzający przedstawia następnie kroki podjęte w celu poprawy monitorowania lub rozwiązań dotyczących zarządzania albo uzasadnia fakt powstrzymania się od takich kroków.

3. Organ zarządzający, na żądanie Komitetu monitorującego lub z własnej inicjatywy, dostosowuje uzupełnienie programu, bez zmiany całkowitej wielkości środków przyznanych danemu priorytetowi z funduszy ani ich celów. Po zatwierdzeniu przez komitet monitorujący, w terminie miesiąca powiadamia on Komisję o dokonanych dostosowaniach.

Komisja podejmuje decyzję o wszelkich zmianach w elementach zawartych w decyzji w sprawie wkładu funduszy, w uzgodnieniu z danym Państwem Członkowskim, w terminie czterech miesięcy od dostarczenia zatwierdzenia komitetu monitorującego.

Artykuł 35

Komitety monitorujące

1. Każde Wspólnotowe Ramy Wsparcia lub jednolity dokument programowy i każdy program operacyjny jest nadzorowany przez komitet monitorujący.

Komitety monitorujące zostają ustanowione przez Państwo Członkowskie, w porozumieniu z organem zarządzającym, po konsultacjach z partnerami. Partnerzy wspierają równy udział kobiet i mężczyzn.

Komitety monitorujące ustanawia się w okresie nie dłuższym niż trzy miesiące od decyzji w sprawie wkładu funduszy. Komitety monitorujące działają w ramach kompetencji i jurysdykcji Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji i w miarę potrzeb EBI, uczestniczy w pracach komitetu monitorującego w charakterze doradczym.

Komitet monitorujący opracowuje własny regulamin w ramach instytucjonalnego, prawnego i finansowego systemu danego Państwa Członkowskiego i uzgadnia go z organem zarządzającym.

Zasadniczo na czele komitetu monitorującego stoi przedstawiciel Państwa Członkowskiego lub organu zarządzającego.

3. Komitet monitorujący gwarantuje skuteczność i jakość wykonania pomocy. W tym celu:

- a) na podstawie art. 15, potwierdza lub dostosowuje uzupełnienie programu wraz ze wskaźnikami rzeczowymi i finansowymi, które mają zostać wykorzystane do monitorowania pomocy. Uzupełnienie musi zostać zatwierdzone przez komitet, zanim mogłyby zostać dokonywane dalsze dostosowania;
- b) rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru operacji finansowanych w ramach każdego działania w ciągu sześciu miesięcy od zatwierdzenia pomocy;
- c) okresowo bada postęp w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów pomocy;
- d) bada rezultaty wykonania, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla różnych działań oraz ocenę prowadzonej w połowie okresu programowania, określonych w art. 42;
- e) rozpatruje i zatwierdza roczne i końcowe sprawozdania z wykonania, przed ich wysłaniem do Komisji;
- f) rozpatruje i zatwierdza wszelkie propozycje zmiany treści decyzji Komisji w sprawie wkładu funduszy;
- g) może zgłaszać organowi zarządzającemu propozycje każdego dostosowania lub przeglądu pomocy, które umożliwią osiągnięcie celów, określonych w art. 1 lub poprawią zarządzanie finansami. Każde dostosowanie do pomocy dokonywane jest zgodnie z art. 34 ust. 3.

Artykuł 36

Wskaźniki monitoringu

1. Organ zarządzający i komitet monitorujący prowadzi monitorowanie poprzez odniesienie do wskaźników rzeczowych i finansowych, wymienionych w programie operacyjnym, jednolitym dokumencie programowym lub uzupełnieniu programu. Przy przygotowaniu wskaźników, biorą one pod uwagę indykatywną metodologię oraz listę przykładowych wskaźników opublikowanych przez Komisję, jak również kategoryzację obszarów interwencji, która zostanie zaproponowana przez Komisję po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Wskaźniki te odnoszą się do szczególnego charakteru danej pomocy, jej celów oraz społeczno-gospodarczej, strukturalnej i środowiskowej sytuacji danego Państwa Członkowskiego i jego regionów, a w miarę potrzeby uwzględniają istnienie regionów lub obszarów otrzymujących pomoc przejściową. Wskaźniki te obejmują w szczególności te wykorzystywane do alokacji rezerw, określonych w art. 44.

2. Dla danej pomocy wskaźniki te pokazują:

- a) szczegółowe cele, policzalne tam, gdzie możliwa jest kwantyfikacja, dla środków i priorytetów oraz ich wzajemną spójność;
- b) osiągnięty etap pomocy w kategoriach fizycznego wykonania, rezultatów i, jak szybko to będzie możliwe, oddziaływania na właściwym poziomie (priorytetu lub środka);
- c) postęp planu finansowania.

W przypadku, gdy pozwala na to charakter pomocy, statystyka zostaje przedstawiona w podziale według płci oraz wielkości przedsiębiorstw otrzymujących pomoc.

3. Wskaźniki finansowe i wskaźniki postępu są tak skonstruowane, aby informacje wymienione w ust. 2 lit. a), b) i c) mogła być zidentyfikowana oddzielnie dla dużych projektów.

Artykuł 37

Roczne i końcowe sprawozdania z wykonania

1. Dla pomocy wieloletniej, organ zarządzający w terminie sześciu miesięcy od zakończenia każdego pełnego roku kalendarzowego przedkłada Komisji roczne sprawozdanie z wykonania, przewidziane w art. 34 ust. 1 lit. c). Sprawozdanie końcowe jest przedstawiane Komisji najpóźniej sześć miesięcy po ostatecznym terminie kwalifikowania wydatków.

Dla każdej pomocy wykonanie w okresie krótszym niż dwa lata, organ zarządzający przedstawia jedynie sprawozdanie końcowe. Zostaje ono przedstawione w terminie sześciu od ostatniej płatności dokonanej przez organ wypłacający.

Sprawozdanie zostanie sprawdzone i zatwierdzone przez komitet monitorujący przed jego wysłaniem do Komisji.

Po otrzymaniu przez Komisję rocznego sprawozdania z wykonania, w ciągu dwóch miesięcy wskazuje ona, czy uznaje sprawozdanie za a) niedostateczne, podając uzasadnienie; w przeciwnym razie sprawozdanie uważa się za przyjęte. W przypadku sprawozdania końcowego odpowiada w ciągu pięciu miesięcy od otrzymania sprawozdania.

2. Wszystkie sprawozdania roczne i końcowe zawierają następujące informacje:
- a) wszelkie zmiany warunków ogólnych przydatnych przy wykonaniu pomocy, w szczególności zmiany głównych trendów społeczno-gospodarczych, polityk krajowych, regionalnych lub sektorowych lub ram odniesienia, określonych w art. 9 lit. c), a w określonych sytuacjach ich implikacji dla wzajemnej spójności pomocy z różnych funduszy i spójności między pomocą z funduszu a pomocą z innych instrumentów finansowych;
 - b) postęp w wykonywaniu priorytetów i środków dla każdego funduszu w nawiązaniu do ich szczegółowych celów wraz z kwantyfikacją, w każdym przypadku, w którym podlegają one kwantyfikacji, fizycznych wskaźników rezultatów i oddziaływania, określonych w art. 36 na właściwym poziomie (priorytetu lub środka);
 - c) finansowe wykonanie pomocy, sumujące dla każdego środka całkowite wydatki rzeczywiście wypłacone przez organ wypłacający i wykaz całkowitych płatności otrzymanych z Komisji, jak również kwantyfikujące wskaźniki finansowe, określone w art. 36 ust. 2 lit. c); finansowe wykonanie w obszarach otrzymujących pomoc przejściową zostaje przedstawione oddzielnie w odniesieniu do każdego priorytetu; finansowe wykonanie Sekcji Gwarancji EFOGR dla środków określonych w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 zostanie przedstawione na szczeblu całkowitej wielkości finansowego wykonania;
 - d) kroki podjęte przez organ zarządzający i komitet monitorujący dla zagwarantowania jakości i skuteczności wykonania, w szczególności:
 - (i) monitorowanie, kontrolę finansową i ocenę środków, w tym uzgodnienia dotyczące zbierania danych;
 - (ii) streszczenie znaczących problemów napotkanych w trakcie zarządzania pomocą i wszelkich podjętych środków, w tym działań odnoszących się do zaleceń w sprawie dostosowania dokonanych na podstawie art. 34 ust. 2 lub wniosków o podjęcie środków naprawczych na podstawie art. 38 ust. 4;
 - (iii) wykorzystanie pomocy technicznej;
 - (iv) środki podjęte w celu zapewnienia reklamy pomocy zgodnie z art. 46;
 - e) kroki podjęte dla zagwarantowania zgodności z politykami Wspólnoty, przewidzianej w art. 12 oraz zapewnienia koordynacji całej pomocy strukturalnej Wspólnoty, określonej w art. 17 ust. 1 i art. 19 ust. 2 akapit drugi;
 - f) w danym przypadku, oddzielna sekcja poświęcona postępowi i finansowaniu dużych projektów i dotacji globalnych.

ROZDZIAŁ II

KONTROLA FINANSOWA

Artykuł 38

Przepisy ogólne

1. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności Komisji za wykonanie ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, Państwa Członkowskie biorą w pierwszej instancji odpowiedzialność za finansową kontrolę pomocy. W tym celu podjęte środki obejmują:

- a) sprawdzenie zarządzania i uzgodnień dotyczących kontroli zostały ustanowione i są wykonywane w sposób zapewniający efektywne i prawidłowe wykorzystanie funduszy Wspólnoty;
- b) dostarczenie Komisji opisu tych rozwiązań;
- c) zapewnienie, że pomoc jest zarządzana zgodnie ze wszystkimi stosowanymi regułami wspólnotowymi, a środki postawione do ich dyspozycji są wykorzystywane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami;
- d) poświadczenie, że deklaracje wydatków przedstawione Komisji są właściwe, oraz zapewnienie, że wynikają one z systemów rachunkowości opartych na sprawdzalnych dokumentach uzupełniających;
- e) zapobieganie, wykrywanie i poprawianie nieprawidłowości, informowanie o nich Komisji zgodnie z przepisami oraz informowanie Komisji o postępie postępowań administracyjnych i procedur sądowych;
- f) przedstawienie Komisji, po zakończeniu danej pomocy, deklaracji przygotowanej przez osobę lub departament, posiadający funkcje niezależne od wyznaczonego organu zarządzającego. Deklaracja ta zawiera streszczenie wniosków z kontroli prowadzonych w poprzednich latach, jak również ocenę ważności wniosku o płatność salda końcowego oraz legalności i prawidłowości transakcji objętych końcowym poświadczeniem wydatków. Jeżeli Państwa Członkowskie uznają to za konieczne, mogą dołączyć własną opinię do wyżej wymienionego poświadczenia;
- g) współpraca z Komisją w celu zapewnienia, że Fundusze Wspólnoty są wykorzystywane zgodnie z należytego zarządzania finansami;
- h) windykacja kwot utraconych w wyniku stwierdzonych nieprawidłowości wraz z naliczeniem, gdzie sytuacja tego wymaga, odsetek za zwłokę.

2. Komisja w ramach odpowiedzialności za wykonanie ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich zapewnia, że Państwa Członkowskie mają sprawnie funkcjonujące systemy zarządzania i kontroli, tak, że wspólnotowe Fundusze wykorzystywane są skutecznie i prawidłowo.

W tym celu, bez uszczerbku dla kontroli prowadzonych przez Państwa Członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, urzędnicy Komisji lub pracownicy mogą, zgodnie z ustaleniami uzgodnionymi z Państwem Członkowskim w ramach współpracy opisanej w ust. 3, prowadzić kontrole na miejscu, w tym kontrole wrywkowe, w zakresie operacji finansowanych przez Fundusze oraz systemów zarządzania i kontroli, przy czym konieczne jest zawiadomienie o kontroli przynajmniej na

jeden dzień roboczy przed jej rozpoczęciem. Komisja powiadamia dane Państwo Członkowskie mając na uwadze otrzymanie wszelkiej niezbędnej pomocy. Urzędnicy lub pracownicy danego Państwa Członkowskiego mogą brać udział w takich kontrolach.

Komisja może zażądać od danego Państwa Członkowskiego przeprowadzenia kontroli na miejscu w celu sprawdzenia prawidłowości jednej lub więcej transakcji. Urzędnicy lub pracownicy Komisji mogą brać udział w takich kontrolach.

3. Komisja i Państwa Członkowskie na podstawie dwustronnych ustaleń administracyjnych współpracują w zakresie koordynowania planów, metod i wykonania kontroli, tak, aby maksymalizować użyteczność prowadzonych kontroli. Niezwłocznie wymieniają wyniki przeprowadzonych kontroli.

Przynajmniej raz w roku, a w każdym razie przed rocznym przeglądem, przewidzianym w art. 34 ust. 2, następujące elementy zostaną zbadane i ocenione:

- a) wyniki kontroli przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie i Komisję;
- b) wszelkie uwagi zgłoszone przez inne krajowe lub wspólnotowe organy lub instytucje kontrolne;
- c) finansowe oddziaływanie stwierdzonych nieprawidłowości, kroków już podjętych lub wymaganych w zakresie ich poprawienia i, w miarę potrzeby, dostosowania systemów zarządzania i kontroli.

4. Po przeprowadzeniu badania i oceny i z zastrzeżeniem dla środków, które mają być podjęte niezwłocznie przez Państwo Członkowskie w ramach niniejszego artykułu i art. 39, Komisja może sformułować uwagi, szczególnie w zakresie finansowego oddziaływania stwierdzonych nieprawidłowości. Uwagi te są adresowane do Państwa Członkowskiego i organu zarządzającego daną pomocą. Do uwag mogą być dołączone, w danym przypadku, wnioski o podjęcie działań naprawczych w celu usunięcia błędów powstałych w wyniku ograniczeń w zakresie zarządzania oraz skorygowania tych nieprawidłowości, które nie zostały jeszcze skorygowane. Państwo Członkowskie ma możliwość ustosunkowania się do tych uwag.

W przypadku, gdy w wyniku lub przy braku opinii Państwa Członkowskiego odnoszących się do wyżej wymienionych uwag Komisja przyjmuje wnioski, Państwo Członkowskie w nieprzekraczalnym terminie podejmuje konieczne kroki, zgodne z wymogami Komisji, i powiadamia Komisję o swoich działaniach.

5. Bez uszczerbku dla niniejszego artykułu, Komisja po odpowiednim sprawdzeniu, może zawiesić całość lub część płatności okresowej, jeżeli stwierdzi, że dany wydatek wiąże się z poważną nieprawidłowością, która nie została skorygowana i konieczne jest natychmiastowe działanie. Komisja powiadamia dane Państwo Członkowskie o podjętym działaniu i jego przyczynach. Jeśli po upływie pięciu miesięcy powód zawieszenia płatności nie został usunięty lub Państwo Członkowskie nie powiadomiło Komisji o środkach podjętych w celu skorygowania poważnej nieprawidłowości, mają zastosowanie przepisy ustanowione na mocy art. 39.

6. W okresie trzech lat, o ile nie zostanie to inaczej postanowione w dwustronnych uregulowaniach administracyjnych, od wypłaty przez Komisję ostatniej raty dla danej pomocy, odpowiedzialne organy zachowają w imieniu Komisji wszystkie dokumenty towarzyszące (albo oryginały albo wersje poświadczające będą w zgodności zgodne z oryginałami na powszechnie akceptowanych nośnikach danych), dotyczące wydatków i kontroli związanych z daną pomocą. Termin ten zostanie zawieszony w przypadku postępowania prawnego lub na należycie uzasadniony wniosek Komisji.

Artykuł 39

Korekty finansowe

1. Państwa Członkowskie w pierwszej instancji biorą odpowiedzialność za śledzenie nieprawidłowości, działając na podstawie dowodów wszelkich zasadniczych zmian wpływających na charakter lub warunki wykonania lub nadzorowania pomocy i dokonując wymaganych korekt finansowych.

Państwo Członkowskie dokonuje wymaganych korekt finansowych w związku z indywidualnymi lub systemowymi nieprawidłowościami. Korekty dokonywane przez Państwo Członkowskie polegają na anulowaniu całości lub części wkładu Wspólnoty. Uwolnione w ten sposób fundusze wspólnotowe mogą zostać ponownie wykorzystane przez Państwo Członkowskie na daną pomoc zgodnie z rozwiązaniami, które zostaną określone na podstawie art. 53 ust. 2.

2. Jeśli po dokonaniu niezbędnych weryfikacji Komisja stwierdza, że:

- a) Państwo Członkowskie nie spełniło swych zobowiązań w ramach art. 1; lub
- b) całość lub część działań nie usprawiedliwia ani części ani całości wkładu z funduszy; lub
- c) istnieją poważne wady systemów zarządzania lub kontroli, które mogłyby prowadzić do nieprawidłowości systemowych;

Komisja zawiesza dane płatności okresowe i po przedstawieniu powodów tej decyzji, domaga się od Państwa Członkowskiego przedstawienia uwag i, w miarę potrzeb, dokonania korekt w określonym czasie.

Jeżeli Państwo Członkowskie zgłasza zastrzeżenia do uwag poczynionych przez Komisję, zostaje zaproszone przez Komisję na spotkanie, w trakcie którego obie strony w ramach współpracy opartej na partnerstwie dokładają starań dla osiągnięcia porozumienia w sprawie tych uwag i wniosków z nich wyciągniętych.

3. Na zakończenie okresu wyznaczonego przez Komisję, jeżeli nie zostało osiągnięte porozumienie, a Państwo Członkowskie nie dokonało korekt, biorąc pod uwagę uwagi dokonane przez Państwo Członkowskie, Komisja może w ciągu trzech miesięcy podjąć decyzję o:

- a) obniżeniu wpłaty na rachunek określony w art. 32 ust. 2; lub

- b) dokonaniu wymaganych korekt finansowych poprzez anulowanie całości lub części wkładu funduszy dla danej pomocy.

Przy podejmowaniu decyzji o wielkości korekty, Komisja bierze pod uwagę, zgodnie z zasadą proporcjonalności, rodzaj nieprawidłowości lub zmiany, jak również zakres i następstwa finansowe wad stwierdzonych w systemach zarządzania lub kontroli Państw Członkowskich.

Przy braku decyzji zgodnie z lit. a) lub b), płatności okresowe zostają niezwłocznie odwieszane.

4. Każda suma otrzymana niesłusznie, którą należy odzyskać, jest zwracana Komisji wraz z odsetkami za zwłokę.

5. Niniejszy artykuł jest stosowany bez uszczerbku dla art. 32.

ROZDZIAŁ III

OCENA

Artykuł 40

Przepisy ogólne

1. W celu ustalenia jej skuteczności, strukturalna pomoc Wspólnoty jest przedmiotem oceny *ex - ante*, oceny w połowie okresu programowania oraz oceny *ex - post*, które mają na celu oszacowanie jej oddziaływania w odniesieniu do celów określonych w art. 1 oraz analizę jej wpływu na szczególne problemy strukturalne.

2. Skuteczność operacji Funduszy jest mierzona według następujących kryteriów:

- a) ich ogólne oddziaływanie na cele określone w art. 158 Traktatu, a w szczególności na wzmocnienie spójności gospodarczej i społecznej Wspólnoty;
- b) oddziaływanie priorytetów zaproponowanych w planach rozwoju i priorytetów włączonych do każdego z Wspólnotowych Ram Wsparcia Wspólnoty i każdego przypadku pomocy.

3. Właściwe organy Państw Członkowskich oraz Komisja zgromadzą zasoby i zbiorą dane wymagane w celu zapewnienia, że ocena może zostać przeprowadzona w najbardziej efektywny sposób. W związku z tym, ocena wykorzystuje różne informacje, które przynoszą rozwiązania w zakresie monitorowania, uzupełniane w miarę potrzeby przez zebranie informacji służących poprawie jej przydatności.

Z inicjatywy Państw Członkowskich lub Komisji, po poinformowaniu danego Państwa Członkowskiego, mogą zostać uruchomione uzupełniające oceny, w tym dotyczące kwestii szczegółowych, służące identyfikacji przenaszalnych doświadczeń.

4. Wyniki oceny zostają udostępnione opinii publicznej. Jeśli chodzi o wyniki oceny przewidziane w art. 42, wymagana jest zgoda komitetu monitorującego, zgodnie z uregulowaniami instytucjonalnymi każdego Państwa Członkowskiego.

5. Procedury oceny są ustanawiane w Wspólnotowych Ramach Wsparcia i formach pomocy.

Artykuł 41

Ocena *ex - ante*

1. Celem oceny *ex - ante* jest dostarczenie podstaw dla przygotowania planów rozwoju, pomocy oraz uzupełnienia programu, których częścią jest ocena.

Ocena *ex - ante* jest obowiązkiem organów odpowiedzialnych za przygotowanie planów, pomocy i uzupełnienia programu.

2. W celu przygotowania planów i pomocy, ocena *ex - ante* obejmuje analizę silnych i słabych stron danego Państwa Członkowskiego, regionu lub sektora, jak również ich potencjału. W świetle kryteriów określonych w art. 40 ust. 2 lit. a), ocena szacuje spójność strategii i wybranych celów ze szczególnymi cechami danych regionów lub obszarów, w tym z trendami demograficznymi oraz oczekiwany wpływ planowanych priorytetów działań, określając ilościowo, o ile jest to możliwe, ich szczegółowe cele w relacji do sytuacji wyjściowej.

Ocena *ex - ante* uwzględnia między innymi sytuację w kategoriach konkurencyjności i innowacyjności, małych i średnich przedsiębiorstw, zatrudnienia i rynku pracy z uwzględnieniem Europejskiej Strategii na rzecz Zatrudnienia, środowiska oraz równości kobiet i mężczyzn, i obejmuje w szczególności:

- a) ocenę *ex - ante* sytuacji społecznej i gospodarczej, głównie trendy na krajowym rynku pracy, w tym regiony napotykające szczególne problemy w zakresie zatrudnienia oraz ocenę kompleksowej strategii w obszarze rozwoju zasobów ludzkich i sposobu, w jaki ta strategia jest połączona z narodową strategią zatrudnienia, określoną w krajowych planach działań;
- b) ocenę *ex - ante* sytuacji środowiskowej danego regionu, w szczególności tych sektorów środowiskowych, które prawdopodobnie w znaczący sposób zostaną objęte pomocą; ustalenia dotyczące włączenia wymiaru środowiskowego do pomocy oraz ich zgodność z istniejącymi krótko -i długoterminowymi celami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi (np. planami zarządzania środowiskiem); ustalenia dotyczące zapewnienia zgodności z regułami wspólnotowymi w zakresie środowiska. Ocena *ex - ante* daje opis, w miarę możliwości policzalny, aktualnej sytuacji środowiskowej i ocenę przewidywanego oddziaływania strategii oraz pomocy na sytuację środowiskową;
- c) ocenę *ex - ante* sytuacji w zakresie równości kobiet i mężczyzn w zakresie ich szans na rynku pracy i równego traktowania w pracy, włączając szczególne ograniczenia każdej grupy; prognozę przewidywanego oddziaływania strategii i pomocy, zwłaszcza oddziaływania na integrację kobiet i mężczyzn na rynku pracy, edukację i kształcenie zawodowe, zakładanie przedsiębiorstw przez kobiety oraz pogodzenie życia rodzinnego z aktywnością zawodową.

Ocena *ex - ante* weryfikuje przydatność proponowanych rozwiązań w zakresie wykonania i monitorowania przepisów, spójność z politykami Wspólnoty oraz sposób uwzględnienia indykatywnych wytycznych, określonych w art. 10 ust. 3.

Bierze się pod uwagę wyniki ocen z poprzednich okresów programowania.

3. Ocena środków zawartych w uzupełnieniu programu wykazać ich spójność z celami odpowiednich priorytetów, skwantyfikować, w miarę możliwości, szczegółowe cele priorytetów oraz zweryfikować przydatność kryteriów selekcji, na podstawie art. 35 ust. 3 lit. b).

Artykuł 42

Ocena w połowie okresu programowania

1. Ocena prowadzona w połowie okresu programowania bada, w świetle oceny *ex - ante*, wstępne wyniki pomocy, ich przydatność oraz stopień osiągnięcia celów. Ocena także wykorzystanie środków finansowych oraz działania monitorowania i wykonania.

2. Organ zarządzający, we współpracy z Komisją i Państwem Członkowskim, jest odpowiedzialny za przeprowadzenie oceny w połowie okresu programowania. Obejmuje ona każde Wspólnotowe Ramy Wsparcia i każdą pomoc. Przeprowadzana jest przez niezależną osobę oceniającą, przedłożona komitetowi monitorującemu Wspólnotowych Ram Wsparcia lub danej pomocy zgodnie z art. 35 ust. 3, a następnie przesłana Komisji, zazwyczaj trzy lata po przyjęciu Wspólnotowych Ram Wsparcia lub pomocy i nie później niż dnia 31 grudnia 2003 r., mając na względzie weryfikację, określoną w art. 14 ust. 2.

3. Komisja bada przydatność i jakość oceny na podstawie kryteriów wcześniej określonych wspólnie przez Komisję i Państwo Członkowskie, mając na uwadze dokonanie przeglądu pomocy oraz alokowanie rezerw, określonych w art. 44.

4. W ramach kontynuacji oceny w połowie okresu programowania, jest ona uaktualniana i zakończona nie później niż dnia 31 grudnia 2005 r. w celu przygotowania kolejnych operacji pomocy.

Artykuł 43

Ocena *ex - post*

1. Na podstawie już dostępnych wyników oceny, ocena *ex - post* obejmuje wykorzystanie środków, skuteczność i wydajność pomocy oraz jej oddziaływanie, formułuje wnioski dotyczące polityki w zakresie spójności gospodarczej i społecznej. Ocena obejmuje czynniki przyczyniające się do sukcesu lub niepowodzenia wykonania, jak również osiągnięcia i rezultaty, włączając ich trwałość.

2. Komisja, we współpracy z Państwem Członkowskim i organem zarządzającym, są odpowiedzialne za ocenę *ex - post*. Obejmuje ona pomoc i zostaje przeprowadzona przez niezależnych ekspertów. Ocena zostaje zakończona nie później niż trzy lata po zakończeniu okresu programowania.

ROZDZIAŁ IV

REZERWA WYKONAWCZA

Artykuł 44

Przyznanie rezerwy wykonawczej

1. Każde Państwo Członkowskie w ścisłych uzgodnieniach z Komisją ocenia w ramach każdego celu i nie później niż do dnia 31 grudnia 2003 r. wykonanie każdego programu operacyjnego lub jednolitego dokumentu programowego na podstawie ograniczonej liczby wskaźników monitorowania, odzwierciedlających skuteczność, zarządzanie i finansowe wykonanie i mierzących rezultaty osiągnięte w połowie okresu w nawiązaniu do ich szczegółowych celów początkowych.

Wskaźniki określone są przez Państwo Członkowskie w ścisłych uzgodnieniach z Komisją, przy uwzględnieniu wszystkich lub części indykatywnego wykazu wskaźników zaproponowanego przez Komisję. Będą one skwantyfikowane w istniejących, różnych rocznych sprawozdaniach z wykonania, jak również w sprawozdaniu z oceny w połowie okresu. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za ich stosowanie.

2. W połowie okresu i nie później niż do dnia 31 marca 2004 r., Komisja, w ścisłych uzgodnieniach z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, w ramach każdego celu, na podstawie propozycji Państw Członkowskich, uwzględniając ich specyficzne cechy instytucjonalne oraz programowanie, przydziela środki na zobowiązania, określone w art. 7 ust. 5 na programy operacyjne lub jednolite dokumenty programowe lub ich priorytety, które zostały uznane za udane. Programy operacyjne lub jednolite dokumenty programowe przyjmuje się zgodnie z art. 14 i 15.

TYTUŁ V

SPRAWOZDANIA I REKLAMA

Artykuł 45

Sprawozdania

1. Na podstawie art. 159 Traktatu, Komisja w trzyletnich odstępach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Ekonomiczno - Społecznemu oraz Komitetowi Regionów sprawozdanie w sprawie postępów urzeczywistnianiu spójności gospodarczej i społecznej oraz wkładu funduszy, Funduszu Spójności, EBI i innych instrumentów finansowych w tym zakresie. Sprawozdanie to w szczególności zawiera przegląd:

- a) postępu w osiągnięciu spójności gospodarczej i społecznej, w tym sytuacji społeczno-gospodarczej regionów i wszelkich zaobserwowanych zmian, jak również analizę bezpośrednich przepływów inwestycyjnych i ich oddziaływania na wspólnotową sytuację w zakresie zatrudnienia;

- b) roli funduszy, Funduszu Spójności, EBI oraz innych instrumentów finansowych, jak również oddziaływania innych wspólnotowych i krajowych polityk w realizacji tego procesu;
- c) wszelkich propozycji dotyczących środków wspólnotowych i polityk, które muszą zostać przyjęte w celu wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej.

2. Przed dniem 1 listopada każdego roku, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Komitetowi Ekonomiczno - Społecznemu oraz Komitetowi Regionów sprawozdanie w sprawie wykonania niniejszego rozporządzenia w trakcie poprzedniego roku. Sprawozdanie to w szczególności zawiera przegląd:

- a) działań każdego funduszu, wykorzystania ich zasobów finansowych oraz koncentracji pomocy, wykorzystania innych instrumentów finansowych, za które Komisja odpowiada oraz koncentracji ich zasobów; przegląd ten zawiera:
 - rozdział roczny według Państw Członkowskich środków przyznanych i wypłaconych w odniesieniu do każdego funduszu, włączając w to inicjatywy wspólnotowe;
 - roczną ocenę działań innowacyjnych i pomocy technicznej;
- b) wzajemnej koordynacji pomocy z Funduszy oraz koordynacji z pomocą przyznaną przez EBI i inne istniejące instrumenty finansowe;
- c) po uzyskaniu dostępności, wyników ocen, określonych w art. 42 – wskazując wszelkie dostosowania do pomocy – oraz art. 43, jak również ocenę spójności działań podjętych przez Fundusze z politykami Wspólnoty, określonych w art. 12;
- d) wykaz głównych projektów z wkładem funduszy;
- e) wyników kontroli przeprowadzanych przez Komisję zgodnie z art. 38 ust. 2 oraz wniosków z nich płynących, w tym wskazania stwierdzonych nieprawidłowości wraz z kwotami wchodzącymi w grę i korekt finansowych dokonanych zgodnie z art. 39 ust. 2;
- f) informacji o opiniach komitetów, dostarczonych zgodnie z art.48-51.

Artykuł 46

Informacja i reklama

1. Do celów konsultacji, określonych w art. 15 ust. 1, Państwa Członkowskie zapewniają reklamę planów rozwoju.
2. Bez uszczerbku dla art. 23 ust. 1, organ zarządzający jest odpowiedzialny za zapewnienie reklamy pakietu, a w szczególności szczególnie za informowanie:
 - a) potencjalnych bezpośrednich beneficjentów, organy handlowe i zawodowe, partnerów ekonomicznych i społecznych, instytucje wspierające równość między kobietami a

mężczyznami oraz właściwe organizacje pozarządowe o możliwościach stwarzanych przez pomoc;

b) ogółu społeczeństwa o roli Wspólnoty w danej pomocy i jej rezultatach.

3. Państwa Członkowskie zasięgają opinii Komisji i zgodnie z art. 37 ust. 2 informują ją każdego roku o inicjatywach podejmowanych w celach określonych w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

TYTUŁ VI

KOMITETY

Artykuł 47

Przepisy ogólne

1. Przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia, Komisja jest wspomagana przez cztery komitety:

- a) Komitet ds. Rozwoju i Rekonwersji Regionów;
- b) Komitet powołany na mocy art. 147 Traktatu;
- c) Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi;
- d) Komitet ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury.

2. W przypadku, gdy komitety wymienione w ust. 1 lit. a), c) i d), pełnią funkcje komitetów konsultacyjnych na podstawie art. 48, 50 i 51, stosuje się następującą procedurę:

- przedstawiciel Komisji przedstawia komitetowi projekt środków, które mają być podjęte,
- Komitet wydaje swoją opinię na temat tego projektu w terminie, jaki przewodniczący może określić w związku z pilnością rozważanej kwestii, w razie potrzeby odwołując się do głosowania,
- opinie komitetu zostają wprowadzone do protokołu; każde Państwo Członkowskie ponadto ma prawo do poproszenia o włączenie swego stanowiska do protokołu;
- Komisja bierze pod uwagę opinię komitetu w jak najszerszym zakresie, oraz powiadamia Komitet o zakresie, w jakim jego opinia została uwzględniona.

3. W przypadku, gdy komitety wymienione w ust. 1 litery a), c) i d), pełnią funkcje komitetów zarządzających na podstawie art. 48, 50 i 51, stosuje się następującą procedurę:

- przedstawiciel Komisji przedstawia komitetowi projekt środków, które mają zostać podjęte,

- komitet przedstawia swoją opinię w sprawie tego projektu w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności rozpatrywanej sprawy. Opinia zostaje przedstawiona przez większość przewidzianą w art. 205 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji. Jeżeli sprawa podlega głosowaniu w ramach komitetu, głosy reprezentantów Państw Członkowskich są wazone zgodnie z wyżej wymienionym artykułem. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu,
 - Komisja przyjmuje środki, które stosuje się ze natychmiast. Jednakże, jeśli nie są one zgodne z opinią dostarczoną przez komitet, jest ona przekazana niezwłocznie przez komisje Radzie. W takim przypadku:
 - Komisja może odłożyć na później stosowanie środków przez nią podjętych o okres nieprzekraczający jednego miesiąca, licząc od daty przekazania informacji,
 - Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie określonym w poprzednim sub - tiret.
4. Komisja przedstawia komitetom sprawozdania, określone w art. 45. Komisja może oczekiwać opinii Komitetu w sprawach dotyczących pomocy w ramach funduszy, innej niż pomoc określona w niniejszym tytule. Obejmuje to sprawy, którymi zasadniczo zajmują się inne komitety.
5. Każda opinia komitetu zostaje przekazana innym komitetom, określonych w niniejszym tytule.
6. Każdy komitet opracowuje swój regulamin wewnętrzny.
7. Parlament Europejski jest regularnie powiadamiany o pracy komitetów.

Artykuł 48

Komitet ds. Rozwoju i Rekonwersji Regionów

1. Komitet ds. Rozwoju i Rekonwersji Regionów, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i kierowany przez przedstawiciela Komisji jest niniejszym ustanowiony pod auspicjami Komisji. EBI mianuje przedstawiciela bez prawa głosu.
2. Komitet działa jako komitet zarządzający zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 3, gdy zajmuje się:
- a) przepisami wykonawczymi, określonymi w art. 53 ust. 2.
- Inne Komitety są konsultowane w ramach ich kompetencji konsultacyjnych w sprawie wyżej wymienionych przepisów wykonawczych, o tyle o ile sprawa ta ich dotyczy;
- b) przepisy wykonawcze, określone w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1261/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR)¹³;

¹³ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 43.

- c) wytycznymi dotyczącymi inicjatyw wspólnotowych, określonych w art. 20 ust. 1 lit. a) (Interreg) i art. 20 ust. 1 lit. b) („Urban”);
 - d) wytycznymi dla różnych rodzajów środków innowacyjnych, przewidzianych w stosowaniu art. 22 w przypadku pomocy z EFRR.
3. Komitet działa jako komitet konsultacyjny zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 2, jeśli omawiane są następujące sprawy:
- a) ustalenie i weryfikacja wykazu obszarów kwalifikujących się w ramach Celu 2;
 - b) Wspólnotowe Ramy Wsparcia i informacje zawarte w jednolitych dokumentach programowych w ramach Celów 1 i 2;
 - c) rodzaje działań pomocy technicznej zgodnie z art. 23 w przypadku wsparcia z EFRR;
 - d) wszelkie inne pytania dotyczące art. 20-22.

Artykuł 49

Komitet powołany na mocy art. 147 Traktatu

1. Komitet powołany na mocy art. 147 Traktatu składa się z dwóch przedstawicieli rządu, dwóch przedstawicieli organizacji pracowniczych i dwóch przedstawicieli organizacji pracodawców z każdego Państwa Członkowskiego. Członek Komisji odpowiedzialny za przewodniczenie komitetowi może przekazać to zadanie wysokiemu urzędnikowi Komisji.

W stosunku do każdego Państwa Członkowskiego zostaje wyznaczony zastępca dla każdej kategorii przedstawiciela wymienionego w pierwszym ustępie. W przypadku nieobecności jednego lub obu członków, zastępca jest automatycznie uprawniony do uczestnictwa w obradach.

Członkowie i zastępcy są mianowani przez Radę, działającą na wniosek Komisji, na okres trzech lat. Mogą oni zostać ponownie mianowani. W zakresie składu komitetu, Rada dąży do zapewnienia właściwej reprezentacji różnych zainteresowanych grup. W przypadku punktów obrad mających na niego wpływ, EBI mianuje przedstawiciela bez prawa głosu.

2. Komitet:

- a) wydaje opinie na temat projektów decyzji Komisji dotyczących jednolitych dokumentów programujących i Wspólnotowych Ram Wsparcia w ramach Celu 3, jak również Wspólnotowych Ram Wsparcia i informacji zawartych w jednolitych dokumentach programowych w ramach Celów 1 i 2 w przypadku pomocy z EFS;
- b) wydaje opinie o przepisach wykonawczych, przewidzianych w art. 53 ust. 2;

- c) jest konsultowany w sprawie przepisów wykonawczych, określonych w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1262/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS)¹⁴;
 - d) wydaje opinię na temat projektu wytycznych Komisji dotyczących inicjatywy wspólnotowej, określonej w art. 20 ust. 1 lit. d) („EQUAL”) oraz dla różnych rodzajów działań innowacyjnych w kontekście art. 22 w przypadku pomocy z EFS. Komisja może również skierować do Komitetu inne pytania w rozumieniu art. 20-22;
 - e) jest konsultowany w zakresie rodzajów działań pomocy technicznej, zgodnie z art. 23 w przypadku pomocy z EFS.
3. Dla ich przyjęcia, opinie komitetu wymagają absolutnej większości ważnych, oddanych głosów. Komisja informuje komitet o sposobie, w jaki uwzględni ona jego opinie.

Artykuł 50

Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi

1. Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, a któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji, zostaje niniejszym ustanowiony pod auspicjami Komisji. EBI mianuje przedstawiciela bez prawa głosu.
2. Komitet działa jako komitet zarządzający zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 3, jeśli omawiane są następujące sprawy:
 - a) przepisy wykonawcze oraz przepisy przejściowe, określone w art. 34, 50 i 53 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;
 - b) wytyczne dotyczące inicjatywy wspólnotowej, określone w art. 20 ust. 1 lit. c) („Leader”).
3. Komitet działa jako komitet konsultacyjny zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 2, jeśli omawiane są następujące sprawy:
 - a) ustalenie i weryfikacja wykazu obszarów kwalifikujących się w ramach Celu 2;
 - b) elementy interwencji dotyczące struktur agrarnych i rozwoju wsi, zawarte w projekcie decyzji komisji dotyczącej Wspólnotowych Ram Wsparcia i informacji zawartych w jednolitych dokumentach programowych dla regionów w ramach Celów 1 i 2;
 - c) przepisy wykonawcze, określone w art. 53 ust. 2;
 - d) rodzaje działań pomocy technicznej zgodnie z art. 23 w przypadku wsparcia z EFOGR;
 - e) wszelkie inne zagadnienia dotyczące art. 20-22.

Artykuł 51

¹⁴ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 48.

Komitet ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury

1. Komitet ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i kierowany przez przedstawiciela Komisji, zostaje niniejszym ustanowiony pod auspicjami Komisji. EBI mianuje przedstawiciela bez prawa głosu.
2. Komitet działa jako komitet zarządzający zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 3, jeśli omawiane są następujące sprawy:
 - a) przepisy wykonawcze, określone w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1263/1999;
 - b) wytyczne dotyczące różnych typów środków innowacyjnych przewidzianych przy stosowaniu art. 22 w przypadku wsparcia z IFOR.
3. Komitet działa jako komitet konsultacyjny zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 47 ust. 2, jeśli omawiane są następujące sprawy:
 - a) ustalenie i weryfikacja wykazu obszarów kwalifikujących się w ramach Celu 2;
 - b) elementy interwencji dotyczące struktur rybołówstwa, zawarte w projekcie decyzji Komisji odnoszącej się do Wspólnotowych Ram Wsparcia i informacji zawartych w jednolitych dokumentach programowych dla regionów w ramach Celu 1;
 - c) przepisy wykonawcze przewidziane w art. 53 ust. 2;
 - d) rodzaje działań pomocy technicznej zgodnie z art. 23 w przypadku wsparcia z IFOR;
 - e) wszelkie inne zagadnienia dotyczące art. 22.

TYTUŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 52

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację lub modyfikację, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, pomocy zatwierdzonej przez Radę lub Komisję na podstawie rozporządzeń Rady (EWG) nr 2052/88 i (EWG) nr 4253/88 lub jakiegokolwiek innego prawodawstwa, które miało zastosowanie do tej pomocy w dniu 31 grudnia 1999 r.
2. Wnioski o wkład z funduszy działań, przedstawiane zgodnie z rozporządzeniami (EWG) nr 2052/88 i (EWG) nr 4253/88 są rozpatrywane i zatwierdzane przez Komisję na podstawie tych rozporządzeń nie później niż do dnia 31 grudnia 1999 r.
3. Przy sporządzaniu Wspólnotowych Ram Wsparcia oraz pomocy, Komisja bierze pod uwagę wszelkie środki już zatwierdzone przez Radę lub Komisję przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i mające finansowe skutki w trakcie okresu, który obejmują te podstawy wsparcia i pomoc. Środki te nie podlegają zgodności z art. 30 ust. 2.

4. Bez względu na datę określoną w art. 30 ust. 2, wydatki rzeczywiście zapłacone, względem których Komisja otrzymała wnioski o przyznanie pomocy między dniem 1 stycznia a dniem 30 kwietnia 2000 r. i które spełniają wszystkie warunki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, mogą być traktowane jako kwalifikujące się do wkładu z funduszy od dnia 1 stycznia 2000 r.

5. Częściowe sumy zarezerwowane dla działań lub programów zatwierdzonych przez Komisję przed dniem 1 stycznia 1994 r., ale względem których żadne wnioski o płatność końcową nie wpłynęły do dnia 31 marca, 2001 r., powinny zostać automatycznie anulowane nie później niż do dnia 30 września 2001 r., powodując zwrot kwot nienależnie wypłaconych, z zastrzeżeniem czynności lub programów, które zostały zawieszony z powodu postępowań prawnych.

Częściowe sumy zarezerwowane dla działań lub programów zatwierdzonych przez Komisję między dniem 1 stycznia 1994 r. a dniem 31 grudnia 1999 r., ale względem których żadne wnioski o płatność końcową nie wpłynęły do dnia 31 marca 2003 r., zostają automatycznie anulowane nie później niż do dnia 30 września 2003 r., powodując zwrot kwot nienależnie wypłaconych, z zastrzeżeniem czynności lub programów, które zostały zawieszony z powodu postępowań prawnych.

Artykuł 53

Wykonywanie

1. Komisja jest odpowiedzialna za wykonanie niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wykonania art. 30, 33, 38, 39 i 46, zgodnie z art. 48 ust. 2 lit. a). Zgodnie z tą samą procedurą i, jeśli okaże się to niezbędne w nieprzewidzianych okolicznościach, zostaną przyjęte inne przepisy wykonawcze niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 54

Uchylenie

Rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 i (EWG) nr 4253/88, tracą moc od dnia 1 stycznia 2000 r., bez uszczerbku dla art. 52 ust. 1.

Odniesienia do uchylonych rozporządzeń należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 55

Klauzula rewizyjna

Rada dokona rewizji niniejszego rozporządzenia na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2006 r.

Rada działa na wniosek zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 161 Traktatu.

Artykuł 56

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Art. 28, 31 i 32 stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 21 czerwca 1999 r.

W imieniu Rady

G.VERHEUGEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

FUNDUSZE STRUKTURALNE

Podział roczny środków na zobowiązania w okresie 2000-2006

(określonym w art. 7 ust. 1)

(miliony EUR – ceny z roku 1999)

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
29 430	28 840	28 250	27 670	27 080	27 080	26 660

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1447/2001

z dnia 28 czerwca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 161 i 299 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) art. 29 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999⁴ przewiduje możliwość udziału z funduszy w maksymalnej wysokości 85% całkowitych kosztów kwalifikowanych jedynie na rzecz regionów peryferyjnych Państwa Członkowskiego objętego Funduszem Spójności oraz na rzecz oddalonych wysp greckich, które znajdują się w gorszej sytuacji z powodu swojego odległego położenia;
- 2) art. 299 ust. 2 Traktatu stwierdza, że wszystkie regiony peryferyjnych napotykają takie same przeszkody, zwłaszcza odosobnienie i wyspiarski charakter, które mogą poważnie hamować ich rozwój;
- 3) zatem art. 29 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 powinien zostać zmieniony, aby ustalić maksymalny udział funduszy na poziomie 85% całkowitych kosztów kwalifikowanych dla wszystkich regionów peryferyjnych, niezależnie od tego, czy Państwo Członkowskie objęte jest Funduszem Spójności, jeżeli nie pociąga to za sobą inwestycji w projekty infrastrukturalne generujące znaczące przychody netto lub inwestycje w przedsiębiorstwa;
- 4) art. 29 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 ustanawia, że w przypadku inwestycji w przedsiębiorstwa, udział funduszy nie może przekraczać 35% całkowitych kosztów kwalifikowanych w regionach objętych Celem 1;

¹ Dz.U. C 96 E z 27.02.2001, str. 272.

² Opinia dostarczona dnia 14 czerwca 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 13 z 11.05.2001, str. 29.

⁴ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 1.

- 5) wszystkie regiony peryferyjne kwalifikują się do Celu 1 funduszy strukturalnych w okresie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. zgodnie z decyzją Komisji 1999/502/WE z dnia 1 lipca 1999 r. ustanawiającą listę regionów objętych Celem 1 funduszy strukturalnych na okres 2000-2006;
- 6) wzrost maksymalnego poziomu pomocy z funduszy strukturalnych w przypadku inwestycji w małych i średnich przedsiębiorstwach znajdujących się w regionach peryferyjnych wydawałby się niezbędny z uwagi na trudności napotymane przez te przedsiębiorstwa, w celu wniesienia znaczącego wkładu w rozwój tych regionów;
- 7) art. 29 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 powinien zatem zostać zmieniony tak aby, w przypadku inwestycji w małych i średnich przedsiębiorstwach położonych w regionach peryferyjnych pomoc z funduszy mogła wynosić do 50% całkowitych kosztów kwalifikowanych;
- 8) na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, każdy plan, Wspólnotowe Ramy Wsparcia, program operacyjny i jednolity dokument programowy obejmować powinien siedmioletni okres, a okres programowania rozpocznie się dnia 1 stycznia 2000 r. W interesie spójności oraz w celu uniknięcia dyskryminacji beneficjentów tego samego programu, odstępstwa przewidziane w niniejszym rozporządzeniu muszą, wyjątkowo, mieć zastosowanie do całego okresu programowania;
- 9) art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93 z dnia 19 lipca 1993 r. wprowadzającego specjalne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego dotyczące produktów rolnych⁵, przewiduje odstępstwa strukturalne dla tych wysp. Artykuł ten został uchylony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniającym i uchylającym niektóre rozporządzenia⁶. Wyjątkowe położenie i charakter geograficzny mniejszych wysp Morza Egejskiego stanowi utrudnienie w dostosowaniu i rozwoju ich obszarów wiejskich, które może być zrekomensowana poprzez zwiększenie udziału funduszy strukturalnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1260/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 29 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

- “a) maksymalnie 75% całkowitych kosztów kwalifikowanych oraz, co do zasady, co najmniej 50% kwalifikowanych wydatków publicznych w przypadku środków podejmowanych w regionach objętych Celem 1. W przypadku gdy regiony znajdują się w Państwie Członkowskim objętym Funduszem Spójności, wkład Wspólnoty może wzrosnąć, w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, maksymalnie do 80% całkowitych kosztów kwalifikowanych oraz

⁵ Dz.U. L 184 z 27.07.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2417/95 Dz.U. L 248 z 14.10.1995, str. 39).

⁶ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 80.

maksymalnie do 85% całkowitych kosztów kwalifikowanych w odniesieniu do odosobnionych wysp greckich, które znajdują się w gorszej sytuacji z powodu ich odległego położenia. Wkład Wspólnoty w odniesieniu do wszystkich regionów peryferyjnych może wzrosnąć, w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, maksymalnie do 85% całkowitych kosztów kwalifikowanych;”

2. W art. 29 ust. 4 lit. b) akapit drugi dodaje się następujący punkt:

“(ii) 50% całkowitych kosztów kwalifikowanych w regionach peryferyjnych oraz, wyjątkowo, także na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w przypadku inwestycji zgodnych z rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999, w przypadku inwestycji w małych i średnich przedsiębiorstwach.”

Punkty (ii) i (iii) otrzymują oznaczenie odpowiednio (iii) i (iv).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2001 r.

W imieniu Rady

B. ROSENGREN

Przewodniczący

AKT DOTYCZĄCY WARUNKÓW PRZYSTĄPIENIA

REPUBLIKI CZESKIEJ, REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ, REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ, REPUBLIKI
ŁOTEWSKIEJ, REPUBLIKI LITEWSKIEJ, REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ, REPUBLIKI
MALTY, RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ, REPUBLIKI SŁOWENII I REPUBLIKI
SŁOWACKIEJ ORAZ DOSTOSOWAŃ W TRAKTATACH STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ
UNII EUROPEJSKIEJ

ZAŁĄCZNIK II

7. RYBOŁÓWSTWO

1. 31994 R 2211: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2211/94 z dnia 12 września 1994 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3759/92 w zakresie notyfikowania cen importowanych produktów rybołówstwa (Dz.U. L 238 z 13.9.1994, str. 1) zmienione przez:

- 31998 R 2431: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2431/98 z dnia 11.11.1998 r. (Dz.U. L 302 z 12.11.1998, str. 13),
- 31999 R 2805: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2805/1999 z dnia 22.12.1999 r. (Dz.U. L 340 z 31.12.1999, str. 51).

(a) W załączniku I dodaje się następujące pozycje:

„REPUBLIKA CZESKA	Praha
ESTONIA	Meeruse Lehtma Pärnu Veere
CYPR	Λεμεσός

ŁOTWA

Mērsrags
Lielupe
Liepāja
Pāvilosta
Rīga
Roja
Salacgrīva
Skulte
Ventspils

LITWA

Klaipėda
Marijampolė
Vilnius
Kaunas
Šiauliai
Mažeikiai

WĘGRY

Budapest

MALTA

Ajruport Internazzjonali ta' Malta, Luqa
Port Hieles ta' Malta, Marsaxlokk

POLSKA

Darłowo
Dziwnów
Gdańsk
Gdynia
Hel
Kołobrzeg
Szczecin
Świnoujście
Ustka
Władysławowo

SLOVENIA

Gruškovje
Obrežje
Jelšane
Luka Koper
Letališče Brnik
Dobova
Dragonja
Metlika
Zavrč

SŁOWACJA

Wszystkie urzędy celne uczestniczące w dopuszczaniu towarów do wolnego obrotu. ”

(b) W załączniku II tabela 1 dodaje się następujące pozycje pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Niemiec:

„CY Cypr
CZ Republika Czeska”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Danii a pozycją dotyczącą Hiszpanii:

„EE Estonia”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Grecji a pozycją dotyczącą Irlandii:

„HU Węgry”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„LT Litwa
LV Łotwa”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów

„MT Malta”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niderlandów a pozycją dotyczącą Portugalii:

„PL Polska”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Szwecji:

„SI Słowenia
SK Słowacja”.

(c) W załączniku II tabela 2 dodaje się następujące pozycje:

Kod	Waluta
CZK	Korona czeska
EEK	Korona estońska
CYP	Funt cypryjski
LVL	Łat łotewski
LTL	Lit litewski
HUF	Forint węgierski
MTL	Lir maltański
PLN	Złoty polski
SIT	Tolar słoweński
SKK	Korona słowacka

2. 31996 R 2406: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa (Dz.U. L 334 z 23.12.96, str. 1), zmienione przez:

- 31997 R 0323: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 323/97 z dnia 21.2.1997 r. (Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 8),
- 32000 R 2578: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2578/2000 z dnia 17.11.2000 r. (Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 1),
- 32001 R 2495: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2495/2001 z dnia 19.12.2001 r. (Dz.U. L 337 z 20.12.2001, str. 23).

W załączniku II, pozycje w tabeli przedstawiającej kategorie wielkości mające zastosowanie do śledzia (*Clupea harengus*) otrzymują brzmienie:

„Śledź oceaniczny (<i>Clupea harengus</i>)	1	0,250 i więcej	4 lub mniej	1	ICES Vb (strefa WE) (a) (b)	20 cm
	2	0,125 do 0,250	5 do 8	2		20 cm
	3	0,085 do 0,125	9 do 11			18 cm
	4(a)	0,050 do 0,085	12 do 20	3		20 cm
Śledź bałtycki (<i>Clupea harengus</i>) złowiony i wyładowany na południe od 59° 30'	4(b)	0,036 do 0,085	12 do 27			
Śledź bałtycki (<i>Clupea harengus</i>) złowiony i wyładowany na północ od 59° 30'	4(c)	0,057 do 0,085	12 do 17			
	5	0,031 do 0,057	18 do 32			
	6	0,023 do 0,031	33 do 44			
Śledź bałtycki (<i>Clupea harengus</i>) złowiony i wyładowany na wodach będących pod władzą i jurysdykcją Estonii i Łotwy	7 (a)	0,023 do 0,036	28 do 44			
	7(b)	0,014 do 0,023	45 do 70			
Śledź bałtycki (<i>Clupea harengus</i>) złowiony i wyładowany w Zatoce Ryskiej	8	0,010 do 0,014	71 do 100”			

3. 32000 R 0104: Rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz. U. L 17 z 21.1.2000, str. 22).

W załączniku IV dodaje się następujące pozycje do tabeli:

„19. Szprot (<i>Sprattus sprattus</i>)	ex 0302 61 80
20. Koryfena (<i>Coryphaena hippurus</i>)	ex 0302 69 99”

4. 32001 R 0080: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 80/2001 z dnia 16 stycznia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie notyfikacji dotyczących uznawania organizacji producentów, ustalania cen oraz interwencji w zakresie organizacji wspólnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 13 z 17.1.2001, str. 3) zmienione przez:

- 32001 R 2494: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2494/2001 z dnia 19.12.2001 r. (Dz.U. L 337 z 20.12.2001, str. 22).

(a) W załączniku VIII tabela 1 dodaje się następujące pozycje:

Kody NUTS ISO-A3'	Kraj	Nazwa NUTS
CZ	Česká republika	
CZ01		Praha
EE	Eesti	
EE001		Põhja-Eesti
EE002		Kesk-Eesti
EE003		Kirde-Eesti
EE004		Lääne-Eesti
EE005		Lõuna-Eesti
CY	Κύπρος	
LV	Latvija	
LV001		Rīga
LV002		Vidzeme
LV003		Kurzeme
LV004		Zemgale
LV005		Latgale
LT	Lietuva	
LT001		Alytaus (apskritis)
LT002		Kauno (apskritis)
LT003		Klaipėdos (apskritis)
LT004		Marijampolės (apskritis)
LT005		Panevėžio (apskritis)
LT006		Šiaulių (apskritis)
LT007		Tauragės (apskritis)
LT008		Telšių (apskritis)

LT009		Utenos (apskritis)
LT00A		Vilniaus (apskritis)
HU	Magyarország	
HU01		Közép-Magyarország
HU02		Közép-Dunántúl
HU03		Nyugat-Dunántúl
HU04		Dél-Dunántúl
HU05		Észak-Magyarország
HU06		Észak-Alföld
HU07		Dél-Alföld
MT	Malta	
PL	Polska	
PL01		Dolnośląskie
PL02		Kujawsko-Pomorskie
PL03		Lubelskie
PL04		Lubuskie
PL05		Łódzkie
PL06		Małopolskie
PL07		Mazowieckie
PL08		Opolskie
PL09		Podkarpackie
PL0A		Podlaskie
PL0B		Pomorskie
PL0C		Śląskie
PL0D		Świętokrzyskie
PL0E		Warmińsko-Mazurskie
PL0F		Wielkopolskie
PL0G		Zachodniopomorskie
SI	Slovenija	
SK	Slovensko	Slovenská republika

(b) W załączniku VIII tabela 6 dodaje się następujące pozycje:

Kod	Waluta
CZK	Korona czeska
EEK	Korona estońska
CYP	Funt cypryjski
LVL	Łat łotewski
LTL	Lit litewski
HUF	Forint węgierski
MTL	Lir maltański
PLN	Złoty polski
SIT	Tolar słoweński
SKK	Korona słowacka

(c) W załączniku VIII tabela 7 dodaje się następujące pozycje:

Kod	Gatunek
„DOL	<i>Coryphaena hippurus</i> "
„SPR	<i>Sprattus sprattus</i> "

5. 32001 R 2065: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2065/2001 z dnia 22 października 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady 104/2000/WE w zakresie informowania konsumentów o produktach rybołówstwa i akwakultury (Dz. U. L 278 z 23.10.2001, str. 6).

W artykule 4 ustęp 1 pomiędzy pozycją dotyczącą języka hiszpańskiego i pozycją dotyczącą języka duńskiego dodaje się następujące pozycje:

- „W języku czeskim:
„...uloveno v moři...” lub „...uloveno ve sladkých vodách...”, lub „... nebo pochází z chovu...””

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą języka niemieckiego i języka greckiego:

- „W języku estońskim:
„... püütud merest ...” lub „... püütud sisevetest ...” lub „... kasvatatud ...””

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą języka włoskiego i języka niderlandzkiego:

- „W języku łotewskim:
„... nozvejots jūrā ...” lub „... nozvejots saldūdeņos ...” lub „... izaudzēts ...”

- W języku litewskim:
„... sužvejota ...” lub „... sužvejota gėluose vandenyse ...” lub „... užauginta ...”

- W języku węgierskim:
„... tengeri halzsákmányból...”, „... édesvízi halzsákmányból ...” lub „... akvakultúrából ...”,
- W języku maltańskim:
„... maqbud mill-baħar ...” lub „... maqbud mill-ilma ħelu ...” lub „... prodott ta’ l-akwakultura ...”,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą języka niderlandzkiego i języka portugalskiego:

- „W języku polskim:
„... poławiane w morzu ...” lub „... poławiane w wodach śródlądowych ...” lub „... produkty pochodzące z chowu lub hodowli ...”,”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą języka portugalskiego i języka fińskiego:

- „W języku słowackim:
„... produkt morského rybolovu, lub „... produkt zo sladkovodného rybárstva ...” lub „... produkt farmového chovu rýb ...”,”
- W języku słoweńskim:
„ ... ujeto ...” lub „... ujeto v celinskih vodah ...” lub „... vzrejeno ...” lub „ ... gojeno ...”.”

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1105/2003

z dnia 26 maja 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 161,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999⁴ przewidują odpowiednio odwołanie się do I rodzaju procedury komitetu oraz do rodzajów IIa i IIb procedur ustanowionych decyzją Rady 87/373/EWG z dnia 13 lipca 1987 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁵.
- (2) Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁶ uchyliła oraz zastąpiła decyzję 87/373/EWG.
- (3) Zgodnie ze wspólną deklaracją Rady oraz Komisji⁷ dotyczącą decyzji 1999/468/WE, przepisy dotyczące komitetów, które wspomagają Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych, przewidziane w zastosowaniu decyzji 87/373/EWG, powinny zostać przyjęte w celu dostosowania ich do przepisów art. 3, 4 oraz 7 decyzji 1999/468/WE.
- (4) Należy podjąć niezbędne środki w celu dostosowania rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 do decyzji 1999/468/WE.
- (5) Dlatego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. C 75 E z 26.3.2003, str. 383.

² Zgoda wyrażona 11.3.2003 (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 241 z 7.10.2002, str. 128.

⁴ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1.

⁵ Dz.U. L 197 z 18.7.1987, str. 33.

⁶ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁷ Dz.U. C 203 z 17.7.1999, str. 1.

Artykuł 1

Art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.

3. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3a. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 maja 2003 r.

W imieniu Rady

G. DRYS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2792/99

z dnia 17 grudnia 1999 roku

ustanawiające szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 oraz 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/99 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące funduszy strukturalnych⁴ określa ogólne cele oraz zadania funduszy strukturalnych oraz instrumentu finansowego orientacji rybołówstwa (IFOR), ich organizację, metody pomocy, programowanie oraz ogólną organizację pomocy finansowej przewidzianej przez te fundusze oraz ogólne przepisy finansowe;
- 2) rozporządzenie Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiające wspólnotowy system rybołówstwa oraz akwakultury⁵ ustanawia cele oraz ogólne zasady wspólnej polityki rybołówstwa; rozwój floty rybackiej Wspólnoty musi być, w szczególności, regulowany zgodnie z decyzjami, do podejmowania których wzywana jest Rada na mocy przepisów art. 11; do Komisji należy przełożenie tych decyzji na precyzyjne środki na szczeblu każdego Państwa Członkowskiego; ponadto, muszą być zastosowane przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r., ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁶;
- 3) rozporządzenie Rady (WE) nr 1263/99 z dnia 21 czerwca 1999 roku w sprawie instrumentu finansowego orientacji rybołówstwa⁷ określa szczególny cel strukturalnych środków w tym sektorze, zgodnie z określeniem znajdującym się w art. 1

¹ Dz.U. nr C 16 z 21.01.1999, str. 12.

² Dz.U. nr C 279 z 1.10.1999, str. 325.

³ Dz.U. nr C 209 z 22.07.1999, str. 10.

⁴ Dz.U. nr L 161 z 26.06.1999, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 389 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1181/98 (Dz.U. nr L 164 z 09.06.1998, str. 1).

⁶ Dz.U. nr L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2846/98 (Dz.U. nr L 358 z 31.12.1998, str. 5).

⁷ Dz.U. nr L 161 z 26.06.1999, str. 54.

wspomnianego rozporządzenia; na mocy art. 4 niniejszego rozporządzenia, Rada, nie później niż do 31 grudnia 1999 r., powinna podjąć decyzję w sprawie warunków oraz terminów płatności wkładu IFOR na rzecz restrukturyzacji sektora w celu zapewnienia osiągnięcia zamierzonych celów tej restrukturyzacji;

- 4) określone powinny zostać przepisy dotyczące programowania;
- 5) wieloletnie programy orientacji dla flot rybackich na okres od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. powinny pozostać w mocy do czasu ich wygaśnięcia; odpowiednie przepisy powinny zostać ustanowione na okres rozpoczynający się 1 stycznia 2002 r.;
- 6) określone powinny zostać przepisy dotyczące monitoringu oraz realizacji wieloletnich programów kierunkowych, przede wszystkim dotyczące mechanizmu wprowadzania oraz wycofywania z floty, jak również struktury pomocy finansowej ze środków publicznych na odnowienie floty, modernizację jednostek pływających oraz na założenie wspólnych przedsięwzięć;
- 7) przybrzeżne rybołówstwo na niewielką skalę posiada specjalny status w kategoriach celów dotyczących korekt w zakresie działalności rybackiej; istotne jest, aby specyficzna właściwość została przełożona na konkretne środki na szczeblu niniejszego rozporządzenia;
- 8) aby zrealizować restrukturyzację flot rybackich potrzebne będą towarzyszące środki o charakterze społeczno - ekonomicznym;
- 9) ustalone powinny zostać szczegółowe zasady dotyczące przyznawania pomocy finansowej na ochronę oraz tworzenie zasobów wód, na akwakulturę, na wyposażenie w portach rybackich, na przetwórstwo, na marketing, na rybactwo śródlądowe oraz na promowanie produktów rybołówstwa i akwakultury;
- 10) niektóre środki o charakterze strukturalnym mające na celu przyniesienie korzyści organizacjom producentów, które są obecnie realizowane zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 r., w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa oraz akwakultury⁸ powinny zostać włączone do strukturalnych środków, przy czym takie włączenie nie powinno zagrozić kierowniczej roli organizacji producentów, zgodnie z określeniem znajdującym się w rozporządzeniu (EWG) nr 3759/92; właściwe jest również włączenie innych środków podejmowanych we wspólnym interesie przez czynniki profesjonalne;
- 11) powinny zostać ustalone szczegółowe zasady dotyczące przyznawania odszkodowań oraz rekompensaty finansowej dla rybaków oraz właścicieli jednostek pływających w przypadkach tymczasowego zaprzestania działalności, oraz w przypadkach ograniczeń technicznych nakładanych na pewne rodzaje sprzętu znajdującego się na pokładzie bądź na metody prowadzenia połowów;

⁸ Dz.U. nr L 388 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3318/94 (Dz.U. nr L 350 z 31.12.1994, str. 15).

- 12) programy muszą przewidywać środki konieczne do wykonania działań innowacyjnych oraz pomocy technicznej;
- 13) osiągnięcie trwałej równowagi pomiędzy zasobami wodnymi a ich eksploatacją oraz wpływem na środowisko naturalne jest istotnym przedmiotem zainteresowania dla sektora rybołówstwa; uwzględniając, że przepisy w sprawie właściwych środków mających na celu zachowanie łańcucha troficznego jest równie ważne jak ważne jest postanowienie w sprawie akwakultury oraz przemysłu przetwórstwa rybnego;
- 14) dotychczas, jako, że takie środki nie ograniczają się do udzielania pomocy finansowej przez Wspólnotę, właściwe jest w szczególności uregulowanie krajowych programów pomocy finansowej w tym sektorze, bez naruszenia postanowień art. 87-89 Traktatu, oraz zintegrowanie programowania restrukturyzacji flot rybackich Wspólnoty w sposób koherentny w kontekście pomocy strukturalnej rozumianej całościowo;
- 15) środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁹.
- 16) powinny zostać uchylone przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 2468/98 z dnia 3 listopada 1998 r. ustanawiającego kryteria oraz przepisy dotyczące wspólnotowej pomocy strukturalnej w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz przetwarzania i marketingu produktów tego sektora¹⁰ oraz inne przepisy; jednocześnie, z uwagi na prawidłowe wykonanie pomocy finansowej, powinny pozostać w mocy działania oraz projekty zatwierdzone do dnia 31 grudnia 1999 r. zgodnie z uchylonymi przepisami,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cele

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia strukturę dla wszystkich strukturalnych środków w sektorze rybołówstwa realizowanych na obszarze Państwa Członkowskiego, nie naruszając uwarunkowań regionalnych, w celu osiągnięcia celów określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1263/99 oraz celów wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności zachowania oraz długoterminowego zrównoważenia zasobów.
2. Polityka strukturalna w tym sektorze ma na celu kierowanie oraz ułatwianie restrukturyzacji. Restrukturyzacja obejmuje działania oraz środki o trwałych skutkach oraz przyczyniających się do wykonania zadań określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1263/99.

Artykuł 2

Środki

⁹ Dz.U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

¹⁰ Dz.U. nr L 312 z 20.11.1998, str. 19.

Instrument finansowy orientacji rybołówstwa, nazywany dalej „IFOR” może, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, zapewnić pomoc dla środków określonych w tytułach II, III oraz IV w dziedzinach obejmowanych przez wspólną politykę rybołówstwa zgodnie z określeniem znajdującym się w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

TYTUŁ I

PROGRAMOWANIE

Artykuł 3

Przepisy wspólne

1. Programowanie, określone w art. 9 lit. a), rozporządzenia (WE) nr 1260/99, będzie realizowane zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa oraz przepisami wieloletnich programów kierunkowych dla flot rybackich, określonych w art. 4 niniejszego rozporządzenia. Uwzględniając, że programowanie może być korygowane w razie konieczności oraz w szczególności pod koniec każdego okresu stosowania wieloletnich programów kierunkowych.

Programowanie obejmie wszystkie dziedziny, określone w tytułach II, III oraz IV.

2. Programowanie środków finansowanych częściowo przez IFOR w regionach celu 1 będzie realizowane zgodnie z przepisami art. 2 ust. 2, akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1263/99.

Programowanie środków finansowanych częściowo przez IFOR poza regionami celu 1 będzie realizowane zgodnie z przepisami art. 2 ust. 2, akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1263/99. Stosują się przepisy art. 14, art. 15 ust. 2, art. 15 ust. 3 akapit pierwszy, art. 15 ust. 5, art. 15 ust. 6, art. 19 ust. 3 oraz art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/1990.

3. Plany, określone w art. 9 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1260/99, powinny wykazać, że pomoc finansowa ze środków publicznych jest konieczna z uwagi na zamierzone cele, w szczególności, że bez pomocy finansowej ze środków publicznych floty rybackie, których to dotyczy nie mogłyby zostać odnowione oraz zmodernizowane oraz, że zaplanowane środki nie będą stanowiły zagrożenia dla długoterminowej równowagi zasobów rybołówstwa.

Treść planów powinna być zgodna z wymienioną w załączniku I.

4. Z uwagi na pozostałą część okresu programowania nie objętego jeszcze przez wieloletni program kierunkowy zatwierdzony przez Komisję, informacja programowa będzie miała charakter czysto wskazujący, informacja taka zostanie szczegółowo określona z chwilą zatwierdzenia nowego wieloletniego programu kierunkowego, zgodnie z jego celami.

Artykuł 4

Wieloletnie programy orientacji dla flot rybackich

1. Rada, zgodnie z przepisami art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, ustanawia cele oraz środki dotyczące restrukturyzacji sektora rybołówstwa. W oparciu o taką decyzję Rady, Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 ust. 2, przyjmuje wieloletnie programy kierunkowe dla indywidualnych Państw Członkowskich.
2. Decyzja Rady, określona w ust. 1, ustali w szczególności szereg celów, którym towarzyszy zespół środków dla realizacji tych celów, umożliwiający zarządzanie nakładami połowowymi na ogólną długoterminową skalę.
3. Przed dniem 1 maja 2001 r., Państwa Członkowskie dostarczą Komisji informacje określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, w celu wykorzystania ich do opracowania kolejnych wieloletnich programów orientacji.

Artykuł 5

Monitorowanie wieloletnich programów orientacji

1. Do celów monitorowania realizacji wieloletnich programów kierunkowych, Państwa Członkowskie, przed dniem 1 maja każdego roku, prześlą Komisji dokument będący przeglądem postępów dokonanych w zakresie wieloletnich programów orientacji tych Państw Członkowskich. W terminie trzech miesięcy od wspomnianego terminu ostatecznego, Komisja prześle roczne sprawozdanie do Parlamentu Europejskiego oraz do Rady dotyczące realizacji wieloletnich programów orientacji w całej Wspólnocie.
2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji informacje na temat cech fizycznych statków rybackich oraz monitorowania nakładów połowowych z uwagi na segmenty floty oraz nakładów połowowych, w szczególności w odniesieniu do rozwoju zdolności oraz odpowiadających nakładów połowowych, zgodnie z procedurą ustanowioną w rozporządzeniach Komisji (WE) nr 2090/98 z dnia 30 września 1998 r. dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty¹¹ oraz (WE) nr 2091/98 z dnia 30 września 1998 roku w sprawie segmentacji floty rybackiej Wspólnoty oraz nakładów połowowych w odniesieniu do wieloletnich programów orientacji¹².
3. Komisja, działając ze swojej własnej inicjatywy bądź w odpowiedzi na prośbę zainteresowanego Państwa Członkowskiego, bądź zgodnie z przepisami ustanowionymi w ramach wieloletnich programów orientacji, może dokonać ponownej rewizji oraz dostosowania każdego wieloletniego programu orientacji, przy jednoczesnym respektowaniu decyzji Rady wspomnianej w art. 4 ust. 1.
4. Komisja podejmuje decyzje w sprawie rewizji przewidzianych w ust. 3, zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.
5. Do celów realizacji przepisów niniejszego artykułu, Państwa Członkowskie zastosują przepisy art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

TYTUŁ II

¹¹ Dz.U. nr L 266 z 1.10.1998, str. 27.

¹² Dz.U. nr L 266 z 1.10.1998, str. 36.

REALIZACJA WIELOLETNICH PROGRAMÓW ORIENTACJI DLA FLOT RYBACKICH

Artykuł 6

Odnowa floty oraz modernizacja statków rybackich

1. Odnowa floty oraz modernizacja statków rybackich będzie zorganizowana zgodnie z przepisami niniejszego tytułu.

Każde Państwo Członkowskie przedłoży Komisji, w celu zatwierdzenia zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 ust. 2, stałe zarządzenia dotyczące monitorowania odnowy oraz modernizacji floty rybackiej. W ramach tych zarządzeń, Państwa Członkowskie wykażą, że zarządzanie wprowadzaniem oraz wyprowadzaniem z floty będzie odbywało się w taki sposób, że nie zostaną przekroczone roczne cele ustalone w wieloletnim programie kierunkowym, w odniesieniu do całości floty oraz tych jej segmentów, których to dotyczy bądź, we właściwych przypadkach, że zdolności połowów są stopniowo zmniejszane w celu osiągnięcia tych celów.

Zarządzenia te wezmą, w szczególności pod uwagę to, że zdolności inne niż zdolności jednostek pływających o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów, z wyłączeniem trawlerów, które zostały wyłączone z pomocy finansowej ze środków publicznych, nie mogą być zastępowane.

2. Państwa Członkowskie mogą przedłożyć prośbę o wyraźnie określone oraz określone ilościowo zwiększenie możliwości zadań dotyczących środków mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów oraz warunków pracy, pod warunkiem, że te środki nie przyniosą skutków w postaci podniesienia wielkości eksploatacji tych zasobów, których to dotyczy.

Taka prośba zostanie zbadana przez Komisję oraz zatwierdzona zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 ust. 2. Każde powiększenie zdolności będzie kierowane przez Państwa Członkowskie zgodnie ze stałymi zarządzeniami, określonymi w ust. 1.

Artykuł 7

Dostosowanie nakładów połowowych

1. Państwa Członkowskie podejmą odpowiednie środki w celu dostosowania nakładów połowowych do osiągnięcia celów wieloletnich programów orientacyjnych, określonych w art. 4.

W razie konieczności, zostanie to osiągnięte w drodze trwałego zatrzymania nakładów połowowych przez statki rybackie bądź w drodze ograniczenia takiej działalności tych statków rybackich, bądź w drodze kombinacji obydwu środków, w zgodzie z obowiązującymi przepisami załącznika III.

2. Środki polegające na zatrzymaniu nakładów połowowych mogą być zastosowane wyłącznie do jednostek pływających, których wiek wynosi 10 lat bądź więcej.

3. Trwałe zaprzestanie prowadzenia nakładów połowowych przez jednostkę pływającą może zostać osiągnięte w drodze:

- a) złomowania jednostki pływającej;
- b) trwałego transferu jednostki pływającej do państwa trzeciego, włącznie z transferem w ramach wspólnego przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 8, po uzyskaniu zgody właściwych władz państwa, którego to dotyczy oraz pod warunkiem spełnienia następujących kryteriów:
 - (i) istnieją odpowiednie gwarancje, że nie występuje prawdopodobieństwo naruszenia przepisów prawa międzynarodowego, w szczególności w odniesieniu do zachowania oraz zarządzania zasobami morskimi bądź w odniesieniu do innych celów wspólnej polityki rybołówstwa oraz w odniesieniu do warunków pracy rybaków;
 - (ii) państwo trzecie, do którego ma odbyć się transfer statku rybackiego nie jest krajem kandydującym do przystąpienia;
 - (iii) transfer przynosi skutki w postaci zmniejszenia nakładów połowowych dotyczących zasobów eksploatowanych wcześniej przez statek rybacki będącą przedmiotem transferu; jednakże, to kryterium nie będzie miało zastosowania w przypadku gdy statek rybacki będący przedmiotem transferu utracił możliwość połowowe zgodnie z porozumieniem w sprawie połowów ze Wspólnotą bądź zgodnie z innym porozumieniem;
- c) trwałej zmiany przeznaczenia statku rybackiego do celów innych niż prowadzenie połowów.

4. Statki rybackie - z wyjątkiem statków rybackich o całkowitej długości wynoszącej poniżej 12 metrów, innych niż trawlerzy, które mogą być zastępowane bez pomocy finansowej ze środków publicznych - będące przedmiotem środka mającego na celu trwałe zaprzestanie połowów w rozumieniu ust. 2 i 3, nie mogą, w żadnych okolicznościach być zastępowane.

Państwa Członkowskie zapewnią, że pozwolenia na prowadzenie połowów wszystkich wycofanych statków rybackich zostają unieważnione oraz, że przypadki wycofania statków rybackich zostają przekazane do rejestru statków rybackich Wspólnoty. Państwa Członkowskie zapewnią również, że statki rybackie będące przedmiotem transferu do państw trzecich oraz zgłoszone jako wykreślone z rejestru są trwale wyłączone z prowadzenia połowów na wodach terytorialnych Wspólnoty.

5. Pomoc finansowa ze środków publicznych, wypłacana na rzecz beneficjentów nie może przekroczyć następujących kwot:

- a) premie za złomowanie:
 - (i) 10 - 15 letnie statki rybackie: patrz Tabele 1 oraz 2 w załączniku IV;
 - (ii) 16 - 29 letnie statki rybackie: patrz skale przedstawione w tabelach 1 oraz 2 z obniżeniem o 1,5% rocznie przez 15;

- (iii) 30 oraz ponad 30 letnie statki rybackie: skale przedstawione w tabelach 1 i 2, minus 22,5%;
- b) premie za stały transfer w ramach wspólnego przedsiębiorstwa: kwoty, określone w art. 8 ust. 3; jednakże, żadna pomoc finansowa ze środków publicznych, przeznaczona na ten cel nie może zostać udzielona z uwagi na statki rybackie o tonażu mniejszym niż 20 GRT lub 22 GT oraz z uwagi na 30 oraz ponad 30 letnie statki rybackie;
- c) premie za inne formy stałego transferu do państwa trzeciego: maksymalne kwoty premii za złomowanie określone w lit. a), minus 50%. Jednakże, żadna pomoc finansowa ze środków publicznych, przeznaczona na ten cel nie może zostać udzielona z uwagi na statki rybackie o tonażu mniejszym niż 20 GRT lub 22 GT oraz z uwagi na 30 oraz ponad 30 letnie statki rybackie, z wyjątkiem sytuacji, w której spełnione są warunki przewidziane w ust. 6;
- d) premie za inne przypadki trwałego wstrzymania połowów: maksymalne kwoty premii za złomowanie określone w lit. a), minus 50%. Jednakże, żadna pomoc finansowa ze środków publicznych, przeznaczona na ten cel nie może zostać udzielona z uwagi na statki rybackie o tonażu mniejszym niż 20 GRT lub 22 GT oraz z uwagi na 30 oraz ponad 30 letnie statki rybackie, z wyjątkiem sytuacji, w której spełnione są warunki przewidziane w ust. 6;

6. Bez względu na przepisy ust. 5 lit. c) oraz lit. d), w przypadku, gdy statek rybacki zostaje wyraźnie przeznaczony do celów zachowania dziedzictwa historycznego na obszarze Państwa Członkowskiego, bądź do celów prowadzenia badań dotyczących rybołówstwa lub czynności szkoleniowych dla organów publicznych oraz częściowo publicznych Państwa Członkowskiego, bądź do celów kontrolowania połowów, w szczególności prowadzonej przez państwo trzecie, pomoc finansowa ze środków publicznych zostanie przyznana zgodnie z warunkami wymienionymi w ust. 5 lit. a).

7. Nie naruszając przepisów art. 16, środki mające na celu ograniczenie połowów mogą obejmować ograniczenia dotyczące liczby dni połowów bądź dni na morzu, zatwierdzone na wyznaczony okres. Takie środki nie mogą powodować udzielenia żadnej pomocy finansowej ze środków publicznych.

Artykuł 8

Wspólne przedsiębiorstwa

1 Państwa Członkowskie mogą podjąć środki mające na celu wspieranie tworzenia wspólnych przedsiębiorstw.

Do celów niniejszego rozporządzenia, termin „wspólne przedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo handlowe z udziałem jednego bądź więcej partnerów, którzy są obywatelami państwa trzeciego, w którym zarejestrowany jest statek rybacki.

2. Dodatkowo do warunków ustanowionych w art. 7 oraz w załączniku III dotyczących przyznawania premii za trwałe transfer, zastosowanie mają następujące warunki:

- a) utworzenie oraz zarejestrowanie przedsiębiorstwa handlowego, zgodnie z przepisami prawnymi państwa trzeciego, bądź zakup pakietu akcji już zarejestrowanego przedsiębiorstwa, w celu zaangażowania się w działalność handlową w sektorze rybołówstwa na wodach będących pod zwierzchnictwem oraz jurysdykcją państwa trzeciego. Partner ze strony Wspólnoty musi posiadać znaczącą wielkość proporcjonalną kapitału akcyjnego, wynoszącą generalnie od 25% do 75%.
 - b) tytuł własności statku rybackiego będący przedmiotem trwałego transferu musi zostać przekazany wspólnemu przedsiębiorstwu w państwie trzecim. W okresie pięciu lat, taki statek rybacki nie może być używany do prowadzenia połowów innych niż te, na prowadzenie, których uzyskane zostało zezwolenie właściwych władz państwa trzeciego. Taki statek rybacki nie może być również używany przez innych armatorów.
3. Wysokość premii za utworzenie wspólnych przedsiębiorstw nie może przekroczyć 80% maksymalnej kwoty za złomowanie, określone w art. 7 ust. 5 lit. a).

Te premie nie mogą być kumulowane z premiami, określonymi w art. 7 ust. 5 lit. a), c) i d).

4. Organ zarządzający wypłaci 80% premii kandydatowi w przypadku, gdy statek rybacki zostaje przekazany na rzecz wspólnego przedsiębiorstwa, po przedstawieniu przez kandydata dowodu na to, że wniesiona została gwarancja bankowa w kwocie równej 20% premii.

5. Każdego roku przez pięć kolejnych lat od daty utworzenia wspólnego przedsiębiorstwa bądź od daty zakupu przez partnera ze Wspólnoty pakietu akcji w przedsiębiorstwie, kandydaci przedłożą organowi zarządzającemu sprawozdanie na temat realizacji planu działalności, włącznie z danymi na temat połowów oraz rynków produktów rybołówstwa, w szczególności produktów wylądowanych w bądź wywożonych do Wspólnoty, wraz z dokumentami wspierającymi oraz bilansem przedsiębiorstwa oraz oświadczeniem w sprawie jego wartości netto. Organ zarządzający przekaże omawiane sprawozdanie do Komisji do celów informacyjnych.

Zbilansowana premia zostanie wypłacona kandydatom po dwóch latach prowadzenia działalności oraz po otrzymaniu dwóch pierwszych sprawozdań.

6. Gwarancja zostanie zwrócona z chwilą zatwierdzenia piątego sprawozdania, pod warunkiem, że spełnione są wszystkie warunki.

7. W razie konieczności, Komisja przyjmie szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 9

Pomoc finansowa ze środków publicznych na odnowę floty oraz modernizację statków rybackich

1. Nie naruszając warunków określonych w akapicie drugim art. 3 ust. 3, pomoc finansowa ze środków publicznych na odnowę floty oraz na modernizację statków rybackich będzie przyznawana wyłącznie na następujących warunkach oraz na warunkach wymienionych w art. 6 oraz w załączniku III oraz pod warunkiem przestrzegania ogólnych celów rocznych określonych przez wieloletnie programy orientacji:

- a) jeżeli przestrzegane są cele roczne dla tych segmentów, których to dotyczy, Państw Członkowskich muszą zapewnić, że w ciągu okresu obejmowanego programem od 2000 r. do 2006 r. wprowadzanie nowych statków rybackich obejmowanych pomocą finansową ze środków publicznych jest kompensowane przez wycofanie statków rybackich nie obejmowanych pomocą finansową ze środków publicznych, które jest co najmniej równe nowym statkom rybackim wprowadzanym w tych segmentach, których to dotyczy, w wielkości zagregowanej oraz w kategoriach zarówno tonażu jak i mocy;
- b) do dnia 31 grudnia 2001 r., kiedy nie przestrzegane są jeszcze cele roczne w odniesieniu do tych segmentów, których to dotyczy, Państwa Członkowskie muszą zapewnić, że w ciągu okresu od 2000 r. do 2001 r. wprowadzanie nowych statków rybackich obejmowanych pomocą finansową ze środków publicznych jest kompensowane przez wycofanie statków rybackich nie objętych pomocą finansową ze środków publicznych, które jest co najmniej o 30% większe niż wielkość nowych statków rybackich wprowadzonych w segmentach, których to dotyczy, w wielkości zagregowanej oraz w kategoriach zarówno tonażu jak i mocy.

Wycofane statki rybackie nie mogą być zastąpione przez żadne inne statki rybackie niż nowe statki rybackie, które są wprowadzane z pomocą finansową ze środków publicznych, zgodnie z przepisami niniejszego pkt.;

- c) pomoc finansowa ze środków publicznych może zostać również przyznana na wyposażenie bądź modernizację statków rybackich, w przypadkach, w których nie dotyczy to zdolności produkcyjnych mierzonych w kategoriach albo tonażu albo mocy.

Rada, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 37 Traktatu, do dnia 31 grudnia 2001 r., podejmie decyzję w sprawie koniecznych korekt, które, od dnia 1 stycznia 2002 r., mają zostać zastosowane do przepisów niniejszego ustępu.

2. Efekty udzielenia pomocy finansowej ze środków publicznych zostaną wzięte pod uwagę w rocznym sprawozdaniu z realizacji, określonym w art. 21.

3. Zawarte w planach wskaźniki dotyczące przyznawania pomocy finansowej ze środków publicznych na odnowę oraz modernizację statków rybackich, zgodnie z przepisami załącznika I ust. 2 lit. d), muszą być opracowane zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

4. Wydatki kwalifikujące się objęcia pomocą finansową ze środków publicznych, zgodnie z tym, co powiedziane jest w ust. 1 nie mogą przekroczyć następujących kwot:

- a) budowa statków rybackich: pomnożone dwukrotnie skale przedstawione w załączniku IV, tabeli 1;
- b) modernizacja statków rybackich, włącznie, w odpowiednich przypadkach, z kosztem ponownego obliczenia tonażu, zgodnie z załącznikiem I do Konwencji w sprawie Pomiarów Tonażu z 1969 r.¹³: skale przedstawione w tabeli I w załączniku IV.

¹³ Międzynarodowa Konwencja w sprawie pomiaru tonażu jednostek pływających, sporządzona w Londynie w 1969 r. pod auspicjami międzynarodowej organizacji morskiej (IMO).

Artykuł 10

Wspólne przepisy dotyczące flot rybackich

1. Zezwolenie na udzielenie pomocy finansowej ze środków publicznych na odnowę oraz modernizację statków rybackich może zostać wydane, w dopuszczalnym okresie, jedynie wówczas, gdy dane Państwo Członkowskie:

- a) przedstawiło informacje, określone w art. 5;
- b) spełnia przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2930/86 z dnia 22 września 1986 r., określającego cechy statków rybackich¹⁴;
- c) wprowadził zarządzenia, o których mowa w art. 6 ust. 1; oraz
- d) spełnia ogólne roczne cele, określone w wieloletnich programach kierunkowych.

2. W przypadku gdy obowiązki, określone w ust. 1 lit. a)-d) nie są respektowane, Komisja może dokonać korekty celów odnoszących się do ładowności w wieloletnim programie orientacyjnym z uwagi na dostępne jej informacje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 ust. 2.

3. Niniejsze przepisy dotyczą kumulacji pomocy finansowej ze środków publicznych dla floty rybackiej:

- a) wydatki na modernizację nie będą kwalifikowały się do objęcia pomocą finansową przez pięć lat następujących po przyznaniu pomocy finansowej ze środków publicznych na budowę statku rybackiego, którego to dotyczy;
- b) premie za trwale wycofanie w rozumieniu art. 7 oraz premie za tworzenie wspólnych przedsiębiorstw w rozumieniu art. 8 nie mogą być dodawane do innej pomocy ze środków Wspólnoty przyznanej zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń (EWG) nr 2908/83¹⁵, (EWG) nr 4028/86¹⁶ oraz (WE) nr 2468/98. Premie te zostaną zmniejszone:
 - (i) o część otrzymanej wcześniej kwoty w przypadku pomocy finansowej na modernizację i/lub przydziału na tymczasowe wspólne przedsięwzięcie, ta część jest obliczana *pro rata temporis* na okres pięcioletni poprzedzający trwale wycofanie bądź utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa;

¹⁴ Dz.U. nr L 274 z 25.09.1986, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3259/94 (Dz.U. nr L 339 z 29.12.1994, str. 11).

¹⁵ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2908/83 z dnia 4 października 1983 r. w sprawie wspólnego środka dotyczącego restrukturyzacji, modernizacji oraz rozwoju przemysłu rybackiego oraz dotyczącego rozwoju akwakultury (Dz.U. nr L 290 z 22.10.1983, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3733/85 (Dz.U. nr L 361 z 31.12.1985, str. 78).

¹⁶ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4028/86 z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie środków Wspólnoty mającego na celu ulepszenie oraz dostosowanie struktur w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. nr L 376 z 31.12.1986, str. 7). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3946/92 (Dz.U. nr L 401 z 31.12.1992, str. 1).

- (ii) o otrzymaną wcześniej kwotę całkowitą w przypadku pomocy finansowej na tymczasowe zaprzestanie działalności w rozumieniu art. 16 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz zgodnie z przepisami art. 14 rozporządzenia (WE) nr 2468/98, wypłaconą w ciągu roku poprzedzającego trwałe wycofanie bądź utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa.

4. Pomoc finansowa na budowę bądź na modernizację, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia powinna zostać zwrócona *pro rata temporis* w przypadku, gdy statek rybacki, którego to dotyczy zostaje skreślony z rejestru statków rybackich Wspólnoty w terminie 10 lat od czasu jego zbudowania lub w terminie 5 lat od czasu przeprowadzenia prac modernizacyjnych.

Artykuł 11

Połowy przybrzeżne na małą skalę

1. Do celów niniejszego artykułu przez określenie „Połowy przybrzeżne na małą skalę” rozumie się prowadzenie połowów przez statki rybackie o całkowitej długości mniejszej niż 12 metrów.

2. Państwa Członkowskie mogą podejmować dodatkowe środki zgodnie z tym, co przewidziane jest przepisami niniejszego rozporządzenia w celu uzupełnienia środków mających na celu polepszenie warunków, w jakich prowadzone są połowy w ramach połowu przybrzeżnego na małą skalę, zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym artykule.

3. W przypadku, gdy grupa właścicieli statków rybackich bądź rodzin rybackich zajmujących się połowem przybrzeżnym na małą skalę realizuje w kooperacji zintegrowany wspólny projekt mający na celu rozwinięcie bądź zmodernizowanie połowów, uczestnikom takim może zostać przyznana premia w postaci sumy globalnej finansowana częściowo przez IFOR.

4. Do celów niniejszego ustępu określone poniżej projekty, między innymi, mogą być uważane za zintegrowane projekty wspólne:

- pokładowy sprzęt bezpieczeństwa oraz polepszenie warunków sanitarnych oraz warunków pracy,
- innowacje technologiczne (bardziej wybiórcze techniki prowadzenia połowów),
- zorganizowanie produkcji, przetwórstwa oraz łańcucha marketingowego (promocja oraz wartość dodana produktów),
- profesjonalne przekwalifikowanie się oraz szkolenia.

5. Premia w postaci sumy globalnej nie będzie przekraczać 150 000 EUR na zintegrowany projekt wspólny, Organ zarządzający określi rzeczywistą wysokość wypłacanej kwoty oraz sposób jej podziału pomiędzy beneficjentów, zgodnie ze skalą projektu oraz wkładami finansowymi wniesionymi przez każdego z uczestników.

Artykuł 12

Środki społeczno-ekonomiczne

1. Do celów niniejszego artykułu przez określenie „rybak” rozumiane jest każda taka osoba, która w charakterze swojego zajęcia podstawowego zatrudniona jest na pokładzie czynnego wpływającego w morze statku rybackiego.

2. Państwa Członkowskie mogą podjąć, z uwagi na rybaków, środki o charakterze społeczno - ekonomicznym w związku z restrukturyzacją sektora rybołówstwa Wspólnoty, w rozumieniu art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

3. Pomoc finansowa ze środków IFOR może zostać udzielona wyłącznie z uwagi na następujące środki:

a) częściowe finansowanie krajowych programów wcześniejszych emerytur dla rybaków, pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:

(i) w czasie wcześniejszego przejścia na emeryturę, wiek beneficjentów obejmowanych tym środkiem nie może różnić się o więcej niż 10 lat od prawnego wieku emerytalnego w rozumieniu ustawodawstwa obowiązującego w danym Państwie Członkowskim, bądź beneficjanci muszą być w wieku co najmniej 55 lat;

(ii) beneficjanci mogą wykazać, że co najmniej przez 10 lat pracowali jako rybacy.

Jednakże, wkłady wnoszone do programu normalnych emerytur dla rybaków w okresie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę nie będą kwalifikowały się do objęcia pomocą finansową ze środków IFOR.

W każdym Państwie Członkowskim, w ciągu całego okresu obejmowanego programem, liczba beneficjentów nie może przekroczyć liczby stanowisk pracy na statkach rybackich zlikwidowanych w wyniku trwałego zaprzestania działalności rybackiej przez takie statki rybackie w rozumieniu art. 7;

b) przyznanie indywidualnych płatności rekompensat dla tych rybaków, którzy mogą wykazać, że co najmniej przez 12 miesięcy pracowali jako rybacy, w oparciu o kwalifikujący się koszt ograniczony do kwoty 10 000 EUR na jednego beneficjanta, pod warunkiem, że statek rybacki, na którym beneficjanci byli zatrudnieni stanowił przedmiot środków mających na celu trwale zatrzymanie działalności takiej jednostki, w rozumieniu art. 7;

c) przyznanie nieodnawialnych indywidualnych płatności rekompensat dla tych rybaków, którzy mogą wykazać, że co najmniej przez pięć lat pracowali jako rybacy, w celu udzielenia im pomocy przy przekwalifikowaniu się bądź przeniesieniu swojej działalności poza dziedzinę rybołówstwa morskiego w ramach indywidualnego bądź zbiorowego planu socjalnego, w oparciu o kwalifikujący się koszt ograniczony do wysokości 50 000 EUR na pojedynczego beneficjanta; organ zarządzający określi wysokość kwoty indywidualnej zgodnie ze skalą projektu przekwalifikowania bądź przeniesienia działalności oraz zgodnie z wysokością wkładu finansowego wniesionego przez beneficjanta;

- d) przyznanie indywidualnych premii dla rybaków w wieku młodszym niż 35 lat, którzy mogą wykazać, że przez co najmniej pięć lat pracowali jako rybacy bądź, którzy mogą wykazać, że odbyli szkolenie zawodowe oraz, którzy po raz pierwszy nabywają częściowo bądź całkowicie tytuł własności statku rybackiego, pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:
- (i) Taki statek rybacki musi mieć całkowitą długość wynoszącą od 7 do 24 metrów; w czasie nabycia tytułu własności jej wiek musi wynosić od 10 do 20 lat, musi być ona zdolna do działania oraz musi być zarejestrowana w rejestrze statków rybackich pływających na terytorium Wspólnoty;
 - (ii) przeniesienie tytułu własności nie ma miejsca pomiędzy członkami tej samej rodziny, do drugiego stopnia pokrewieństwa.

Organ zarządzający określi wysokość kwoty każdej indywidualnej premii, przede wszystkim na podstawie wielkości oraz wieku statku rybackiego oraz na podstawie warunków finansowych nabycia (koszt nabycia tytułu własności; poziom oraz warunki pożyczki bankowej; gwarancja, o ile ma to zastosowanie, udzielona przez stronę trzecią; i/lub inne ułatwienia finansowe).

Organ zarządzający ustanowi również inne warunki oraz kryteria, zgodnie, z którymi ma miejsce nabycie.

W każdym przypadku, kwota premii nie może przekroczyć 10% kosztów nabycia tytułu własności oraz nie może przekroczyć również kwoty 50 000 EUR.

4. Organ zarządzający ustanowi konieczne zarządzenia w celu zapewnienia, w szczególności w drodze odpowiednich mechanizmów kontroli, że:
- a) beneficjanci środka, określonego w ust. 3 lit a) zaprzestali trwale pracy w zawodzie rybaka;
 - b) żaden z rybaków nie może skorzystać z więcej niż jednego środka, określonego w ust. 3;
 - c) rekompensata, określona w ust. 3 lit. b) podlega zwrotowi w formie *pro rata temporis* w przypadku powrotu beneficjentów do pracy w zawodzie rybaka w terminie krótszym niż jeden rok od czasu wypłacenia im rekompensaty;
 - d) rekompensata, określona w ust. 3 lit. c) podlega zwrotowi w formie *pro rata temporis* w przypadku powrotu beneficjentów do pracy w zawodzie rybaka w terminie krótszym niż pięć lat od czasu wypłacenia im rekompensaty;
 - e) beneficjanci środka, określonego w ust. 3 lit. c) rzeczywiście podejmą nową działalność;
 - f) premia, określona w ust. 3 lit. d) podlega zwrotowi w formie *pro rata temporis* w przypadku przekazania tytułu własności nabytego przez beneficjanta, bądź w przypadku

gdy statek rybacki jest przedmiotem trwałego wycofania zgodnie z przepisami art. 7, w okresie krótszym niż pięć lat od czasu wypłacenia beneficjentowi omawianej premii.

5. Wszystkie zarządzenia, metody dokonywania obliczeń, kryteria oraz inne zasady ustanawiane przez organ zarządzający do celów realizacji przepisów niniejszego artykułu zostaną omówione w uzupełnieniach do programów, określonych w ust. 3 art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1260/99.

6. Państwa Członkowskie mogą wprowadzać finansowane ze środków krajowych towarzyszące społecznie środki dla rybaków w celu ułatwienia tymczasowego zaprzestania działalności rybackiej w ramach planów ochrony zasobów wód.

TYTUŁ III

OCHRONA ORAZ ROZWÓJ ZASOBÓW WÓD, AKWAKULTURY, URZĄDZEŃ PORTÓW RYBACKICH, PRZETWÓRSTWA I MARKETINGU ORAZ RYBOŁÓWSTWA ŚRÓDLĄDOWEGO

Artykuł 13

Zakres

1. Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z warunkami wymienionymi w załączniku III, podejmować środki mające na celu zachęcanie do inwestycji kapitałowych w następujących dziedzinach:

- a) stacjonarne oraz przenośne urządzenia mające na celu ochronę oraz rozwój zasobów wód, z wyjątkiem urządzeń do zarybiania;
- b) akwakultura;
- c) urządzenia portów rybackich;
- d) przetwórstwo oraz marketing produktów rybołówstwa i akwakultury;
- e) rybołówstwo śródlądowe.

2. Pomoc finansowa ze środków IFOR może być przyznana wyłącznie dla projektów, które:

- a) wnoszą wkład do trwałych korzyści ekonomicznych płynących z ulepszeń strukturalnych, których to dotyczy;
- b) oferują odpowiednie gwarancje o istotnym znaczeniu technicznym oraz gospodarczym;
- c) unikają szkodliwych dla produkcji skutków, w szczególności niebezpieczeństwa tworzenia zdolności do tworzenia nadwyżek produkcyjnych.

TYTUŁ IV

INNE ŚRODKI

Artykuł 14

Środki mające na celu znalezienie oraz promowanie nowych rynków zbytu

1. Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z warunkami określonymi w załączniku III, podejmować środki mające na celu zachęcanie do prowadzenia wspólnych działań w kierunku znalezienia oraz promocji nowych rynków zbytu dla produktów rybołówstwa oraz akwakultury, w szczególności:

- a) operacje związane z certyfikowaniem jakości, etykietowaniem produktów, racjonalizowaniem nazewnictwa produktów oraz standaryzacją produktów;
- b) kampanie promocyjne, włącznie z tymi, które promują jakość;
- c) projekty mające na celu badanie reakcji konsumentów oraz rynku;
- d) organizowanie oraz uczestnictwo w targach oraz wystawach;
- e) organizowanie wyjazdów studyjnych oraz badających rynek;
- f) ankietowanie oraz badanie rynku, włącznie z badaniami perspektyw marketingu produktów Wspólnoty w państwach trzecich;
- g) kampanie mające na celu polepszenie warunków na rynku;
- h) pomoce oraz poradnictwo dotyczące sprzedaży, usługi świadczone przedsiębiorstwom hurtowym, detalicznym oraz organizacjom producentów.

2. Priorytet przyznany będzie następującym inwestycjom:

- a) mającym na celu wspieranie sprzedaży nadwyżek gatunków oraz gatunków nie w pełni wykorzystanych;
- b) realizowanym przez urzędowo uznane organizacje w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 3759/92;
- c) realizowanym wspólnie przez kilka organizacji producentów bądź przez inne organizacje tego sektora, uznane przez władze krajowe;
- d) mającym na celu realizowanie strategii jakości w odniesieniu do produktów rybołówstwa oraz akwakultury;
- e) mającym na celu promocję uzyskanych przy wykorzystaniu metod przyjaznych dla środowiska

3. Środki nie mogą być zorientowane wokół marek handlowych ani nie mogą odnosić się do konkretnych krajów lub strefy geograficznej, z wyjątkiem przypadków szczególnych, w których przyznane jest urzędowe uznanie pochodzenia z odniesieniem do konkretnej strefy

geograficznej z uwagi na produkt lub proces, zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych¹⁷. Odniesienie takie może być stosowane wyłącznie od daty wpisania danej nazwy do rejestru, określonego w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92.

Artykuł 15

Funkcjonowanie udziałowców przemysłu

1. Państwa Członkowskie mogą wspierać tworzenie oraz ułatwiać funkcjonowanie organizacji producentów uznanych zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 3759/92:
 - a) pomoc finansowa może zostać przyznana dla organizacji producentów utworzonych po dniu 1 stycznia 2000 r., na trzy lata od dnia uznania. Wielkość takiej pomocy finansowej w pierwszym, drugim oraz trzecim roku musi zawierać się w dwóch następujących wartościach granicznych:
 - (i) 3%, 2% oraz 1% odpowiednio do wartości produktów sprzedawanych na rynku przez organizację producentów;
 - (ii) 60%, 40% oraz 20% odpowiednio do kosztów administracyjnych organizacji producentów;
 - b) nie naruszając przepisów dotyczących pomocy finansowej, określonych w lit. a), pomoc finansowa może być przyznawana tym organizacjom producentów, które zostały wyraźnie uznane zgodnie z przepisami art. 7a ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3759/92 w ciągu trzech lat od dnia takiego wyraźnego uznania, w celu ułatwienia zrealizowania ich planów dotyczących podniesienia jakości. Kwota takiej pomocy finansowej, w pierwszym, drugim oraz trzecim roku nie powinna przekroczyć wartości 60%, 50% oraz 40%, odpowiednio do kosztów poniesionych przez taką organizację w związku z realizacją jej planu;
 - c) pomoc finansowa, określona w lit. a) oraz b) zostanie wypłacona końcowym beneficjentom w ciągu roku następującego po tym roku, na który została udzielona oraz nie później niż dnia 31 grudnia 2008 r.
2. Państwa Członkowskie mogą wspierać krótkoterminowe działania dotyczące wspólnego interesu, o szerszym zasięgu niż działania podejmowane zazwyczaj przez podmioty prywatne, realizowane przy czynnym udziale samych udziałowców przemysłu lub realizowanych przez organizacje występujące w imieniu producentów bądź przez inne organizacje uznane przez organ zarządzający oraz działających w imię celów wspólnej polityki rybołówstwa.
3. Działania kwalifikujące się do objęcia takim wsparciem powinny odnosić się w szczególności do następujących zagadnień tematycznych:

¹⁷ Dz.U. nr L 208 z 27.07.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1068/97 (Dz.U. nr L 156 z 13.06.1997, str. 10).

- a) zarządzanie oraz kontrola warunków dostępu do pewnych stref połowów oraz zarządzanie limitami połowów;
- b) zarządzanie nakładami połowowymi
- c) wspieranie sprzętu oraz metod uznanych przez za bardziej wybiórcze przez organ zarządzający;
- d) wspieranie technicznych środków mających na celu zachowanie zasobów;
- e) wspieranie środków ulepszających warunki pracy oraz warunki sanitarne dotyczące produktów na pokładzie oraz po wyładunku;
- f) stanowiące własność podmiotów zbiorowych urządzenia akwakultury, restrukturyzacja lub ulepszenie terenów akwakultury, oczyszczanie ścieków z akwakultury realizowane przez podmioty zbiorowe;
- g) zlikwidowanie niebezpieczeństw o charakterze patologicznym w odniesieniu do hodowli ryb oraz pasożytów na obszarach połowów oraz w przybrzeżnych ekosystemach;
- h) gromadzenie podstawowych danych i/lub opracowywanie modeli zarządzania środowiskiem dla rybołówstwa oraz akwakultury, uwzględniając opracowanie zintegrowanych planów zarządzania dla obszarów przybrzeżnych;
- i) zorganizowanie wymiany informacji za pomocą środków elektronicznych oraz przy użyciu innych technologii w celu rozpowszechniania informacji technicznych oraz handlowych;
- j) tworzenie szkół przedsiębiorczości w sektorze i/lub ośrodkach gromadzenia produktów rybołówstwa oraz akwakultury;
- k) dostęp do szkoleń, szczególnie na temat jakości oraz organizowania przekazywania umiejętności wykorzystywanych na pokładzie statków rybackich oraz na lądzie;
- l) projektowanie oraz stosowanie systemów mających na celu podniesienie oraz kontrolę jakości, wykrywalności, warunków zdrowotnych, instrumentów statystycznych oraz wpływu na środowisko;
- m) tworzenie wartości dodanej produktów (między innymi, w drodze eksperymentowania, wprowadzania innowacji, dodawania wartości do produktów ubocznych oraz produktów dodatkowych);
- n) pogłębienie wiedzy oraz przejrzystości produkcji oraz rynku.

Wydatki ponoszone przez firmy w związku z normalnym procesem produkcyjnym nie kwalifikują się do objęcia wsparciem omawianym w tym ustępie.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 16

Rekompensata finansowa za tymczasowe zaprzestanie działalności oraz inne rekompensaty finansowe

1. Państwa Członkowskie mogą przyznać rekompensatę dla rybaków oraz dla właścicieli statków rybackich za tymczasowe zaprzestanie działalności w następujących przypadkach:

- a) w przypadku zaistnienia nieprzewidzianych okoliczności, w szczególności spowodowanych czynnikami biologicznymi; rekompensata może być przyznana na czas nie dłuższy niż dwa miesiące w ciągu roku bądź na sześć miesięcy w ciągu całego okresu od 2000 r. do 2006 r. Organ zarządzający przekaze wcześniej do Komisji odpowiedni dowód potwierdzający;
- b) w przypadku gdy porozumienie w sprawie połowów nie zostaje przedłużone bądź zostaje zawieszona, z uwagi na te floty Wspólnoty, których działalność jest uzależniona od takiego porozumienia, rekompensata może być przyznana na czas nie dłuższy niż sześć miesięcy; okres ten może zostać przedłużony o kolejne sześć miesięcy pod warunkiem, że z uwagi na flotę, której to dotyczy wprowadzony zostaje plan przekształcenia zatwierdzony przez Komisję;
- c) w przypadku gdy na mocy decyzji Komisji bądź przez jeden lub kilka Państw Członkowskich wprowadzany jest plan odbudowy zasobów zagrożonych wyczerpaniem; rekompensata może zostać przyznana na czas nie dłuższy niż dwa lata i czas ten może zostać przedłużony o dalszy rok. Rekompensata może również zostać przyznana, z zastrzeżeniem tych samych ograniczeń dotyczących czasu trwania, dla przemysłu przetwórczego, jeżeli uzależniony jest on od dostaw z tych zasobów, które są objęte planem odbudowy oraz jeżeli wywóz nie może zrekompensować takich zmniejszonych dostaw. Przed wprowadzeniem w życie planu odbudowy, organ zarządzający przekaze do Komisji odpowiednie uzasadnienie naukowe oraz gospodarcze. Komisja zwróci się bezzwłocznie o wydanie opinii przez Komitet, w sprawie, którego stanowi art. 16 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

2. Państwa Członkowskie mogą przyznać rekompensatę finansową dla rybaków oraz właścicieli statków rybackich w przypadku, gdy na mocy decyzji Rady nałożone zostanie ograniczenie techniczne dotyczące używania konkretnego sprzętu rybackiego bądź stosowania konkretnych metod połowu; taką pomocą finansową objęte są wyłącznie sytuacje, w których ma miejsce wprowadzanie dostosowań technicznych i nie może być ona wypłacana w czasie dłuższym niż sześć miesięcy.

3. Udział finansowy IFOR w środkach działania, określonych w ust. 1 i ust. 2 na jedno Państwo Członkowskie w ciągu całego okresu od 2000 r. do 2006 r. nie może przekroczyć wyższego z dwóch następujących progów: 1 milion EUR lub 4% finansowej pomocy Wspólnoty przydzielonej dla omawianego sektora w danym Państwie Członkowskim.

Organ zarządzający określi kwotę rekompensaty, zgodnie z tym, co przewidziane jest w ust. 1 i ust. 2, która ma zostać wypłacona w indywidualnych przypadkach, biorąc pod uwagę właściwe parametry, takie jak poniesione straty rzeczywiste, skalę prac w zakresie przekształcenia, plan odbudowy bądź prace w zakresie dostosowania technicznego.

4. Środki podjęte zgodnie z przepisami niniejszego artykułu nie mogą w żadnym wypadku być określane jako przyczyniające się do osiągnięcia celów wieloletniego programu orientacyjnego, określonego w art. 5, ich wprowadzenie nie może również być uzasadniane powtarzającym się sezonowym zawieszeniem działalności stanowiącym część mającego miejsce zarządzania rybołówstwem.

Artykuł 17

Innowacyjne środki oraz pomoc techniczna

1. Państwa Członkowskie powinny przewidzieć w planach, określonych w art. 3 ust. 3 oraz, określone w art. 9 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1260/99, środki konieczne do zrealizowania badań, projektów pilotażowych, projektów demonstracyjnych, szkoleniowych środków, pomocy technicznej, wymiany doświadczeń oraz reklamy związanej z przygotowaniem, realizacją, monitoringiem, oceną oraz dostosowaniem programów operacyjnych oraz jednolitych dokumentów programowych.

2. „Projekt pilotażowy” oznacza projekt przeprowadzony przez operatora gospodarczego, instytucję naukową bądź techniczną bądź inną właściwą instytucję w celu zbadania, w warunkach najbliższych warunkom panującym w tej gałęzi przemysłu, techniczną niezawodność i/lub finansową żywotność innowacyjnej technologii, mając na uwadze uzyskanie oraz rozpowszechnienie wiedzy technicznej i/lub finansowej dotyczącej badanej technologii. Projekty pilotażowe powinny zawsze obejmować odpowiednio intensywny oraz długotrwały monitoring naukowy w celu uzyskania znaczących wyników; muszą one być przedmiotem sprawozdań naukowych przekazywanych do organu zarządzającego. Organ zarządzający powinien bezzwłocznie przekazywać takie sprawozdania do Komisji w celach informacyjnych.

Eksperymentalne projekty prowadzenia połowów kwalifikują się jako projekty pilotażowe, pod warunkiem, że ich celem jest zachowanie zasobów łowisk oraz, że wprowadzają one bardziej wybiórcze techniki połowów.

3. Środki, określone w ust. 1 mogą, w szczególności, dotyczyć zagadnień tematycznych wymienionych w art. 15 ust. 2 i ust. 3, pod warunkiem, że są one realizowane z inicjatywy organów publicznych lub częściowo publicznych bądź innych organów wyznaczonych w tym celu przez organ zarządzający.

Mogą one obejmować również budowę bądź przebudowę statków rybackich pod warunkiem, że te statki rybackie są przeznaczone wyłącznie do badań związanych z rybołówstwem oraz do prowadzenia działalności szkoleniowej, realizowanych przez organa publiczne lub częściowo publiczne, pod banderą jednego z Państw Członkowskich.

4. Dodatkowo, środki, określone w ust. 1 mogą obejmować promocję równych możliwości zatrudnienia pomiędzy mężczyznami i kobietami pracującymi w omawianym sektorze.

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE ORAZ FINANSOWE

Artykuł 18

Zgodność z warunkami regulującymi pomoc

Organ zarządzający zapewni, że spełnione są określone w załączniku III specjalne warunki regulujące pomoc.

Organ regulujący przed przyznaniem pomocy finansowej upewni się również, co do technicznych możliwości beneficjentów oraz finansowej efektywności firm.

Artykuł 19

Powiadamianie o programach pomocy finansowej

1. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o programach pomocy finansowej przewidzianych w planach, określonych w art. 3 ust. 3 oraz, określone w art. 9 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1260/99, zgodnie z postanowieniami art. 87-89 Traktatu.

2. W zakresie objętym niniejszym rozporządzeniem, Państwa Członkowskie mogą wprowadzać uzupełniające środki odnośnie pomocy finansowej, zgodnie z warunkami oraz zasadami innymi niż te, które ustanowione są w niniejszym rozporządzeniu, lub obejmujące kwotę przekraczającą kwoty maksymalne określone w załączniku IV, pod warunkiem, że są one zgodne z postanowieniami art. od 87-89 Traktatu.

Artykuł 20

Wymiana pieniędzy

Z uwagi na Państwa Członkowskie nie należące do strefy euro, podane w euro kwoty ustalone przepisami niniejszego rozporządzenia zostaną przeliczone na krajowe środki płatnicze po kursie wymiany opublikowanym w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Wymiana zostanie dokonana po kursie obowiązującym w dniu 1 stycznia roku, w którym dane Państwo Członkowskie podejmuje decyzję o udzieleniu premii bądź pomocy finansowej.

Artykuł 21

Przepisy wykonawcze

Forma zestawień wydatków oraz rocznych sprawozdań z realizacji zostanie przyjęta przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 22

Procedura komitetu

Środki konieczne do realizacji przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczące zagadnień wymienionych w art. 4, 5, 6, 8, 10, 15 oraz art. 21 zostaną przyjęte w trybie zarządu, określonego w art. 23 ust. 2.

Artykuł 23

Komitety

1. Komisja będzie wspomagana przez:
 - a) do celów realizacji przepisów art. 8, 15 oraz 21 - Komitet ds. struktur dotyczących rybołówstwa oraz akwakultury, ustanowiony przepisami art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1260/99; oraz
 - b) do celów realizacji przepisów art. 4, 5, 6 oraz 10 - Komitet ds. rybołówstwa i akwakultury, ustanowiony przepisami art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.
2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Ustala się okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE na jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje własny regulamin.

Artykuł 24

Przepisy przejściowe

Następujące akty tracą moc od dnia 1 stycznia 2000 r.:

- rozporządzenie (WE) nr 2468/98;
- art. 7 ust. 1, 2, 3 oraz art. 7b rozporządzenia (EWG) nr 3759/92;
- rozporządzenie (EWG) nr 3140/82¹⁸.

Jednakże, uchylone przepisy pozostają obowiązującymi z uwagi na pomoc finansową, środki oraz projekty zatwierdzone przed dniem 31 grudnia 1999 r.

Odwołania do uchylonych rozporządzeń należy traktować jako odwołania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 25

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

¹⁸ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3140/82 z dnia 22 listopada 1982 r. w sprawie przyznawania oraz finansowania pomocy finansowej przyznawane przez Państwo Członkowskie dla organizacji producentów w sektorze produktów rybołówstwa (Dz.U. nr L 331 z 26.11.1982, str. 7).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1999 r.

W imieniu Rady

K. HEMILA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

TREŚĆ PLANÓW

1. Ilościowy opis bieżącej sytuacji w odniesieniu do każdej z dziedzin wymienionych w tytułach II, III oraz IV

- a) mocne oraz słabe strony;
- b) podsumowanie zrealizowanych działań oraz wpływ funduszy wykorzystanych w poprzednich latach;
- c) wymagania sektora, w szczególności z uwagi na ograniczenia floty rybackiej spowodowane wieloletnim programem orientacyjnym.

2. Strategia restrukturyzacji sektora

- a) Wyniki konsultacji oraz środki podjęte w celu zaangażowania właściwych organów władzy oraz instytucji oraz partnerów społeczno-gospodarczych na właściwym szczeblu;
- b) cele:
 - (i) cele ogólne w ramach wspólnej polityki rybołówstwa;
 - (ii) priorytety;
 - (iii) cele właściwe z uwagi na każdą dziedzinę pomocy, w miarę możliwości podane w formie ilościowej;
- c) zademonstrowanie tego, że pomoc finansowa ze środków publicznych jest konieczna dla osiągnięcia zamierzonych celów; kroki podejmowane w celu zapobieżenia powstawaniu skutków szkodliwych dla produkcji, w szczególności w odniesieniu do tworzenia możliwości wytwarzania nadwyżek;
- d) w odniesieniu do floty:
 - (i) wskaźniki dotyczące rozbudowy floty na tle celów wieloletniego programu orientacji;
 - (ii) zalecane techniki prowadzenia połowów oraz sprzęt rybacki w przypadku reorganizacji działalności rybackiej;
- e) przewidywać wpływ (na zatrudnienie, produkcję, etc.).

3. Środki stosowane do osiągnięcia celów

- a) Środki (prawne, finansowe oraz inne), których podjęcie zaplanowane jest w każdej dziedzinie w celu zrealizowania planów, w szczególności programów pomocy finansowej;

- b) kierunkowy plan finansowania obejmujący cały okres objęty programem oraz wymieniający zasoby regionalne, krajowe, wspólnotowe oraz inne zapewnione z uwagi na każdą dziedzinę pomocy;
- c) wymogi w kategoriach badań, projektów pilotażowych, projektów demonstracyjnych, szkolenia, pomocy technicznej oraz reklamowych środków związanych z przygotowaniem, realizacją, monitoringiem, oceną oraz dostosowaniem środków, których to dotyczy.

4. Realizacja

- a) Organ zarządzający mianowany przez Państwo Członkowskie;
- b) kroki podjęte w celu zapewnienia wydajnej oraz skutecznej realizacji, włącznie z monitoringiem oraz oceną, zdefiniowanie wskaźników ilościowych;
- c) przepisy dotyczące kontroli, kar oraz reklamowych środków;
- d) w odniesieniu do floty:
 - (i) metody przeprowadzania monitoringu trendów w zasobach rybackich, w szczególności zasobów zagrożonych;
 - (ii) w odniesieniu do sprzętu stacjonarnego - zarządzenia dotyczące monitoringu nakładów połowowych, włącznie z trendami w zakresie liczebności oraz wielkości sprzętu rybackiego.

ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNA ZAWARTOŚĆ NASTĘPNYCH WIELOLETNICH PROGRAMÓW ORIENTACJI (WPK) DLA FLOTY RYBACKIEJ

1. Aktualizacja opisu sytuacji, który przewidziany jest w załączniku I

Na tą część składa się opis zmian w sytuacji dotyczącej łowisk, floty oraz związanego z tym zatrudnienia od daty złożenia dokumentów programowych, określonych w art. 3.

2. Wyniki uzyskane w poprzednim programie

- a) Do dnia 1 maja 2001 r., Państwa Członkowskie określą oraz skomentują poczynione postępy oraz środki użyte do osiągnięcia celów ustanowionych dla programu na lata 1997-2001;
- b) przeprowadzona zostanie analizę ogólnego kontekstu administracyjnego oraz społeczno-ekonomicznego, w jakim program został zrealizowany, w szczególności, w odpowiednich przypadkach, w jakim zrealizowane zostały środki mające na celu zmniejszenie skali połowów;
- c) zostaną określone oraz skomentowane wspólnotowe, krajowe oraz regionalne środki finansowe zaangażowane do realizacji osiągniętych celów, z uwagi na każdy segment floty.

3. Nowe wytyczne

Na podstawie odpowiedzi podanych w pkt. 1 i 2, określone zostaną wytyczne dla różnych segmentów floty dla następnego WPK, w szczególności w odniesieniu do następujących dwóch operacji:

- a) odnowa floty: kryteria dotyczące przyjmowania do oraz opuszczania floty, w odniesieniu do każdego segmentu floty, oraz związane z tym finansowanie. Przepisy prawne lub administracyjne umożliwiające Państwu Członkowskiemu monitorowanie statków rybackich wstępowanie oraz opuszczanie floty tego państwa. Środki podjęte przez Państwa Członkowskie w odniesieniu do każdego segmentu floty, mające na celu zapewnienie, że pomoc finansowa ze środków publicznych przyznawana na odnowienie floty oraz dostosowanie połowów nie przynosi szkodliwych skutków w dziedzinach objętych realizacją celów programu;
- b) dostosowanie połowów: pożądana ewolucja połowów w każdym segmencie do chwili zakończenia kolejnego WPK, wyrażona w odniesieniu do celów ustalonych dla każdego segmentu na dzień 31 grudnia 2001 r. Związane z tym ustawy, rozporządzenia oraz przepisy administracyjne. Systemy zarządzania połowami Wielkość zasobów administracyjnych oraz finansowych, które mają być użyte do osiągnięcia nowych celów wyznaczonych w ten sposób.

ZAŁĄCZNIK III

SPECJALNE WARUNKI ORAZ KRYTERIA DOTYCZĄCE POMOCY

1. Realizacja wieloletnich programów orientacyjnych (tytuł II)

1.0. *Wiek statków rybackich*

Do celów niniejszego rozporządzenia, wiek statków rybackich podawany jest w postaci liczby całkowitej określonej jako różnica pomiędzy rokiem, w którym organ zarządzający wydał decyzję o przyznaniu premii bądź pomocy finansowej a rokiem, w którym statek rybacki został zbudowany (lub, w przypadku, gdy nie jest on znany, rokiem oddania do eksploatacji).

1.1. *Trwale wycofanie (art. 7 ust. 3)*

- a) Trwale wycofanie może dotyczyć wyłącznie statków rybackich, które były wykorzystywane do prowadzenia połowów, przez co najmniej 75 dni na morzu w każdym z dwóch okresów wynoszących 12 miesięcy poprzedzających datę wniosku o trwałe wycofanie lub, zależnie od okoliczności, były wykorzystywane do prowadzenia połowów, przez co najmniej 80% z liczby dni na morzu dozwolonych na mocy obecnych przepisów krajowych dotyczących danych statków rybackich

Na Morzu Bałtyckim liczba 75 dni zostaje zmniejszona do:

- 60 dla statków rybackich zarejestrowanych w portach znajdujących się na północ od równoleżnika 59°30'N,
 - 40 dla statków rybackich zarejestrowanych w portach znajdujących się na północ od równoleżnika 59°30'N oraz prowadzących połów łososia;
- b) spełnione muszą zostać następujące warunki:
- (i) przed trwałym wycofaniem statku rybackiego, musi być ona zarejestrowana w rejestrze statków rybackich Wspólnoty;
 - (ii) Statek rybacki musi być zdolny do działania w czasie podjęcia decyzji o przyznaniu premii;
 - (iii) po trwałym wycofaniu, pozwolenie na prowadzenie połowów musi zostać unieważnione a statek rybacki zgłoszony jako trwale wykreślony z rejestru statków rybackich Wspólnoty;
 - (iv) w przypadku trwałego transferu do państwa trzeciego, statek rybacki musi zostać niezwłocznie zarejestrowany w rejestrze państwa trzeciego i nie może nigdy powrócić na wody terytorialne Wspólnoty;
- c) w przypadku utracenia statku rybackiego w okresie pomiędzy datą podjęcia decyzji o przyznaniu premii a rzeczywistą datą trwałego wycofania, organ

zarządzający dokona korekty finansowej z uwagi na kwotę rekompensaty wypłaconą przez ubezpieczyciela;

- d) żadna pomoc finansowa ze środków publicznych w rozumieniu art. 7 nie może zostać wypłacona z uwagi na statek rybacki będący przedmiotem transferu do państwa trzeciego w celu zastąpienia utraconego statku rybackiego należącego do wspólnego przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 8.

1.2. *Wspólne przedsięwzięcia (art. 8)*

- a) Dodatkowo do warunków dotyczących trwałego transferu statku rybackiego do państwa trzeciego w rozumieniu art. 7 ust. 3 lit. b) oraz pkt. 1.1 niniejszego załącznika, statki rybackie, stanowiące przedmiot transferu w ramach wspólnych przedsiębiorstw, muszą spełniać następujące warunki:
- (i) musiały one funkcjonować w okresie, co najmniej pięciu ostatnich lat, płynając pod banderą Państwa Członkowskiego Wspólnoty:
 - na wodach terytorialnych Wspólnoty,
 - i/lub na wodach terytorialnych państwa trzeciego, albo w ramach porozumienia w sprawie połowów, albo w ramach innego porozumienia,
 - i/lub na wodach międzynarodowych, gdzie sprawy połowów zarządzane są przez międzynarodową Konwencję;
 - (ii) w okresie sześciu miesięcy od daty podjęcia decyzji o przyznaniu premii, muszą one zostać wyposażone w sprzęt techniczny wymagany do prowadzenia połowów na wodach państwa trzeciego, zgodnie z warunkami zezwolenia na prowadzenie połowów wydanego przez organ władzy państwa trzeciego; muszą one spełniać warunki przepisów bezpieczeństwa Wspólnoty oraz być odpowiednio ubezpieczone, zgodnie z decyzją podjętą przez organ zarządzający; koszty związane ze wspomnianym wyposażeniem, jeżeli takie zostały poniesione, nie kwalifikują się do objęcia pomocą finansową Wspólnoty;
- b) w przypadku złożenia wniosku o przyznanie premii dotyczącej wspólnych przedsiębiorstw, beneficjanci muszą dostarczyć organowi zarządzającemu następujące informacje:
- (i) opis statku rybackiego, włącznie i przede wszystkim z numerem wewnętrznym, numerem rejestracyjnym, tonażem, mocą oraz rokiem wejścia do służby;
 - (ii) w okresie ostatnich pięciu lat: służba oraz działalność statku rybackiego (oraz warunki, w ramach, których była prowadzona taka działalność); wskazanie na strefy połowów (wody Wspólnoty / inne wody); każda otrzymana wcześniej pomoc finansowa Wspólnoty, krajowa bądź regionalna;

- (iii) dowód uzasadniający finansową żywotność projektu, w szczególności zawierający:
- plan finansowy, przedstawiający zobowiązania różnych udziałowców w gotówce oraz w naturze; poziom zaangażowania Wspólnoty partnerów z państw trzecich; wielkość proporcjonalna premii przewidzianej przepisami art. 7 ust. 5 lit. b), która ma zostać zainwestowana w gotówce w kapitał wspólnego przedsiębiorstwa,
 - plan działalności obejmujący, co najmniej pięć lat, przedstawiający, w szczególności, strefy połowów, miejsca wyładunku oraz ostateczne przeznaczenie połowów;
- (iv) egzemplarz umowy ubezpieczeniowej;
- c) beneficjent musi spełnić następujące warunki w okresie pięciu lat od przekazania wspólnemu przedsiębiorstwu tytułu własności statku rybackiego:
- (i) każda zmiana w warunkach, zgodnie, z którymi statek rybacki jest eksploatowany (przede wszystkim, zmiana partnera, zmiany w kapitale akcyjnym wspólnego przedsiębiorstwa, zmiana bandery, zmiana strefy połowów), w granicach warunków, określonych w art. 8 ust. 2, powinna stanowić przedmiot wcześniejszego zezwolenia wydawanego przez organ zarządzający;
 - (ii) statek rybacki utracony w katastrofie morskiej musi zostać zastąpiony przez porównywalny statek rybacki w ciągu jednego roku od czasu, w którym miała miejsce katastrofa morska;
- d) w przypadku, gdy w czasie składania wniosku o przyznanie premii na wspólne przedsięwzięcie nie spełnione są warunki określone w lit. a) oraz lit. b), pomoc finansowa ze środków publicznych zostanie ograniczona do premii za trwały transfer, określony w art. 7 ust. 5 lit. c);
- e) nie naruszając przepisów art. 29 ust. 4 oraz art. 38 rozporządzenie (WE) nr 1260/99, organ zarządzający dokona korekty finansowej dotyczącej różnicy pomiędzy premią za wspólne przedsiębiorstwo a premią za trwały transfer tego samego statku rybackiego (nazywanego dalej „różnicą”), w następujących przypadkach:
- (i) jeżeli beneficjent zawiadamia organ zarządzający o zmianie w warunkach eksploatacji, które doprowadziły do sytuacji, w której nie spełniane są warunki określone w art. 8 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, włącznie ze sprzedażą statku rybackiego, przekazania pakietu akcji przez partnera ze Wspólnoty lub przejściem na emeryturę właściciela jednostki pływającej we wspólnym przedsiębiorstwie, wielkość korekty finansowej będzie równa części wielkości różnicy; taka część zostanie rozliczona *pro rata temporis* na okres wynoszący pięć lat;

- (ii) jeżeli podczas kontroli ujawnione jest, że nie spełnione są warunki przewidziane przepisami art. 8 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz lit. c) niniejszego ustępu, wielkość korekty finansowa będzie równa różnicy;
- (iii) jeżeli beneficjent nie dostarczy sprawozdań na temat działalności, przewidzianych przepisami art. 8 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, po wystosowaniu do niego zawiadomienia od organu zarządzającego, wielkość korekty finansowej będzie równa części wielkości różnicy; taka część zostanie rozliczona *pro rata temporis* na okres wynoszący pięć lat;
- (iv) jeżeli statek rybacki zostaje utracony i nie jest zastąpiony, wielkość korekty finansowej będzie równa części wielkości różnicy; taka część zostanie rozliczona *pro rata temporis* na okres wynoszący pięć lat;

1.3. *Odnowa floty (art. 6 i art. 9)*

- a) Statki rybackie muszą być budowane w sposób zgodny z przepisami rozporządzeń oraz dyrektyw ustanawiających warunki sanitarne, bezpieczeństwa, dotyczące zdrowia, dotyczące jakości produktów oraz pracy oraz zgodny z przepisami Wspólnoty dotyczącymi wymiarów statków rybackich oraz monitorowania połowów;
- b) statki rybackie będą wpisywane do właściwego segmentu rejestru Wspólnoty;
- c) nie naruszając przepisów art. 7, 8 oraz 12 ust. 3 lit. d) przekazanie tytułu własności rybackiej statku rybackiego nie stanowi podstawy do udzielania pomocy finansowej ze środków Wspólnoty.

1.4. *Modernizacja statków rybackich (art. 6 i 9)*

- a) Statki rybackie muszą być zarejestrowane w rejestrze statków rybackich Wspólnoty. Zmiany dotyczące cech statków rybackich muszą być przekazywane do tego rejestru a pomiary statków rybackich, gdy są one modernizowane, muszą być dokonywane zgodnie z przepisami Wspólnoty;
- b) inwestycje powinny dotyczyć:
 - (i) zracjonalizowania połowów, w szczególności poprzez zastosowanie bardziej wybiórczych technologii połowów oraz metod czynności pokładowych w celu uniknięcia niepożądanych połowów ubocznych,

i/lub
 - (ii) podniesienia jakości produktów połowów konserwowanych na pokładzie, stosowania lepszych technik połowów oraz konserwowania oraz wprowadzenia przepisów prawnych i regulacyjnych dotyczących zdrowia,

i/lub
 - (iii) polepszenia warunków pracy oraz bezpieczeństwa.

Nie naruszając przepisów art. 16 ust. 2, wymiana sprzętu rybackiego nie jest uznawana za wydatek kwalifikujący się do objęcia pomocą finansową

2. Inwestycje w dziedzinach, określonych w tytule III

2.0. Przepisy ogólne

- a) Projekty realizowane w przedsiębiorstwach mogą obejmować inwestycje kapitałowe w produkcji oraz zarządzaniu (budowa, rozbudowa, wyposażanie oraz modernizacja urządzeń);
- b) inwestycje kapitałowe mające na celu polepszenie warunków sanitarnych oraz zdrowia ludzi i zwierząt, mające na celu podniesienie jakości produktów oraz zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska oraz, we właściwych przypadkach, mające na celu zwiększenie produkcji, kwalifikują się do objęcia pomocą;
- c) przekazanie tytułu własności przedsiębiorstwa nie daje podstaw do uzyskania pomocy finansowej ze środków Wspólnoty.

2.1. Ochrona oraz rozwój zasobów wód

Wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą ze środków IFOR mogą dotyczyć wyłącznie instalacji bądź urządzeń stacjonarnych oraz przenośnych służących do ochrony oraz rozwoju zasobów wód oraz do naukowego monitoringu projektów. Takie projekty muszą:

- a) służyć zbiorowemu interesowi;
- b) być realizowane przez organa publiczne bądź częściowo publiczne, uznane organizacje profesjonalne lub organa wyznaczone w tym celu przez organ zarządzający;
- c) nie mogą mieć ujemnego wpływu na środowisko wodne.

Każdy projekt musi obejmować monitoring naukowy prowadzony, przez co najmniej pięć lat, na który składa się przede wszystkim ocena oraz monitorowanie rozwoju zasobów wód w tych wodach, których dotyczy projekt. Każdego roku, organ zarządzający przekaze sprawozdania z monitoringu naukowego do Komisji, celem informacji.

2.2. Akwakultura

- a) Do celów niniejszego rozporządzenia, „akwakultura” oznacza hodowlę bądź uprawę organizmów wodnych przy stosowaniu technik opracowanych w celu zwiększenia produkcji organizmów, których to dotyczy powyżej naturalnej zdolności środowiska; organizmy takie pozostają własnością osoby fizycznej lub prawnej w ciągu całego stadium hodowli bądź uprawy, do zbiorów włącznie;

- b) organizatorzy projektów intensywnej hodowli ryb przekażą organowi zarządzającemu informacje przewidziane w załączniku IV do dyrektywy 85/337/EWG¹⁹, wraz ze swoimi wnioskami o udzielenie pomocy finansowej ze środków publicznych. Organ zarządzający podejmie decyzję w sprawie tego, czy dany projekt musi zostać przedstawiony do oceny zgodnie z przepisami art. 5-10 niniejszej dyrektywy. W przypadku, gdy zostaje przyznana pomoc finansowa ze środków publicznych, koszt gromadzenia informacji na temat wpływu na środowisko oraz wszelkie koszty oceny będą kwalifikowały się do objęcia pomocą ze środków IFOR;
- c) inwestycje w prace dotyczące instalacji bądź polepszenia cyrkulacji wody w przedsiębiorstwach akwakultury oraz inwestycje na usługowe statki rybackie będą kwalifikować się do objęcia przez pomoc;
- d) bez względu na załącznik IV ust. 2 w tabeli 3 grupie 3, w przypadku gdy inwestycje dotyczą korzystania z technik znacząco zmniejszających wpływ na środowisko, zobowiązania prywatnych beneficjentów (C) mogą zostać ograniczone do 30% kwalifikujących się wydatków w regionach celu 1 oraz do 50% na innych obszarach, zamiast, odpowiednio, 40% oraz 60%.

2.3. *Urządzenia portów rybackich*

Udzielony zostaje priorytet dla inwestycji służących wspólnemu interesowi rybaków korzystających z portu oraz wnoszących wkład do ogólnego rozwoju portu oraz do polepszenia usług oferowanych rybakom. Inwestycje będą dotyczyły w szczególności instalacji oraz sprzętu przeznaczonego do:

- a) polepszenia warunków, w jakich produkty rybołówstwa są wyładowywane, obrabiane oraz przechowywane na terenie portów;
- b) wspierania działalności statków rybackich (dostawy paliwa, lodu oraz wody, obsługa oraz naprawy statków rybackich)
- c) ulepszenia trapów załadunkowych, mając na uwadze polepszenie bezpieczeństwa podczas wyładunku oraz załadunku produktów.

2.4. *Przetwórstwo oraz marketing*

- a) Do celów niniejszego rozporządzenia, „przetwórstwo oraz marketing produktów rybołówstwa i akwakultury” oznacza wszystkie działania, włącznie z obsługą, obróbką, produkcją oraz dystrybucją, w okresie pomiędzy wyładunkiem lub zbiorem a stadium produktu końcowego;
- b) inwestycje nie będą kwalifikowały się do objęcia przez pomoc w przypadkach gdy dotyczą one:

¹⁹ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 24 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływów na środowisko pewnych projektów publicznych oraz prywatnych (Dz.U. nr L 175 z 5.07.1985, str. 40). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/11/WE (Dz.U. nr L 73 z 14.03.1997, str. 5).

- (i) produktów rybołówstwa oraz akwakultury przeznaczonych do wykorzystania oraz przetworzenia do celów innych niż do spożycia przez ludzi, z wyjątkiem inwestycji wyłącznie na obróbkę, przetwarzanie oraz marketing odpadów produkcyjnych rybołówstwa oraz akwakultury;
 - (ii) handlu detalicznego.
- c) Bez względu na załącznik IV ust. 2 tabelę 3 grupę 3, w przypadku, gdy inwestycje dotyczą korzystania z wspólnych urządzeń oraz technik znacząco zmniejszających wpływ na środowisko, zobowiązania prywatnych beneficjentów (C) mogą zostać ograniczone do 30% kwalifikujących się wydatków w regionach celu 1 oraz do 50% na innych obszarach, zamiast, odpowiednio, 40% oraz 60%.

2.5. Rybactwo śródlądowe

- a) Do celów niniejszego rozporządzenia, „rybactwo śródlądowe” oznacza rybactwo prowadzone w celu handlowym przez statki rybackie działające wyłącznie na wodach śródlądowych na obszarze danego Państwa Członkowskiego oraz, które nie podlegają przepisom tytułu II;
- b) w przypadku gdy inwestycja dotyczy budowy statku rybackiego przeznaczonego do prowadzenia połowów śródlądowych zastosowanie mają przepisy załącznika III lit. A) pkt. 1.3;
- c) w przypadku gdy inwestycja dotyczy modernizacji statku rybackiego przeznaczonego do prowadzenia połowów śródlądowych zastosowanie mają przepisy załącznika III lit. b) pkt. 1.4;
- d) inwestycje nie będą kwalifikowały się do objęcia pomocą w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo, że zagrażą one równowadze pomiędzy wielkością floty a wielkością odpowiednich dostępnych zasobów ryb;
- e) premie za złomowanie statków rybackich przeznaczonych do prowadzenia połowów śródlądowych nie są obejmowane przez pomoc;
- f) organ zarządzający podejmie wszystkie konieczne środki mające na celu zapewnienie, że statki rybackie otrzymujące pomoc finansową ze środków IFOR zgodnie z przepisami art. 13, będą nadal działały wyłącznie na wodach śródlądowych.

3. Środki mające na celu znalezienie oraz promowanie nowych rynków zbytu (art. 14)

- a) Wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą obejmują w szczególności:
 - (i) koszty agencji reklamowych oraz innych dostawców usług zaangażowanych w przygotowanie oraz realizację kampanii promocyjnych;

- (ii) zakup lub dzierżawę przestrzeni reklamowej oraz tworzenie haseł reklamowych i etykiet na czas trwania kampanii reklamowych;
 - (iii) wydatki na publikacje, pracowników zewnętrznych, pomieszczenia oraz pojazdy wymagane do celów kampanii;
- b) koszty operacyjne beneficjanta (pracownicy, sprzęt, pojazdy, etc.) nie kwalifikują się do objęcia przez pomoc.

ZAŁĄCZNIK IV

SKALE ORAZ STAWKI POMOCY FINANSOWEJ

1. Skale pomocy finansowej dotyczące flot rybackich (tytuł II)

TABELA 1

Kategoria statku rybackiego ze względu na tonaż (GT)	EUR
0 < 10	11 000/GT + 2 000
10 < 25	5 000/GT + 62 000
25 < 100	4 200/GT + 82 000
100 < 300	2 700/GT + 232 000
300 < 500	2 200/GT + 382 000
500 oraz powyżej	1 200/GT + 882 000

TABELA 2

Kategoria statku rybackiego ze względu na zarejestrowane tony brutto (GT)	EUR
0 < 25	8 200/grt
25 < 50	6 000/grt + 55 000
50 < 100	5 400/grt + 85 000
100 < 250	2 600/grt + 365 000

Począwszy od 1 stycznia 2000 r., z uwagi na statki rybackie o długości przekraczającej 24 metry pomiędzy pionowymi liniami pomiaru oraz od 1 stycznia 2004 r., z uwagi na wszystkie statki rybackie, zastosowanie będą miały wyłącznie skale przedstawione w tabeli 1.

2. Stawki udziału finansowego

W odniesieniu do wszystkich działań, określonych w tytułach II, III oraz IV, granice udziału finansowego Wspólnoty (A), całkowity udział finansowy państwa (krajowy, regionalny oraz inny) wnoszony przez Państwo Członkowskie, którego to dotyczy (B) oraz, w odpowiednich przypadkach, udział finansowy ze strony prywatnych beneficjentów (C), będzie następujący, wyrażony w wartościach procentowych kwalifikujących się kosztów.

Grupa 1:

Premie za trwale wycofanie (art. 7), premie za tworzenie wspólnych przedsiębiorstw (art. 8), rybołówstwo przybrzeżne na niewielką skalę (art. 11), społeczno - ekonomiczne środki (art. 12), ochrona oraz rozwój zasobów wód (art. 13 ust. 1 lit. a)), urządzenia

portów rybackich, bez żadnego uczestnictwa finansowego ze strony beneficjentów prywatnych (art. 13 ust.1 lit. c)), środki mające na celu znalezienie oraz promocję nowych rynków zbytu, bez żadnego uczestnictwa finansowego ze strony beneficjentów prywatnych (art. 14), działania uczestników przemysłu bez żadnego uczestnictwa finansowego ze strony beneficjentów prywatnych (art. 15), premie za tymczasowe zawieszenie działalności oraz inne rekompensaty finansowe (art. 16), innowacyjne środki oraz pomoc techniczna, włącznie z projektami pilotażowymi realizowanymi przez instytucje publiczne (art. 17).

Grupa 2:

odnowa floty oraz modernizacja statków rybackich (art. 9).

Grupa 3:

Akwakultura (art. 13 ust. 1 lit. b)), urządzenia portów rybackich, przy finansowym udziale ze strony beneficjentów prywatnych (art. 13 ust. 1 lit. c)), przetwórstwo oraz marketing (art. 13 ust. 1 lit. d)), rybackość śródlądowa (art. 13 ust. 1 lit. e)), środki mające na celu znalezienie oraz promocję nowych rynków zbytu, przy finansowym udziale ze strony beneficjentów prywatnych (art. 14), działania uczestników przemysłu przy uczestnictwie finansowym ze strony beneficjentów prywatnych (art. 15 ust. 2).

Grupa 4:

projekty pilotażowe inne niż realizowane przez instytucje publiczne (art. 17).

W odniesieniu do działań dotyczących ochrony oraz rozwoju zasobów wód (art. 13 ust. 1 lit. a)), urzędów portów rybackich (art. 13 ust.1 lit. c)), środków mających na celu znalezienie oraz promocję nowych rynków zbytu (art. 14) oraz działań uczestników przemysłu (art. 15), organ zarządzający postanowi czy obejmowane są one przez grupę 1, czy przez grupę 2, w szczególności w oparciu o następujące względy:

- interes zbiorowy a indywidualny,
- beneficjent zbiorowy a indywidualny (organizacje producentów, organizacje reprezentujące przemysł),
- publiczny dostęp do wyniku operacji a prywatna własność i kontrola,
- udział finansowy ze strony organów zbiorowych, instytucji badawczych.

TABELA 3

	Grupa 1	Grupa 2	Grupa 3	Grupa 4
Regiony celu 1*	$50\% \leq A \leq 75\%$	$A \leq 35\%$	$A \leq 35\%$	$A \leq 75\%$
	$B \geq 25\%$	$B \geq 5\%$	$B \geq 5\%$	$B \geq 5\%$
		$C \geq 60\%$	$C \geq 40\%$	$C \geq 20\%$
Inne obszary	$25\% \leq A \leq 50\%$	$A \leq 15\%$	$A \leq 35\%$	$A \leq 50\%$
	$B \geq 50\%$	$B \geq 5\%$	$B \geq 5\%$	$B \geq 5\%$
		$C \geq 60\%$	$C \geq 60\%$	$C \geq 30\%$

* Włącznie z wymienionymi w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/99.

W przypadku inwestycji w małe oraz średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu zalecenia Komisji 96/280/WE²⁰, stawki (A) dla grup 2 oraz 3 mogą zostać powiększone o kwotę form finansowania innych niż pomoc bezpośrednia, pod warunkiem, że takie powiększenie nie przekracza wielkości 10% całkowitego kosztu kwalifikującego się do objęcia pomocą. Wielkość zobowiązania beneficjanta prywatnego zostanie odpowiednio zmniejszona.

²⁰ Zalecenie Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 r. dotyczące definicji małych oraz średnich przedsiębiorstw (Dz.U. nr L 107 z 30.04.1996, str. 4).

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2369/2002

z dnia 20 grudnia 2002

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2792/1999 określające szczegółowe zasady i
ustalenia dotyczące wsparcia strukturalnego Wspólnoty w sektorze rybołówstwa**

KOMISJA UNII EUROPEJSKIEJ

Mając na względzie Traktat ustalający Wspólnotę Europejską, a zwłaszcza Artykuły 36 i 37 w nim zawarte;

Mając na względzie wnioski Komisji¹;

Mając na względzie opinię Parlamentu Europejskiego²;

A także biorąc po uwagę co następuje:

1. Rozporządzenie (EC) nr 2792/1999³ ustalające warunki związane z restrukturyzacją sektora rybołówstwa Wspólnoty.
2. Okres ważności Decyzji Rady 97/413/EC z dnia 26 czerwca 1997 dotyczącej celu i szczegółowych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa Wspólnoty dla okresu od 1 stycznia 1997 do 31 grudnia 2001 z uwagi na osiągnięcie trwałej równowagi pomiędzy zasobami a ich eksploatacją⁴ został przedłużony i wygaśnie 31 grudnia 2002.
3. Właściwe warunki powinny zostać określone dla okresu od 1 stycznia 2003.
4. Powinna zostać zapewniona zgodność pomiędzy polityką dotyczącą restrukturyzacji sektora rybołówstwa a innymi aspektami Polityki Rybołówstwa Wspólnoty, zwłaszcza w celu osiągnięcia stabilnej i trwałej równowagi pomiędzy wydajnością flot rybackich a dostępnymi im możliwościami połowowymi w wodach Wspólnoty i poza nimi.
5. Ponieważ wyżej wymieniona równowaga może zostać osiągnięta jedynie drogą zmniejszenia wydajności, finansowe wsparcie Wspólnoty dla sektora rybackiego poprzez Finansowy Instrument Sterowania Rybołówstwem (Financial Instrument for Fisheries Guidance – FIFG) powinno skoncentrować się głównie na złomowaniu statków rybackich, a publiczna pomoc przy odnawianiu flot jest dozwolona tylko do 31 grudnia 2004.
6. Z tego samego powodu środki na wyposażenie i modernizację jednostek rybackich powinny ograniczać się do środków na poprawę bezpieczeństwa, nawigacji, higieny,

¹ OJ C 203 E, 27.08.2002, str. 304

² Opinia przedstawiona 5 grudnia 2002 (nie publikowana w "Official Journal")

³ OJ L 337, 30.12.1999, str 10, Rozporządzenie ostatnio zmienione Rozporządzeniem (EC) nr 179/2002 (OJ L 31, 01.02.2002, str 25)

jakości produktu, bezpieczeństwa produktu i warunków pracy albo do środków na podniesienie selektywności sprzętu rybackiego, z zwłaszcza zredukowanie przełowów i wpływu na siedliska. Środki owe powinny odpowiadać wymogom wsparcia FIFG pod warunkiem, że nie prowadzą do wzrostu natężenia połowów.

7. Wsparcie FIFG dotyczące połowów przybrzeżnych na małą skalę powinno zostać udzielone pod warunkiem, że środki owe nie posłużą do wzrostu natężenia połowów w wrażliwych morskich ekosystemach przybrzeżnych lub że pomogą zredukować wpływ wleczanego sprzętu rybackiego na florę i faunę dna morskiego.
8. Publiczna pomoc na przeniesienie statków rybackich Wspólnoty do krajów trzecich, włączając w to transfer na warunkach wspólnych przedsięwzięć (joint enterprises), będzie dozwolona wyłącznie do 31 grudnia 2004.
9. Środki społeczno – ekonomiczne przeznaczone są na pomoc w przekwalifikowaniu rybaków, aby pomóc im w podjęciu całoletowej pracy zawodowej poza rybołówstwem morskim. Środki owe mogą także posłużyć do zróżnicowania działalności rybaków poza rybołówstwem morskim i w ten sposób umożliwić im kontynuowanie rybołówstwa jako pracy na część etatu, pod warunkiem, że spowoduje to zmniejszenie ich natężenia połowów.
10. Zostaną wprowadzone szczegółowe zasady wypłacania rekompensat oraz ich limitów w czasie, kiedy plan uzdrowienia albo zarządzania zostanie ustalony przez Radę albo zostaną zastosowane nadzwyczajne środki przez Komisję lub jedno czy więcej Państw Członkowskich.
11. W przypadku pomocy udzielanej Państwom Członkowskim w sektorze rybołówstwa lub akwakultury mają zastosowanie Artykuły 87, 88 oraz 89 Traktatu. Jednakże, aby przyspieszyć zwrot przez Komisję funduszy wniesionych przez Państwa Członkowskie, zostanie wprowadzony wyjątek od tej zasady dla obowiązkowego wkładu finansowego Państw Członkowskich w stosunku do środków współfinansowanych przez Wspólnotę i zapewnionych w wyniku planów rozwoju podanych w Rozporządzeniu Rady (EC) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 ustalającego ogólne warunki Funduszy Strukturalnych⁵.
12. Z przyczyn proceduralnych, wszystkie środki wymagające publicznego finansowania poza warunkami określającymi obowiązkowy wkład finansowy zawartymi w Rozporządzeniu

⁴ OJ L 175, 03.07.1997, str 27, Decyzja zmieniona Decyzją 2002/70/EC (OJ L 31, 01.02.2002, str 79)

(EC) nr 2792/1999 lub Rozporządzeniu Rady (EC) nr 2370/2002 z dnia 20 grudnia 2002 ustalającym nadzwyczajne środki Wspólnoty na złomowanie statków rybackich ⁶ muszą być w całości podporządkowane Artykułom 87, 88 i 89 Traktatu.

13. Rozporządzenie (EC) nr 2792/1999 powinno więc zostać odpowiednio zmienione.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (EC) nr 2792/1999 zostaje niniejszym zmienione, jak następuje:

1. Do Artykułu 1 dodaje się ustęp 3 w brzmieniu:

"3. Środki przyjęte stosownie do ustępu 1 i 2 nie spowodują zwiększenia natężenia połowów."

2. Artykuł 2 otrzymuje brzmienie, jak następuje:

"Artykuł 2

Środki

Finansowy Instrument Sterowania Rybołówstwem, zwany dalej 'FIFG' może, na warunkach ustanowionych w Artykule 16 Rozporządzenia Rady (EC) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 o zachowaniu i długotrwałej eksploatacji zasobów rybackich, zgodnie z Polityką Rybołówstwa Wspólnoty*, udzielać wsparcia dla środków opisanych w Tytułach II, III i IV niniejszego Rozporządzenia, w dziedzinach określonych Polityką Rybołówstwa Wspólnoty zdefiniowaną w Artykule 1 Rozporządzenia (EC) nr 2371/2002.

3. Artykuł 3 zostaje zmieniony, jak następuje:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Programowanie, zdefiniowane w Artykule 9. a) Rozporządzenia (EC) nr 1260/1999 będzie zgodne z celami Polityki Rybołówstwa Wspólnoty, a w szczególności z warunkami zawartymi w Rozdziale III Rozporządzenia (EC) nr 2371/2002. W tym celu programowanie będzie w razie konieczności zmieniane, w szczególności przy zastosowaniu limitów zdolności połowowej ustalonych zgodnie z Artykułem 5 Rozporządzenia (EC) nr 2370/2002.

Programowanie obejmie wszystkie zagadnienia o których mowa w tytułach II, III oraz IV."

⁵ OJ L 161, 26.06.1999, str 1, Rozporządzenie zmienione przez Rozporządzenie (EC) nr 1447/2001 (OJ L 198, 27.07.2002, str 1)

⁶ patrz strona 57 niniejszego Official Journal

* OJ L 358 31.12.2002, str 59

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Plany rozwoju, podane w Artykule 9 (b) Rozporządzenia (EC) nr 1260/1999 powinny wskazywać, że niezbędne jest wsparcie publiczne w odniesieniu do celów, które mają zostać zrealizowane, a w szczególności, że bez wsparcia publicznego rzeczona flota rybackie nie będą mogły zostać zmodernizowane i że planowane środki nie zagrażą długoterminowej równowadze rybołówstwa.

Zawartość planów ma być zgodna z postanowieniami Aneksu I."

c) skreśla się ustęp 4;

4. Skreśla się Artykuł 4 i 5;

5. Nagłówek Tytułu II otrzymuje brzmienie:

Tytuł II

FLOTA RYBACKA

6. Skreśla się Artykuł 6;

7. Artykuł 7 zostaje zmieniony, jak następuje:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Państwa Członkowskie przedsięwzją stosowne środki w celu spełnienia odpowiednich warunków Rozporządzenia (EC) nr 2371/2002.

Tam, gdzie to konieczne, cele zostaną osiągnięte albo poprzez trwałe zaprzestanie działalności połowowej statków rybackich lub jej ograniczenie, lub poprzez łączne zastosowanie obu tych środków, zgodnie ze stosownymi warunkami Aneksu III."

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Trwałe zaprzestanie działalności statków rybackich może być osiągnięte przez:

a) złomowanie statku;

b) w terminie do 31 grudnia 2004, przeniesienie statku na stałe do państwa trzeciego, również w ramach wspólnego przedsięwzięcia (joint enterprise) w rozumieniu Artykułu 8, po wyrażeniu zgody przez właściwe władze rzeczonoego państwa, pod warunkiem, że spełnione zostaną następujące kryteria:

(i) istnieje porozumienie w sprawie rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a państwem trzecim, do którego zostaje przeniesiony statek, a także istnieją stosowne gwarancje, że takie przeniesienie nie naruszy prawa międzynarodowego, w szczególności w zakresie zachowania i zarządzania zasobami morskimi lub innych celów Polityki Rybołówstwa Wspólnoty oraz w zakresie warunków pracy rybaków.

Uszczuplenie może zostać uznane przez Komisję po rozpatrzeniu każdego przypadku indywidualnie, przy trwałym przeniesieniu w ramach wspólnego przedsięwzięcia (joint enterprise) do trzeciego państwa, jeżeli interesy Wspólnoty nie usprawiedliwiają zawarcia porozumienia dotyczącego rybołówstwa albo inne warunki przeniesienia są spełnione.

- (ii) państwo trzecie, do którego ma zostać przeniesiony statek, nie jest państwem kandydującym do przystąpienia;
- (iii) przeniesienie spowoduje redukcję natężenia połowów w odniesieniu do zasobów wcześniej eksploatowanych przez przeniesiony statek. Jednakże niniejsze kryterium nie ma zastosowania, gdy przenoszony statek utracił możliwości połowowe w ramach porozumienia ze Wspólnotą dotyczącego rybołówstwa bądź w ramach innego porozumienia;
- (iv) jeżeli państwo trzecie, do którego ma zostać przeniesiony statek, nie jest stroną związaną kontraktem lub współpracującą z odpowiednimi regionalnymi organizacjami rybackimi, nie zostało uznane przez rzeczne organizacje za państwo pozwalające na połowy w sposób zagrażający efektywności międzynarodowych środków zachowania zasobów. Komisja opublikuje listę rzeczonych państw w serii C *Official Journal of the European Communities*.

c) stałe przeznaczenie statku rybackiego na cele inne niż rybołówstwo, nie przynoszące zysków.

c) ustęp 4 ulega skreśleniu;

d) w ustępie 5 punkt b), c) oraz d) otrzymuje brzmienie:

"b) premie za trwałe przeniesienie w ramach wspólnego przedsięwzięcia (joint enterprise): kwoty, o których mowa w Artykule 8 (3); jednakże nie może zostać udzielona pomoc publiczna na te cele dla statków o tonażu poniżej 20 BRT lub 22 BT lub mających 30 lat i więcej;

c) premie za inne trwałe przeniesienie do państwa trzeciego: maksymalna stawka za złomowanie, o której mowa powyżej w (a) pomniejszona o 70%. Jednakże nie może zostać udzielona pomoc publiczna na te cele dla statków o tonażu poniżej 20 BRT lub 22 BT, lub mających 30 lat i więcej.

d) premie za stałe przeznaczenie statku rybackiego na cele inne niż rybołówstwo, nie przynoszące zysków: stawka za złomowanie o której mowa powyżej w (a)."

e) ustęp 6 i 7 zostają skreślone.

8. Artykuł 8 (5) otrzymuje brzmienie:

"5. Co roku, przez 5 kolejnych lat od daty ustanowienia wspólnego przedsięwzięcia (joint enterprise), lub daty uzyskania przez partnera ze Wspólnoty udziałów w przedsięwzięciu, wnioskodawcy przedkładają władzom zarządzającym raport o wprowadzeniu planu działania, łącznie z danymi o połowach i rynkach na produkty rybne, w szczególności o produktach wyładowanych we Wspólnocie lub do niej eksportowanych, z dodatkowymi dokumentami, łącznie z bilansem przedsięwzięcia oraz oświadczeniem o jego wartości netto. Władze zarządzające prześlą raport do wiadomości Komisji.

Saldo premii zostanie wypłacone wnioskodawcy po pięciu latach działalności i po otrzymaniu piątego raportu."

9. Artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

"Artykuł 9

Pomoc publiczna na odnowienie floty i wyposażenie lub modernizację statków rybackich

1. Pomoc publiczna na odnowienie floty i wyposażenie statków rybackich, łącznie z użyciem bardziej selektywnych technik rybackich oraz Systemów Monitorowania Statków, albo na modernizację statków rybackich zostanie przyznana tylko na warunkach następujących oraz warunkach określonych w drugim punkcie Artykułu 3 (3) oraz Aneksie III:

a) pomoc publiczna na odnowienie statków rybackich będzie udzielana do 31 grudnia 2004;

b) pomoc publiczna na odnowienie statków rybackich będzie udzielana tylko dla jednostek o tonażu poniżej 400 BT;

c) pomoc publiczna na wyposażenie statków rybackich, łącznie z użyciem bardziej selektywnych technik rybackich oraz Systemów Monitorowania Statków, albo na modernizację statków rybackich może zostać przyznana pod warunkiem, że:

- i) pomoc nie dotyczy wydajności połowowej w zakresie tonażu jak i mocy silnika
- ii) pomoc nie służy wzrostowi wydajności sprzętu do połowów.

d) mimo zastrzeżeń z punktu c) i) pomoc publiczna może zostać przyznana po spełnieniu warunków Artykułu 11 (5) Rozporządzenia nr 2371/2002.

2. Wyniki udzielania pomocy publicznej zostaną rozliczone w rocznym raporcie o wdrażaniu, o którym mowa w Artykule 21.

3. Wskaźniki zawarte w planach i związane z udzieleniem pomocy publicznej na odnowienie floty i modernizację statków rybackich, stosownie do postanowień Aneksu I 2) (d), muszą zostać opracowane zgodnie z niniejszym Artykułem.

4. Wydatki mogące zostać objęte wsparciem publicznym, o których mowa w ustępie 1, nie mogą przekraczać następujących wielkości:

a) budowa statków rybackich: podwójnej skali z Tabeli 1 Aneksu IV;

b) wyposażenie i modernizacja statków rybackich włączając w to tam, gdzie ma to zastosowanie, i do 31 grudnia 2003, koszty ponownego pomiaru tonażu zgodnie z Aneksem I do Konwencji o Pomiarach Tonażu z 1969: skale z Tabeli 1 Aneksu IV."

10. Artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

a) ustęp 1 zostaje zmieniony, jak następuje:

"1. Pomoc publiczna na odnowienie floty i wyposażenie oraz modernizację statków rybackich może być dozwolona tylko wtedy, gdy w ramach określonego czasu, Państwo Członkowskie przestrzegało Rozporządzenia Rady (EEC) nr 2930/86 z dnia 22 września 1986 określającego charakterystykę statków rybackich *."

b) ustęp 2 ulega skreśleniu;

c) ustęp 3 i 4 otrzymują brzmienie

"3. Następujące postanowienia będą stosowane przy kumulacji pomocy publicznej dla floty połowowej:

a) wydatki na wyposażenie i modernizację nie będą objęte pomocą przez pięć lat następujących po udzieleniu wsparcia publicznego na budowę odnośnego statku poza wyposażeniem statku w systemy monitorujące;

b) premie za trwale wycofanie w rozumieniu Artykułu 7 (5) i premie za utworzenie wspólnego przedsięwzięcia (joint enterprise) w rozumieniu Artykułu 8 nie mogą być dodawane do innej pomocy Wspólnotowej przyznanej na podstawie niniejszego Rozporządzenia lub Rozporządzeń (EEC) nr 2908/83 **, (EEC) nr 4028/86 *** oraz (EC) nr 2468/98. Premie owe zostaną zredukowane:

(i) o część otrzymanej uprzednio kwoty w przypadku pomocy przeznaczonej na modernizację i wyposażenie; ta część jest obliczana *pro rata temporis* dla

* OJ L 274, 25.09.1986, str 1, Rozporządzenie ostatnio zmienione Rozporządzeniem (EC) nr 3259/94 (OJ L 339, 29.12.1994, str 11)

** Rozporządzenie Rady (EEC) nr 2908/83 z dnia 4 października 1983 w sprawie wspólnych środków na restrukturyzację, modernizację i rozwój gospodarki rybnej i rozwój akwakultury (OJ L 290, 22.10.1983, s.1). Rozporządzenie ostatnio zmienione Rozporządzeniem (EEC) nr 3733/85, (OJ L 361, 31.12.1985, s.78).

*** Rozporządzenie Rady (EEC) nr 4028/86 z dnia 18 grudnia 1986 w sprawie środków Wspólnoty w sprawie poprawiania i dostosowania struktur w sektorze rybołówstwa i akwakultury OJ L 376, 31.12.1986, s.7. Rozporządzenie ostatnio zmienione Rozporządzeniem (EEC) nr 3946/92, OJ L 401, 31.12.1992, s.1.

pięcioletniego okresu poprzedzającego trwałe wycofanie lub utworzenie wspólnego przedsięwzięcia (joint enterprise);

(ii) o całą otrzymaną uprzednio kwotę w przypadku pomocy przeznaczonej na czasowe zawieszenie działalności w rozumieniu Artykułu 16 (1) niniejszego Rozporządzenia oraz na podstawie Artykułu 14 Rozporządzenia (EC) nr 2468/98, wypłaconego w roku poprzedzającym trwałe wycofanie lub utworzenie wspólnego przedsięwzięcia (joint enterprise);

c) pomoc na wyposażenie w systemy monitorowania statku nie może zostać dodana do pomocy otrzymanej na podstawie Decyzji Rady 2001/431/EC.

4. Pomoc publiczna na budowę lub modernizację i wyposażenie, w rozumieniu niniejszego Rozporządzenia, zostanie zwrócone *pro rata temporis* gdy rzeczony statek zostanie wykreślony z rejestru statków rybackich Wspólnoty w ciągu 10 lat od odnowienia lub w ciągu 5 lat od prac modernizacyjnych."

11. Artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

a) ustęp 1 zostaje zmieniony, jak następuje:

"1. Dla celów niniejszego Artykułu 'rybołówstwo przybrzeżne prowadzone na niewielką skalę' oznacza działalność połowową wykonywaną przez statki o całkowitej długości mniejszej niż 12 metrów, nie używające sieci wleczonych, jak pokazano w Tabeli 2 Aneksu I Rozporządzenia (EC) nr 2090/98 z dnia 30 września 1998 dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty*."

b) ustęp 4 zostaje zmieniony, jak następuje:

"4. Następujące projekty, *inter alia*, mogą być uznane za zintegrowane projekty kolektywne dla celów ustępu 3:

- wyposażenie związane z bezpieczeństwem pracy na pokładzie oraz poprawa warunków sanitarnych i pracy,
- innowacje technologiczne (bardziej selektywne techniki połowowe), nie powodujące zwiększenia natężenia połowów;
- organizacja łańcucha produkcji, przetwórstwa i wprowadzania na rynek (promocja i wartość dodana produktów)
- przekwalifikowanie zawodowe lub szkolenia."

12. Artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

* OJ L 226, 01.10.1998, str 27, Rozporządzenie zmienione Rozporządzeniem (EC) nr 839/2002 (OJ L 134, 22.05.2002, str 5)

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Państwa Członkowskie mogą przedsięwziąć na rzecz rybaków środki o charakterze społeczno-ekonomicznym, związane z restrukturyzacją sektora rybołówstwa Wspólnoty, w rozumieniu Artykułu 11 Rozporządzenia (EC) nr 2371/2002."

b) punkt c) ustępu 3 otrzymuje brzmienie:

"c) przyznanie nieodnawialnych indywidualnych świadczeń kompensacyjnych dla rybaków, którzy mogą wykazać, że pracowali w zawodzie rybaka co najmniej 5 lat, aby ułatwić im:

- i) przekwalifikowanie do pracy poza rybołówstwem morskim w ramach indywidualnego lub zbiorowego planu socjalnego, na podstawie podlegających refundacji kosztów ograniczonych do 50 000 EURO na jednego beneficjanta; właściwy organ zarządzający określi indywidualną wielkość stosownie do skali projektu przekwalifikowania oraz zaangażowania finansowego po stronie beneficjanta;
- ii) zróżnicowanie działalności poza rybołówstwem morskim w ramach indywidualnego lub zbiorowego projektu zróżnicowania, na podstawie podlegających refundacji kosztów ograniczonych do 20 000 EURO na jednego beneficjanta; właściwy organ zarządzający określi indywidualną wielkość stosownie do skali projektu zróżnicowania oraz inwestycji dokonanych przez beneficjanta;"

c) punkt d) ustępu 4 otrzymuje brzmienie, jak następuje:

"d) i) że rekompensata, o której mowa w ustępie 3 (c) (i) za przekwalifikowanie zostanie zwrócona na zasadzie *pro rata temporis*, gdy beneficjanci powrócą do wykonywania zawodu rybaka w okresie krótszym niż 5 lat po otrzymaniu rekompensaty, oraz
ii) że rekompensata, o której mowa w ustępie 3 (c) (ii) za zróżnicowanie działalności przyczyni się do redukcji natężenia połowów na jednostkach rybackich, na których pracują beneficjanci;"

d) ustępu 6) otrzymuje brzmienie, jak następuje:

"6. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić dodatkowe świadczenia dla rybaków z rzeczonych jednostek, finansowane ze środków krajowych, w celu ułatwienia czasowego zawieszenia działalności połowowych w ramach planów ochrony zasobów wodnych."

13. Artykuł 16 otrzymuje niniejszym brzmienie, jak następuje:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

i) punkt a) otrzymuje brzmienie, jak następuje:

"a) w razie wystąpienia nieprzewidzianych okoliczności, w szczególności spowodowanych przez czynniki biologiczne; przyznanie rekompensaty nie może trwać dłużej niż przez trzy kolejne miesiące lub 6 miesięcy w całym okresie od 2000 do 2006. Władze zarządzające z wyprzedzeniem dostarczą do Komisji stosowną dokumentację naukową;"

ii) punkt c) otrzymuje brzmienie, jak następuje:

"c) jeżeli został przyjęty plan restrukturyzacji lub zarządzania przez Radę; lub przez Komisję albo jedno lub kilka Państw Członkowskich została podjęta decyzja o zastosowaniu nadzwyczajnych środków, przyznanie rekompensaty może trwać 1 rok i może zostać rozszerzone na jeden dalszy rok."

b) ustępy 3 i 4 otrzymują brzmienie, jak następuje:

"3. Finansowe wsparcie z FIG w odniesieniu do środków określonych w ustępach 1 oraz 2 liczone na jedno Państwo Członkowskie w całym okresie od 2000 do 2006 nie może przekraczać wyższego z dwóch następujących progów: 1 miliona EURO lub 4% Wspólnotowego wsparcia finansowego alokowanego do sektora w danym Państwie Członkowskim.

Jednakże, jeżeli został przyjęty plan restrukturyzacji lub zarządzania przez Radę; lub przez Komisję została podjęta decyzja o zastosowaniu nadzwyczajnych środków, wyżej wymienione progi mogą zostać poszerzone pod warunkiem, że środki owe zawierają schemat wycofania statków z eksploatacji, podczas dwóch lat od przyjęcia środków, liczba statków o nakładach połowowych co najmniej równa się nakładom statków czasowo zawieszonych w eksploatacji w konsekwencji planu lub środków nadzwyczajnych.

Aby otrzymać aprobatę Komisji w sprawie wkładu finansowego FIG, Państwo Członkowskie powinno powiadomić Komisję o środkach i dostarczyć dokładne obliczenia dotyczące premii. Środki wejdą w życie wyłącznie po dostarczeniu akceptacji Komisji do rzeczono Państwa Członkowskiego.

Władze zarządzające określą wysokość rekompensaty przewidzianej w ustępach 1 oraz 2, która ma być wypłacona w indywidualnych przypadkach biorąc pod uwagę istotne parametry, takie jak rzeczywiście poniesione straty, skalę nakładu na konwersję, plan odzyskania lub nakład na techniczne dostosowanie.

4. Powtarzające się sezonowe zawieszenie działalności nie podlega kompensacji w rozumieniu ustępów 1, 2 i 3."

14. Artykuł 18 otrzymuje brzmienie, jak następuje:

"Artykuł 18

Zgodność z warunkami dotyczącymi wsparcia

Władze zarządzające zapewnią, że spełniane są specjalne warunki wsparcia wymienione w Aneksie III niniejszego Rozporządzenia.

Przed przyznaniem wsparcia upewni się również co do technicznych możliwości beneficjentów oraz finansowej stabilności firm, jak również o tym, że przestrzegają one wszystkich zasad Polityki Rybołówstwa Wspólnoty. Jeżeli podczas okresu otrzymywania wsparcia okaże się, że beneficjent nie postępuje zgodnie z zasadami Polityki Rybołówstwa Wspólnoty, wsparcie zostanie wycofane proporcjonalnie do wagi naruszenia.

Dokładne przepisy wprowadzenia niniejszego Artykułu mogą zostać przyjęte zgodnie z Artykułem 23 (2)."

15. Artykuł 19 otrzymuje brzmienie, jak następuje:

"Artykuł 19

Obowiązkowy wkład finansowy i pomoc Państwa

1. Bez naruszania warunków ustępu 2, pomoc dla Państw Członkowskich w sektorze rybołówstwa i akwakultury ma być udzielana zgodnie z Artykułami 87 - 89 Traktatu.

2. Artykuły 87 - 89 Traktatu nie mają zastosowania w przypadku obowiązkowego wkładu Państw Członkowskich dotyczącego środków współfinansowanych przez Wspólnotę i uwzględnionych w ramach planów rozwoju, jak podano w Artykule 3 (3) niniejszego Rozporządzenia oraz w Artykule 9 (b) Rozporządzenia (EC) nr 1260/1999 lub Artykule 5 Rozporządzenia (EC) nr 2370/2002 z dnia 20 grudnia 2002 ustalającego nadzwyczajne środki Wspólnoty na złomowanie statków rybackich.*

3. Środki wymagające publicznego finansowania wykraczające poza warunki niniejszego Rozporządzenia lub Rozporządzenia (EC) nr 2370/2002, dotyczące obowiązkowego wkładu finansowego, jak wspomniano w ustępie 2, będą w całości traktowane na podstawie ustępu 1."

* OJ L 358, 31.12.2002, str 57

16. Artykuł 22 otrzymuje brzmienie:, jak następuje:

" *Artykuł 22*

Procedura Komitetu

Środki konieczne do wprowadzenia niniejszego Rozporządzenia związane z zagadnieniami określonymi w Artykułach 8, 15, 18 oraz 21 zostaną przyjęte zgodnie z procedurą zarządzającą określoną w Artykule 23 (2)."

17. w Artykule 23 (1) punkty (a) i (b) otrzymują brzmienie:, jak następuje:

- " a) w celu wprowadzenia Artykułów 8, 15, 18 oraz 21 przez Komitet do spraw struktur rybołówstwa i akwakultury ustanowiony na mocy Artykułu 51 Rozporządzenia (EC) nr 1260/1999; oraz
- b) w celu wprowadzenia Artykułów 9 i 10 przez Komitet do spraw rybołówstwa i akwakultury ustanowiony na mocy Artykułu 30 (1) Rozporządzenia (EC) nr 2371/2002."

Artykuł 2

Aneksy I – IV zostają zmienione zgodnie z Aneksami do niniejszego Rozporządzenia

Artykuł 3

Niniejsze Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 01 stycznia 2003.

Niniejsze Rozporządzenie obowiązuje w pełnej rozciągłości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzone w Brukseli 20 grudnia 2002.

Za Radę

Przewodniczący

M. FISCHER BOEL

1. Aneks I otrzymuje brzmienie, jak następuje:
 - a) punkt 1 (c) otrzymuje brzmienie:

"c) wymagań tego sektora"
 - b) punkt 2 (d) (i) otrzymuje brzmienie:

"(i) wskaźniki dotyczące rozwoju floty w relacji do celów planów odnowy lub zarządzania"
2. Aneks II ulega skreśleniu.
3. Aneks III otrzymuje brzmienie, jak następuje:
 - a) tytuł punktu 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Wdrażanie środków związanych z aktywnością floty rybackiej (Tytuł II):"
 - b) punkt 1.0 otrzymuje brzmienie:

"1.0 Wiek statków

Dla celów niniejszego Rozporządzenia wiek statku stanowi liczba całkowita, określona jako różnica między rokiem, w którym władze zarządzające podjęły decyzje o przyznaniu premii lub pomocy a rokiem, w którym dany statek został oddany do eksploatacji zgodnie z rozumieniem Rozporządzenia (EEC) nr 2930/86."
 - c) punkty 1.3 oraz 1.4 otrzymują brzmienie:

"1.3 Odnowa floty (Artykuł 9)

(a) Statki muszą być budowane zgodnie z Rozporządzeniami i Dyrektywami dotyczącymi higieny, bezpieczeństwa, warunków zdrowotnych, jakości produktu i warunków pracy oraz z przepisami Wspólnoty dotyczącymi wymiarów statków oraz monitorowania działalności połowowej;

(b) statki muszą być wpisane do działu statków rybackich rejestru Wspólnoty.

(c) bez wpływu na zastosowanie Artykułu 12 (3) (d), przeniesienie prawa własności statku rybackiego nie daje podstaw do uzyskania wsparcia ze strony Wspólnoty.

1.4. Modernizacja i wyposażenie statków (Artykuł 9)

(a) Statki muszą być wpisane do rejestru statków rybackich Wspólnoty przez co najmniej pięć lat, z wyjątkiem sprzętu w Systemach Monitorowania Statków. Zmiany w charakterystyce statków muszą być przekazywane do rejestru, zaś statki modernizowane muszą mieć wymiary zgodnie z przepisami Wspólnoty;

(b) inwestycje powinny się odnosić do:

- (i) racjonalizacji działań połowowych, w szczególności poprzez stosowanie na pokładzie bardziej selektywnych lub mniej wpływających na środowisko technologii i metod połowu w celu uniknięcia niepożądanego przyłowu, innych niż przewidziane prawem Wspólnoty i/lub
- (ii) poprawy jakości i bezpieczeństwa produktów złowionych i konserwowanych na pokładzie, stosowania bardziej selektywnych technik łowienia i lepszych technik konserwowania oraz wdrażania ustawowych i administracyjnych przepisów dotyczących warunków zdrowotnych, i/lub
- (iii) poprawy warunków pracy i warunków bezpieczeństwa.

Bez wpływu na zastosowanie Artykułu 16 (2), wymiana sprzętu połowowego nie będzie objęta refundacją kosztów."

d) dodaje się punkt 1.5:

"1.5. Środki społeczno – ekonomiczne (Artykuł 12).

Środki przeznaczone na przekwalifikowanie rybaków albo zróżnicowanie ich działalności poza sferą rybołówstwa morskiego muszą służyć zmniejszeniu natężenia połowów dokonywanych przez beneficjentów, nawet jeżeli kontynuują oni rybołówstwo w niepełnym etacie."

4. W Aneksie 4 tekst poprzedzający Tabelę 3 w punkcie 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Stawki udziału finansowego

a) Dla wszystkich operacji, o których mowa w Tytułach II, III i IV, limity, wyrażone w formie wielkości procentowej kosztów podlegających refundacji, a dotyczące wkładu finansowego Wspólnoty (A), całkowitego udziału Państwa (krajowego, regionalnego oraz innego) ponoszonego przez rzeczne Państwo Członkowskie (B) oraz, gdy jest to przewidziane, udziału finansowego prywatnych beneficjentów (C), będą następujące:

Grupa 1:

Premie za trwale wycofanie (Artykuł 7), premie za utworzenie wspólnego przedsięwzięcia (joint enterprise) (Artykuł 8), rybołówstwo przybrzeżne prowadzone na niewielką skalę (Artykuł 11), środki społeczno - ekonomiczne (Artykuł 12), ochrona i rozwój zasobów wodnych (Artykuł 13 (1) (a)), portowe urządzenia rybackie bez udziału finansowego prywatnych beneficjentów (Artykuł 13 (1) (c)), środki służące do znajdowania i promowania nowych rynków zbytu bez udziału finansowego prywatnych beneficjentów (Artykuł 14), działania podejmowane przez uczestników obrotu rynkowego bez udziału finansowego prywatnych beneficjentów (Artykuł 15), premie za czasowe

zawieszenie działalności i inne rekompensaty finansowe (Artykuł 16), środki innowacyjne i pomoc techniczna łącznie z projektami pilotażowymi przeprowadzanymi przez instytucje publiczne (Artykuł 17).

Grupa 2:

Odnowa floty, wyposażenie i modernizacja statków rybackich (Artykuł 9).

Grupa 3:

Akwakultura (Artykuł 13 (1) (b)), portowe urządzenia rybackie z udziałem finansowym prywatnych beneficjentów (Artykuł 13 (1) (c)), przetwarzanie i wprowadzanie na rynek (Artykuł 13 (1) (d)), rybactwo śródlądowe (Artykuł 13 (1) (e)), środki służące do znajdowania i promowania nowych rynków zbytu z udziałem finansowym prywatnych beneficjentów (Artykuł 14), działania podejmowane przez uczestników obrotu rynkowego z udziałem finansowym prywatnych beneficjentów (Artykuł 15 (2)).

Grupa 4:

Projekty pilotażowe inne niż przeprowadzane przez instytucje publiczne (Artykuł 17).

b) W odniesieniu do działań dotyczących ochrony i rozwoju zasobów wodnych (Artykuł 13 (1) (a)), portowych urządzeń rybackich (Artykuł 13 (1) (c)), środków służących do znajdowania i promowania nowych rynków zbytu (Artykuł 14) oraz działań podejmowanych przez uczestników obrotu rynkowego (Artykuł 15), władze zarządzające określą, czy zostaną one zaliczone do grupy 1 czy grupy 3, w szczególności po uwzględnieniu następujących uwarunkowań:

- interesu zbiorowego w porównaniu z interesem indywidualnym,
 - beneficjentów zbiorowych w porównaniu z beneficjentami indywidualnymi (organizacje producentów, organizacje reprezentujące handel),
 - publicznego dostępu do wyników działań w porównaniu z prywatną własnością i kontrolą,
 - finansowego udziału ciał zbiorowych, instytutów badawczych."
-

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1451/2001

z dnia 28 czerwca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2792/1999 ustanawiające szczegółowe zasady i uregulowania dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 i art. 299 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 2792/1999⁴ ustala maksymalną stopę pomocy z instrumentu finansowego orientacji rybołówstwa (FIFG) zgodnie z pułapami ustanowionymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającym przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych⁵.
- (2) Jednakże limity, które stosuje się w odniesieniu do FIFG są poniżej szczególnych przepisów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1260/1999 dla niektórych kategorii regionów celu 1. Limity stosowane dla FIFG powinny dlatego zostać dostosowane w odniesieniu do szczególnych trudności każdej z tych kategorii regionów. W odniesieniu do regionów peryferyjnych w szczególności konieczne jest uwzględnienie czynników wskazanych w art. 299 ust. 2 Traktatu, gdyż czynniki te mogą być niszczące dla ich rozwoju.
- (3) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 2792/1999 powinno zostać zmienione.
- (4) Na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, każdy plan, Wspólnotowe Ramy Wsparcia, program operacyjny i jednolity dokument programowy obejmuje siedmioletni okres, a okres programowania rozpoczyna się 1 stycznia 2000 r. W interesie spójności oraz w celu uniknięcia dyskryminacji beneficjentów tego samego programu, odstępstwa przewidziane w niniejszym rozporządzeniu muszą wyjątkowo mieć zastosowanie do całego okresu programowania,

¹ Dz.U. C 96 E z 27.2.2001, str.277.

² Opinia wydana dnia 14 czerwca 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 139 z 11.5.2001, str.29.

⁴ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str.10.

⁵ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str.1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1447/2001 (Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tabelę 3 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 2792/1999 zastępuje się następującą tabelą:

„TABELA 3

	Grupa 1	Grupa 2	Grupa 3	Grupa 4
Regiony celu 1*	$50\% \leq A \leq 75\%$ $B \geq 25\%$	$A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 60\%$	$A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 40\%$	$A \leq 75\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 20\%$
Regiony celu 1 zlokalizowane w Państwie Członkowskim objęte Funduszem Spójności	$50\% \leq A \leq 80\%$ $B \geq 20\%$ **	$A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 60\%$	$A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 40\%$	$A \leq 75\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 20\%$
Regiony peryferyjne	$50\% \leq A \leq 85\%$ $B \geq 15\%$ **	$A \leq 40\%$ $B \geq 10\%$ $C \geq 50\%$ ***	$A \leq 50\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 25\%$ ****	$A \leq 75\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 20\%$
Oddalone wyspy greckie, które znajdują się w gorszej sytuacji z powodu swojego odległego położenia	$50\% \leq A \leq 85\%$ $B \geq 15\%$ **	$A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 60\%$	$A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 40\%$	$A \leq 75\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 20\%$
Inne obszary	$25\% \leq A \leq 50\%$ $B \geq 50\%$	$A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 60\%$	$A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 60\%$	$A \leq 35\%$ $B \geq 5\%$ $C \geq 60\%$

* Włącznie z wymienionymi w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

** Bez względu na uzgodnienia ogólne dla regionów celu 1 i tylko we właściwie uzasadnionych, wyjątkowych przypadkach.

*** Bez względu na uzgodnienia ogólne dla regionów celu 1 i tylko dla statków o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów, innych niż trawlerzy, po warunkiem że statki te są zarejestrowane w porcie zlokalizowanym w jednym z peryferyjnych regionów i wykonują swoją działalność z tego samego portu lub z innego portu w jednym z tych regionów przez okres co najmniej pięciu ostatnich lat.

**** Bez względu na uzgodnienia ogólne dla regionów celu 1 i tylko w przedsiębiorstwach o niewielkich rozmiarach ekonomicznych zdefiniowanych w uzupełnieniu programu opisanego w art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

W przypadku inwestycji w małe oraz średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu zalecenia Komisji 96/280/WE¹, stawki (A) dla grup 2 oraz 3 mogą zostać powiększone o kwotę form finansowania innych niż pomoc bezpośrednia, pod warunkiem że takie powiększenie nie przekracza wielkości 10% całkowitego kosztu kwalifikującego się do objęcia pomocą. Wielkość zobowiązania beneficjanta zmniejsza się odpowiednio.

Skrócony opis odstępstw przewidzianych zgodnie z akapitem pierwszym włącza się do programów operacyjnych lub jednolitych dokumentów programowych w odniesieniu do danych obszarów, określonych w art. 18 oraz art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

¹ Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2001 r.

W imieniu Rady

B. ROSENGREN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 179/2002

z dnia 28 stycznia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2792/99 ustanawiające szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie (WE) nr 2792/99⁴ zawiera w szczególności przepisy dotyczące wprowadzenia wieloletnich programów orientacji połowów.
- 2) Decyzja 2002/70/WE zmienia decyzję 97/413/WE w sprawie celów i szczegółowych zasad dotyczących procesu restrukturyzacji wspólnotowego sektora rybołówstwa w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. w związku z osiągnięciem trwałej równowagi pomiędzy ilością zasobów a poziomem ich eksploatacji⁵; w szczególności przedłużony zostaje okres ważności tej decyzji do dnia 31 grudnia 2002 r.
- 3) W celu ponownego podjęcia międzynarodowego działania mającego na celu zapobieganie i wyeliminowanie nielegalnego, nierejestrowanego i nieuregulowanego prawnie połowu, dofinansowanie ze środków publicznych nie będzie dostępne w przypadku regularnego przekazywania statków dokonujących połowów do niektórych państw trzecich, które zostały uznane przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa za kraje zezwalające na połów w sposób naruszający skuteczność międzynarodowych środków ochrony.
- 4) Zasadne jest wzmocnienie warunku wycofania, związanego z wprowadzeniem nowych zdolności połowowych w tych segmentach, w których do tej pory roczne cele nie były osiągnięte.
- 5) W związku z tym należy zmienić pewne przepisy rozporządzenia (WE) nr 2792/99,

¹ Dz.U. C 270 E z 25.09.2001, str. 80.

² Opinia wydana dnia 25 października 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia wydana dnia 17 października 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1451/2001 (Dz.U. L 198 z 21.07.2001, str. 9).

⁵ Dz.U. L 31 z 1.02.2002, str. 77.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2792/99 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 4 ust. 3 datę „1 maja 2001 r.” zastępuje się datą „1 maja 2002 r.”.
2. W art. 6 ust. 2, akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku statków już zarejestrowanych w Rejestrze Statków Rybackich Wspólnoty, o długości całkowitej poniżej 12 m, z wyjątkiem trawlerów, Państwa Członkowskie mogą złożyć wniosek o wyraźnie określony ilościowo wzrost docelowych zdolności połowowych w celu poprawy bezpieczeństwa, żeglugi morskiej, higieny, jakości produktu i warunków pracy, pod warunkiem, że zaproponowane środki nie pociągną za sobą wzrostu wykorzystania danych zasobów”.

3. W art. 7 ust. 3 lit. b) dodaje się następujący punkt:

„(iv) jeżeli państwo trzecie, któremu statek ma być przekazany, nie jest posiada umowy zlecenia lub umowy o współpracy z odpowiednią regionalną organizacją w dziedzinie rybołówstwa, to państwo to nie będzie uznane przez tę organizację za państwo, które zezwala na dokonywanie połowów w sposób naruszający skuteczność międzynarodowych środków ochrony. Komisja będzie regularnie publikować listę takich państw w Serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.”

4. W art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez naruszenia warunków ustanowionych w drugim akapicie art. 3 ust. 3, dofinansowanie ze środków publicznych na renowację i modernizację floty będzie przyznane tylko po spełnieniu niżej wymienionych warunków, jak również warunków określonych w art. 6 i w załączniku III oraz pod warunkiem, że przestrzegane są ogólne, roczne cele wieloletniego programu orientacji:

- a) w przypadku, gdy roczne cele dla danych segmentów są przestrzegane, Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że w zaplanowanym okresie od 2000 r. do 2006 r., wprowadzenie nowych zdolności połowowych z dofinansowaniem ze środków publicznych będzie zrekompensowane wycofaniem zdolności połowowych bez dofinansowania, które są co najmniej równe nowym zdolnościom wprowadzonym w danym segmencie, liczonych łącznie i z uwzględnieniem zarówno tonażu jak i mocy;
- b) w przypadku, gdy roczne cele w danych segmentach nie są jeszcze spełniane, do dnia 30 czerwca 2002 r. Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że wprowadzenie nowych zdolności połowowych z dofinansowaniem ze środków publicznych, będzie zrekompensowane w latach 2000 - 2001 wycofaniem zdolności połowowych bez dofinansowania, które będą co najmniej o 30 % wyższe od nowowprowadzonych zdolności połowowych, liczonych łącznie i z uwzględnieniem zarówno tonażu jak i mocy; w okresie od 1 stycznia 2002 r. do

30 czerwca 2002 r., wycofane zdolności połowowe powinny być wyższe o co najmniej 35 % od nowowprowadzanych zdolności połowowych.

Wycofane zdolności połowowe można zastąpić wyłącznie nowymi zdolnościami połowowymi, które są wprowadzone z dofinansowaniem ze środków publicznych, zgodnie z przepisami niniejszego punktu;

- c) dofinansowanie ze środków publicznych może być również przyznane na wyposażenie lub modernizację statków, o ile pozostaną one bez wpływu zdolności połowowe pod względem tonażu i mocy.

Do 30 czerwca 2002 r., zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 37 Traktatu, Rada zdecyduje o dostosowaniu wszelkich niezbędnych przepisów, które będą obowiązywać od 1 lipca 2002 r., do przepisu niniejszego ustępu.”

5. W art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy przepisy wspólnotowe nakładają techniczne ograniczenia dotyczące stosowania przez rybaków i posiadaczy statków niektórych narzędzi lub metod połowu, Państwa Członkowskie mogą przyznać im odszkodowanie pieniężne; pomoc ta ma na celu pokrycie kosztów dostosowania technicznego i nie może być wypłacana przez okres dłuższy niż sześć miesięcy”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia od jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2002 r.

W imieniu Rady

J. PIQUÉ I CAMPS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2372/2002

z dnia 20 grudnia 2002 r.

wprowadzające szczególne środki rekompensaty dla hiszpańskiego rybołówstwa, branży skorupiaków i akwakultury, dotkniętych wyciekami oleju z tankowca Prestige

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno - Społecznym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W listopadzie 2002 r., tankowiec Prestige, przewożący 77 000 ton ciężkiego oleju napędowego, uległ uszkodzeniu u wybrzeży Galicji, co spowodowało wycieki oleju, które zaczęły docierać do wybrzeża Hiszpanii od dnia 16 listopada 2002 r.
- 2) W związku ze skutkami wyżej wspomnianego zanieczyszczenia olejem dla środowiska poza rybołówstwem zakazano wszelkiej działalności w zakresie połowu skorupiaków i pewnych działań w dziedzinie akwakultury na dużych obszarach atlantyckiego wybrzeża Hiszpanii. Poza tym, wycieki oleju spowodowały szkody na pewnych terenach akwakultury usytuowanych w dotkniętych regionach przybrzeżnych Hiszpanii.
- 3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/1999³ określa szczegółowe zasady i uregulowania dotyczące się pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa. W szczególności, art. 13 ust. 1 oraz bardziej szczegółowe zasady podane w załączniku III wspomnianego rozporządzenia, określają uprawnione koszty w dziedzinie akwakultury, jak również ochrony i rozwoju zasobów morskich, współfinansowane w ramach instrumentu finansowego orientacji rybołówstwa (FIFG). Poza tym, art. 16 tego rozporządzenia ustanawia warunki, na których Państwa Członkowskie mogą otrzymać środki finansowe z FIFG na rekompensatę przyznaną przez nie rybakom i właścicielom statków z tytułu czasowego zaprzestania działalności w przypadku wystąpienia nieprzewidywalnych okoliczności.
- 4) Jednakże kryteria uprawnienia kosztów w dziedzinach będących przedmiotem niniejszego rozporządzenia, współfinansowanych w ramach FIFG, nie zostały określone dla tego rodzaju środków, jakie są niezbędne poradzenia sobie ze skutkami zanieczyszczenia olejem.

¹ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

² Opinia z 19.12.2002 (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10.

- 5) Poza tym, przyznanie rekompensaty z tytułu czasowego zaprzestania działalności jest obecnie dozwolone w stosunku do rybaków i właścicieli statków, ale nie w stosunku do innych osób i przedsiębiorstw działających w branży skorupiaków lub akwakulturze. Również łączne kwoty środków finansowych z FIG na te cele zostały ograniczone wspomnianym art. 16.
- 6) W tej sytuacji, niezbędne jest ułatwienie przyznania rekompensaty z tytułu czasowego zaprzestania połowów, działalności w dziedzinie połowu skorupiaków i akwakultury dotkniętych opisanym powyżej zanieczyszczeniem olejem. Oprócz tego, właściwe jest ułatwienie czyszczenia, naprawy i odbudowy terenów hodowli skorupiaków i akwakultury oraz zastąpienia zasobów skorupiaków w celu przywrócenia ich zdolności produkcyjnych, jak również zastąpienia narzędzi połowowych zniszczonych wyciekami oleju.
- 7) W związku z powyższym, istnieje potrzeba odstępstwa od wyżej wspomnianych przepisów rozporządzenia (WE) nr 2792/1999.
- 8) Przyjmując, że pozostałe części będą musiały być realizowane przy pomocy środków przydzielonych z FIG, uzupełniające środki niezbędne dla tych celów powinny zostać udostępnione z pomocy określonej w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 2561/2001 z dnia 17 grudnia 2001 r., ukierunkowanej na wspieranie konwersji statków rybackich i rybaków, która do 1999 r. opierała się na umowie połowowej z Marokiem⁴, w szczególności jej art. 5 ust. 1.
- 9) Te udostępnione uzupełniające środki finansowe należy przeznaczyć na podjęte szczególne środki, z jednej strony rekompensujące osoby i przedsiębiorstwa działające w hiszpańskim rybołówstwie, połowach skorupiaków i akwakulturze z tytułu czasowego zaprzestania działalności, a z drugiej strony zapewniające pomoc w przywróceniu poprzedniej działalności dotkniętej zanieczyszczeniem olejem.
- 10) Te szczególne środki muszą być zgodne z ogólnymi zasadami polityki strukturalnej w sektorze rybołówstwa.
- 11) Środki niezbędne dla wykonania niniejszej dyrektywy muszą być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych powierzonych Komisji⁵.
- 12) Konieczność przyjęcia natychmiastowych środków w celu zaradzenia sytuacji po katastrofie "Prestige" wymaga odstępstwa od okresu ustanowionego w ust. 1 pkt 3 protokołu w sprawie roli parlamentów narodowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

⁴ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 17.

⁵ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wyjątkowe środki wspierające dla osób i przedsiębiorstw prowadzących działalność w hiszpańskim rybołówstwie, branży skorupiaków i akwakulturze w hiszpańskich obszarach przybrzeżnych dotkniętych zanieczyszczeniem olejem w wyniku katastrofy tankowca Prestige, jak również warunki i limity tej pomocy.

Artykuł 2

Środki szczególne

1. Następujące środki szczególne mogą zostać podjęte przez Hiszpanię w stosunku do osób i przedsiębiorstw określonych w art. 1:
 - a) rekompensata dla osób i właścicieli przedsiębiorstw z tytułu czasowego zaprzestania działalności;
 - b) środki wspierające zastąpienie narzędzi połowowych, innych urządzeń pomocniczych oraz naprawę uszkodzonych statków i wymianę ich uszkodzonych elementów;
 - c) środki wspierające czyszczenie, naprawę i odbudowę terenów połowu skorupiaków i akwakultury;
 - d) środki rekompensujące zastąpienie zasobów skorupiaków.
2. Wydatki poniesione w ramach szczególnych środków będą uprawnione pod warunkiem, że czasowe zaprzestanie działalności określonej w lit. a), jak również szkody spowodowane w sprzęcie i terenach określonych w lit. b), c) i d) zostały spowodowane wyciekami oleju z tankowca Prestige.
3. Wielkość pomocy dla szczególnych środków jest określona w Załączniku.

Artykuł 3

Odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 2792/1999

1. Poprzez odstępstwo od przepisów rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, szczególne środki określone w art. 2 zostaną przyznane zgodnie z ust. 2-6 niniejszego artykułu.
2. Rekompensata za czasowe zaprzestanie działalności, określona w art. 16 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, może zostać przyznana również osobom i właścicielom przedsiębiorstw prowadzących działalność w hiszpańskiej branży skorupiaków i akwakulturze.
3. Ograniczenia do dwóch i sześciu miesięcy przewidziane w art. 16 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999 nie mają zastosowania.
4. Środki finansowe z FIG na rekompensaty określone w ust. 1 i 2 nie są brane pod uwagę przy ustalaniu zgodności z programami wskazanymi w pierwszym akapicie art. 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2792/1999.
5. Ograniczenia wymienione w ppkt 1.4 akapit ostatni załącznika III do rozporządzenia

(WE) nr 2792/1999 nie mają zastosowania w odniesieniu do zastąpienia narzędzi połowowych uszkodzonych zanieczyszczeniem olejem z katastrofy tankowca Prestige.

6. Następujące koszty będą uprawnione na mocy art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2792/1999:

- a) koszty poniesione na czynności czyszczenia, naprawy i odtworzenia w celu przywrócenia zdolności produkcyjnych terenów hodowli skorupiaków i akwakultury dotkniętych zanieczyszczeniem;
- b) koszty wprowadzenia nowych zasobów niezbędnych do restytucji terenów hodowli skorupiaków i akwakultury dotkniętych zanieczyszczeniem.

Artykuł 4

Stosowanie przepisów ogólnych

Przepisy rozporządzeń (WE) nr 1260/1999⁶ i nr 2792/1999⁷ stosuje się do realizacji szczególnych środków określonych w art. 2 na mocy przepisów i warunków odstępstwa ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 5

Dodatkowy udział Wspólnoty

1. Oprócz pomocy w postaci przydziału środków finansowych z FIGG, dodatkowa kwota udziału Wspólnoty przydzielona na cele niniejszego rozporządzenia wynosi 30 mln EUR.
2. Owa dodatkowa kwota zostaje udostępniona z funduszy uprzednio przydzielonych na cele rozporządzenia (WE) nr 2561/2001.

Artykuł 6

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 2561/2001

W art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2561/2001 dodaje się akapit w brzmieniu:

“W ramach przydziału dla Hiszpanii, kwota nieprzekraczająca 30 mln EUR zostaje zarezerwowana na środki określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2372/2002.”

Artykuł 7

Raporty z wykonania

Hiszpania przedstawi Komisji zbiorczy raport z wykonania szczególnych środków, określonych w art. 2, za każdy rok ich wykonania do dnia 31 marca następnego roku.

⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1).

⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady i uregulowania dotyczące pomocy strukturalnej w sektorze rybołówstwa (Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10).

Pierwszy raport należy złożyć dnia 31 marca 2004 r.

Artykuł 8

Zasady szczegółowe

Środki konieczne do wprowadzenia niniejszego rozporządzenia w życie przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzającą, określoną w art. 9 ust. 2.

Artykuł 9

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury utworzonym na mocy art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

Artykuł 10

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2002 r.

W imieniu Rady

M. FISCHER BOEL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WIELKOŚĆ POMOCY

Wielkość pomocy dla szczególnych środków, określonych w art. 2, określa się według grup wymienionych w pkt. 2 załącznika IV rozporządzenia (WE) nr 2792/1999 oraz stawek ustalonych w tabeli 3 wspomnianego załącznika, zmienionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1451/2001, jak następuje:

1.	Czasowe zaprzestanie działalności dotyczącej skorupiaków lub akwakultury	Grupa 1
2.	Zastąpienie narzędzi połowowych	Grupa 2
3.	Czyszczenie, naprawa i odbudowa terenów hodowli skorupiaków i akwakultury	
	- wykonywane przez służby publiczne	Grupa 1
	- wykonywane przez przedsiębiorstwa prywatne	Grupa 3
4.	Zastąpienie zasobów skorupiaków	Grupa 1

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2370/2002

z dnia 20 grudnia 2002

ustalające nadzwyczajne środki Wspólnoty na złomowanie statków rybackich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

Mając na względzie Traktat ustalający Wspólnotę Europejską, a zwłaszcza Artykuły 36 i 37 w nim zawarte;

Mając na względzie wnioski Komisji¹;

Mając na względzie opinię Parlamentu Europejskiego²;

Zważywszy na to, że:

1. Rozporządzenie Rady (EC) nr 2792/1999 z 17 grudnia 1999 określające szczegółowe zasady i ustalenia dotyczące wsparcia strukturalnego Wspólnoty w sektorze rybołówstwa³ ustanowiło premie za wycofanie statku z eksploatacji rybackiej jako sposób ustalenia długoterminowej równowagi pomiędzy wydajnością floty a dostępnymi zasobami.
2. Niektóre zasoby o istotnym dla rybołówstwa Wspólnoty znaczeniu są obecnie poważnie uszczuplone. Właściciele statków rybackich, których możliwości połowowe zostały zdecydowanie ograniczone skutkiem planu uzdrowienia przyjętego przez Radę powinni więc otrzymać dodatkowe premie za wycofanie statku z eksploatacji rybackiej poza tymi już zapewnionymi w Rozporządzeniu (EC) nr 2792/1999. Dodatkowe fundusze wystarczające na ten cel powinny zostać udostępnione Państwu Członkowskim.
3. Tylko ci właściciele statków, którzy doznają poważnego uszczerbku w wyniku planu uzdrowienia powinni otrzymać dostęp do dodatkowych premii za wycofanie statku z eksploatacji rybackiej na złomowanie jednostek rybackich określonych tych Rozporządzeniem. Redukcja więcej niż 25 % zdolności połowowych statku powinna być przyjęta jako obiektywny wskaźnik poważnego uszczerbku.
4. Maksymalne kwoty przewidziane na premie za złomowanie podane w Artykule 7 Rozporządzenia (EC) nr 2792/1999 są niewystarczające do wypłacenia wyższych premii.
5. W celu zapewnienia postępowania właściwej rekonstrukcji floty bez opóźnień środki Wspólnoty powinny być ustalone jak najszybciej wraz z określeniem ram czasowych.
6. Niezbędne jest zapewnienie właściwej elastyczności dystrybucji dodatkowych funduszy na złomowanie, aby umożliwić kierowanie ich do tych Państw Członkowskich, którym są najbardziej potrzebne.

¹ OJ C 203 E, 27.08.2002, str. 304

² Opinia przedstawiona 5 grudnia 2002 (nie publikowana w "Official Journal")

³ OJ L 337, 30.12.1999, str 10, zgodnie z ostatnią nowelizacją wprowadzoną Rozporządzeniem (EC) nr 179/2002 (OJ L 31, 01.02.2002, str 25)

7. Role wszystkich stron zaangażowanych we wdrożenie środków finansowych powinny zostać wyraźnie określone. Należy także podjąć odpowiednie kroki w celu zapewnienia przejrzystości i równości procedur zarządzania i monitorowania środkami.
8. Zasady finansowego udziału określone w niniejszym Rozporządzeniu winny być zdefiniowane w powiązaniu z zasadami podanymi w Rozporządzeniu (EC) nr 2792/1999.
9. Środki niezbędne do wprowadzenia niniejszego Rozporządzenia winny zostać przyjęte zgodnie z Decyzją Rady 1999/468/EC z dnia 28 czerwca 1999 dotyczącego procedur wykonywania uprawnień przekazanych Komisji⁴.
10. Jest konieczne i właściwe dla osiągnięcia podstawowego celu niniejszego Rozporządzenia, to jest zachowania i odpowiedniej eksploatacji zasobów rybackich, aby określić zasady złomowania jednostek rybackich. Zgodnie z zasadą proporcjonalności zawartą w Artykule 5 Traktatu, niniejsze Rozporządzenia nie przekracza ram koniecznych do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT I WYMOGI

Artykuł 1

Przedmiot

Nadzwyczajne środki Wspólnoty w celu pomocy Państwom Członkowskim w osiągnięciu dodatkowej redukcji natężenia połowów wynikającej z planu uzdrowienia przyjętego przez Radę są niniejszym ustalone na okres od 2003 do 2006 roku. Środki powinny składać się ze specjalnych premii zapewniających Państwom Członkowskim fundusze na dofinansowanie dodatkowych potrzeb wynikających ze złomowania jednostek rybackich dotkniętych planem uzdrowienia.

Artykuł 2

Wymogi

Każdy statek rybacki objęty planem uzdrowienia przyjętym przez Radę odpowiada wymogom wyższej premii za złomowanie zgodnie z Artykułem 3 pod warunkiem, że:

- a) statek rybacki odpowiada także wymogom dotyczącym premii za złomowanie zawartym w Rozporządzeniu (EC) nr 2792/1999,
oraz

⁴ OJ L 184, 17.07.1999, str 23

b) jego natężenie połowów musiało zostać zmniejszona o 25 % lub więcej w rezultacie planu uzdrowienia.

Artykuł 3

Maksymalna kwota zwiększonej premii za złomowanie

Właściciele statków rybackich mogą otrzymać wsparcie publiczne w odniesieniu do odpowiadających wymogom statków rybackich w rozumieniu Artykułu 2 na podstawie skali podanej w punkcie a) Artykułu 7 (5) Rozporządzenia (EC) nr 2792/1999, powiększonej o 20%.

TYTUŁ II

Rok 2003

Artykuł 4

Finansowy wkład Wspólnoty

Wspólnota może przydzielić Państwom Członkowskim, na rok 2003, wkład finansowy (zwane dalej "wkładem finansowym") na ich wydatki poniesione zgodnie z Artykułem 3. Wkład finansowy będzie liczony zgodnie ze stawkami ustalonymi w Tabeli 3, Grupa 1 Aneksu 4 do Rozporządzenia (EC) nr 2792/1999.

Artykuł 5

Programy prognozujące roczne wydatki

Państwa Członkowskie, chcące otrzymać wkład finansowy powinny zaprezentować Komisji do 30 czerwca 2003 plan swoich proponowanych wydatków na wycofanie statków z eksploatacji rybackiej na rok 2003, w ramach niniejszych nadzwyczajnych środków Wspólnoty. Komisja będzie postępować zgodnie z całkowitą roczną kwotą przewidzianą w budżecie na niniejsze nadzwyczajne środki Wspólnoty.

Artykuł 6

Procedury

1. Państwa Członkowskie przedłożą wnioski o sfinansowanie wydatków do 30 czerwca 2004. Na podstawie tych wniosków i sytuacji każdego Państwa Członkowskiego biorąc pod uwagę wpływ planu uzdrowienia, Komisja zadecyduje o wkładzie finansowym, jaki zostanie wpłacony poszczególnym Państwom Członkowskim. Komisja zapłaci do 50% pomocy w momencie otrzymania wniosku i saldo po zatwierdzeniu przez władze wymienione w ustępie 2.
2. Władze odpowiedzialne za wprowadzenie niniejszych nadzwyczajnych środków Wspólnoty to władze zarządzające i finansowe zaangażowane w środki funduszy strukturalnych dotyczących rybołówstwa w odpowiednim Państwie Członkowskim.

Powinny one wykonywać zadania wyznaczone im Rozporządzeniem Rady (EC) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 określającego ogólne postanowienia dotyczące funduszy strukturalnych¹.

3. Poza przypadkiem przeciwnych postanowień wynikających z niniejszego Rozporządzenia, zarówno właściwe postanowienia Rozporządzenia Rady (EC) nr 1260/1999, a zwłaszcza artykuły 33 do 39, jak i pochodne akty prawne, mają zastosowanie.

TYTUŁ III

Lata 2004 - 2006

Artykuł 7

W latach 2004 – 2006 fundusze niezbędne do finansowania nadzwyczajnych środków Wspólnoty na złomowanie statków rybackich powinny zostać udostępnione poprzez przeprogramowanie Funduszy Strukturalnych przewidzianych w Artykułach 41 i 44 Rozporządzenia Rady (EC) nr 1260/1999 oraz być programowane w ramach programów istniejących zgodnie z Finansowym Instrumentem Sterowania Rybołówstwem (FIFG).

TYTUŁ IV

Wdrożenie i wejście w życie.

Artykuł 8

Wdrożenie

Szczegółowe zasady wdrażania niniejszego Rozporządzenia powinny zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą przedstawioną w Artykule 30 (2) Rozporządzenia Rady (EC) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 dotyczącego zachowania i odpowiedniej eksploatacji zasobów rybackich zgodnie z Polityką Rybacką Wspólnoty².

Artykuł 9

Wejście w życie.

Niniejsze Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 01 stycznia 2003.

Niniejsze Rozporządzenie jest obowiązujące w pełnej rozciągłości i stosowane wprost we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzone w Brukseli 20 grudnia 2002.

Za Radę

Przewodniczący

M. FISCHER BOEL

¹ OJ L 161, 26.06.1999, str 1, Rozporządzenie zastąpione przez Rozporządzenie (EC) nr 1447/2002 (OJ L 198, 21.07.2001, str 1).

² Patrz strona 59 niniejszego Official Journal.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2406/96

z dnia 26 listopada 1996 r.

ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie organizacji wspólnego rynku w zakresie produktów rybołówstwa i akwakultury¹, w szczególności jego art. 2 ust. 3;

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

wspólne normy handlowe dotyczące niektórych gatunków ryb zostały określone przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 103/76², a w odniesieniu do niektórych gatunków skorupiaków, przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 104/86³; powyższe rozporządzenia powinny zostać obecnie zmienione w szerokim zakresie w celu odzwierciedlenia rozwoju rynku oraz zmian w praktykach handlowych; w związku z tym konieczna jest zasadnicza nowelizacja przepisów poprzez wprowadzenie jednego instrumentu prawnego celem zapewnienia przejrzystości i prawidłowego ich stosowania; rozporządzenia Rady (EWG) nr 103/76 i (EWG) nr 104/76 powinny zostać zastąpione;

głównym celem wspólnych norm handlowych dotyczących produktów rybołówstwa jest poprawa jakości produktów i w konsekwencji łatwiejsze wprowadzenie ich do obrotu z korzyścią zarówno dla producentów jak i konsumentów; produkty rybołówstwa są nieprzetwarzalne i wprowadzane są do obrotu w formie świeżej lub chłodzonej w związku, z czym ich jakość jest w dużym stopniu uzależniona od ich świeżości, którą ocenia się na podstawie obiektywnych kryteriów poprzez badanie organoleptyczne; w celu zapewnienia jednolitej świeżości poszczególnych partii produktów rybołówstwa powinny one zawierać produkty tego samego gatunku oraz powinny pochodzić z tych samych stref połowowych i z tego samego statku;

powinno się określić niewielką lecz odpowiednią liczbę kategorii świeżości na podstawie wskaźników właściwych dla indywidualnych grup produktów; z uwagi jednak na konieczność wspierania produktów o wysokiej jakości, najpóźniej od dnia 1 stycznia 2000 r., nie wszystkie kategorie świeżości powinny być objęte mechanizmami interwencyjnymi

¹ Dz.U. nr L 388 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3318/94 (Dz.U. nr L 350 z 31.12.1994, str. 15).

² Dz.U. nr L 20 z 28.01.1976, str. 9. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1935/93 (Dz.U. nr L 176 z 20.07.1993, str. 1).

³ Dz.U. nr L 20 z 28.01.1976, str. 35. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1300/93 (Dz.U. nr L 126 z 9.06.1995, str. 3).

wprowadzanymi jako część ustaleń organizujących rynek;

wspólne normy handlowe mają ponadto na celu określenie jednolitych charakterystyk handlowych danych produktów na całym rynku wspólnotowym, aby przeciwdziałać zakłóceniom konkurencji, jak również, aby ustalenia dotyczące cen organizujących rynek mogły być stosowane jednolicie; w związku z powyższym powinien istnieć wymóg, aby produkty rybołówstwa były klasyfikowane według kategorii wielkości określanej na podstawie wagi lub w szczególnych przypadkach, na podstawie rozmiaru;

wspólne normy handlowe stosuje się w przypadku, gdy wszystkie dane produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, pochodzące zarówno ze Wspólnoty jak i z państw trzecich, sprzedawane są po raz pierwszy na terenie Wspólnoty; normy te stosuje się bez uszczerbku dla stosowania przepisów sanitarnych lub zasad ustanowionych jako część środków służących ochronie zasobów; jednakże w każdej sytuacji podstawowe znaczenie mają obowiązujące minimalne wielkości biologiczne, a nie minimalne wielkości określone dla produktów rybołówstwa za pomocą wspólnych norm handlowych;

w ramach stosowania wspólnych norm handlowych w odniesieniu do produktów pochodzących z państw trzecich istnieje obowiązek umieszczenia dodatkowej informacji na opakowaniach; obowiązek ten nie dotyczy produktów przywożonych do Wspólnoty na statkach pływających pod banderą państw trzecich, dokonujących połowów na warunkach takich samych jak te, które dotyczą połowów dokonywanych przez Państwa Członkowskie;

w świetle powszechnej praktyki panującej w większości Państw Członkowskich słusznym jest, aby przemysł klasyfikował produkty rybołówstwa według stopnia świeżości i według kategorii wielkości; ze względu na to, iż świeżość oceniana jest na podstawie kryteriów organoleptycznych, należy ustanowić przepisy umożliwiające współpracę ekspertów powołanych w tym celu przez dane organizacje handlowe;

w celu wzajemnej wymiany informacji każde Państwo Członkowskie powinno dostarczyć pozostałym Państwom Członkowskim i Komisji listę zawierającą nazwiska i adresy ekspertów oraz nazwy i siedziby danych organizacji handlowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

A. Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Rozporządzenie ustanawia dla określonych produktów rybołówstwa wspólne normy handlowe, zgodnie z art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3759/92, zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia:
 - a) „wprowadzanie do obrotu” oznacza pierwszą ofertę sprzedaży lub pierwszą sprzedaż na terytorium Wspólnoty z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi;
 - b) „partia” oznacza ilość produktów rybołówstwa danego gatunku poddaną takiemu samemu procesowi przygotowania i pochodzącą z tego samej strefy połowowej i z tego

samego statku;

- c) „strefę połowową” interpretuje się jako zwyczajową nazwę nadaną przez rybołówstwo terenom, na których miały miejsce połowy;
 - d) „postać” oznacza formę, w jakiej ryba jest wprowadzana do obrotu, taką jak: „cała”, „wypatroszona”, „bez głowy” itp.;
 - e) „widoczny pasożyt” oznacza pasożyta lub grupę pasożytów, których rozmiary, kolor lub struktura różni się w widoczny sposób od tkanek ryb i które można zaobserwować bez pomocy optycznych przyrządów powiększających, w warunkach świetlnych odpowiednich dla wzroku ludzkiego.
3. a) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące kategorii świeżości produktów rybołówstwa stosuje się bez uszczerbku dla wymagań określonych w dyrektywie Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiającej warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa⁴.
- b) Do momentu przyjęcia decyzji Komisji zgodnie z dyrektywą 91/493 kryteria dotyczące ryb, które nie nadają się do spożycia przez ludzi, są wyszczególnione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, w kategorii określonej jako „niedopuszczone”.

Artykuł 2

1. Produkty rybołówstwa określone w art. 3, pochodzące z Państw Członkowskich lub z państw trzecich, mogą być wprowadzone do obrotu tylko w przypadku spełnienia warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się jednakże w odniesieniu do małych ilości produktu przeznaczonego do sprzedaży detalicznej lub sprzedaży konsumentom dokonywanej przez rybaków przybrzeżnych.
3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 3

1. Wprowadza się następujące wspólne normy handlowe dla niżej wymienionych produktów:
- a) Ryb morskich objętych kodem CN 0302:
- gładzica (*Pleuronectes platessa*),
 - tuńczyk albakora lub tuńczyk długopłetwy (*Thunnus alalunga*),

⁴ Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 15. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. nr L z 125 z 25.05.1996, str. 10).

- tuńczyk niebieskopłetwy (*Thunnus thynnus*),
- tuńczyk wielkoocznny (*Thunnus* lub *Parathunnus obesus*),
- śledź z gatunku *Clupea harengus*,
- dorsz z gatunku *Gadus Morhua*,
- sardynka z gatunku *Sardina pilchardus*,
- plamiak (*Melanogrammus aeglefinus*),
- czarniak (*Pollachius virens*),
- rdzawiec (*Pollachius pollachius*),
- makrela z gatunku *Scomber scombrus*,
- makrela z gatunku *Scomber japonicus*,
- ostrobok (*Trachurus* spp.),
- rekinek (*Squalus acanthias* i *Scyliorhinus* spp.),
- karmazyn (*Sebastes* spp.),
- witlinek (*Merlangius merlangus*),
- błękitek (*Micromesistius poutassou* lub *Gadus poutassou*),
- molwa pospolita (*Molva* spp.),
- sardela (*Engraulis* spp.),
- morszczuk z gatunku *Merluccius merluccius*,
- smuklica (*Lepidorhombus* spp.),
- leszcz promeiniowy (*Brama* spp.),
- żabnica (*Lophius* spp.),
- zimnica (*Limanda limanda*),
- złocica (*Microstomus kitt*),
- bielmik (*Trisopterus luscus*) i karlik (*Trisopterus minutus*),
- bops (*Boops boops*),

- picarel (*Maena smaris*),
 - konger (*Conger conger*),
 - kurek czerwony (*Trigla* spp.),
 - cefal (*Mugil* spp.),
 - raja gładka (*Raja* spp.),
 - flądra (*Platichthys flesus*),
 - sola (*Solea* spp.),
 - pałasz ogoniasty (*Lepidopus caudatus* i *Aphanopus carbo*);
- b) Skorupiaków objętych kodem CN 0306, wprowadzanych do obrotu jako żywe, świeże, schłodzone, albo ugotowane na parze lub w wodzie:
- krewetki (*Crangon crangon*) i krewetki z gatunku *Pandalus borealis*,
 - kraby jadalne (*Cancer pagurus*),
 - homary norweskie (*Nephrops norvegicus*);
- c) Głównogów objętych kodem CN 0307:
- mątwy (*Sepia officinalis* i *Rossia macrosoma*).
2. Normy handlowe określone w ust. 1, obejmują:
- a) kategorie świeżości i
 - b) kategorie wielkości.

B. Kategorie świeżości

Artykuł 4

1. Kategorię świeżości każdej partii określa się na podstawie świeżości produktu i niektórych wymagań dodatkowych.

Świeżość definiuje się poprzez odniesienie do specjalnych wskaźników dotyczących poszczególnych typów produktów wymienionych w załączniku I.

2. Przy pomocy wskaźników określonych w ust. 1, przeprowadza się klasyfikację produktów wyszczególnionych w art. 3. Produkty klasyfikuje się partiami, a jednostkami klasyfikacyjnymi są następujące kategorie świeżości:

- a) Ekstra, A albo B w odniesieniu do ryb, *rekinowatych (selachii)*, głównogów i

homarów norweskich;

b) Ekstra albo A w odniesieniu do krewetek.

Jednakże żywe homary norweskie klasyfikuje się w kategorii E.

3. Wyszczególnione w art. 3 kraby nie są objęte szczególnymi standardami świeżości.

Do obrotu mogą być wprowadzone jedynie całe kraby, z wyłączeniem samic noszących jaja i krabów o miękkiej skorupie.

Artykuł 5

1. Każda partia musi zawierać produkty o tym samym stopniu świeżości. Wymóg ten nie dotyczy produktów w małych partiach. Jeżeli produkty partii nie są świeże w tym samym stopniu, partie takie zalicza się do najniższej kategorii świeżości przypisanej produktom znajdującym się w partii.

2. Kategorię świeżości należy oznaczyć na etykietach dołączonych do partii w sposób trwały i wyraźny znakami o wysokości, co najmniej 5 cm.

Artykuł 6

1. Ryby, selachii, głowonogi i homary norweskie wyszczególnione w art. 3, których partie zaliczone zostały do kategorii B, będą wyłączone w zakresie tych partii z pomocy finansowej udzielanej w związku z „wycofaniem” określonym w art. 12, 12 lit. a), 14 i 15 rozporządzenia podstawowego.

2. Ryby, selachii, głowonogi i homary norweskie zaliczone do kategorii świeżości Ekstra muszą być wolne od śladów odkształceń, zranień, skaz i silnego odbarwienia.

3. Ryby, selachii, głowonogi i homary norweskie zaliczone do kategorii świeżości A muszą być wolne od skaz i silnego odbarwienia. Dopuszcza się ślady lekkich odkształceń i powierzchowne zranienia w odniesieniu do stosunkowo małej liczby tych produktów.

4. Dopuszcza się ślady poważniejszych odkształceń i powierzchowne zranienia w przypadku stosunkowo małej liczby wyżej określonych produktów zaliczonych do kategorii świeżości B. Ryby muszą być wolne od skaz i silnego odbarwienia.

5. Jeśli produkty klasyfikowane są według kategorii świeżości, należy, bez uszczerbku dla zastosowania odpowiednich przepisów sanitarnych, wziąć pod uwagę obecność widocznych pasożytów i ich potencjalnego wpływu na jakość produktu, z uwzględnieniem typu produktu i jego postaci.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się, jeśli jest to stosowne, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32 rozporządzenia podstawowego.

C. Kategorie wielkości

Artykuł 7

1. Produkty określone w art. 3 mierzy się według wagi lub według ich liczby przypadającej na kilogram. Jednakże krewetki i kraby klasyfikuje się w kategoriach wielkości według szerokości pancerza.

2. Minimalne wielkości ustanowione w niniejszym rozporządzeniu zgodnie ze skalą przedstawioną w załączniku II, stosuje się bez uszczerbku dla minimalnych długości wymaganych na mocy:

- rozporządzenia Rady (EWG) nr 1866/86 z dnia 12 lipca 1986 r. ustanawiającego niektóre środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych na Morzu Bałtyckim, w Beltach i Sundzie⁵,
- rozporządzenia Rady (EWG) nr 3094/86 z dnia 7 października 1986 r., ustanawiającego niektóre środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych⁶,
- rozporządzenia Rady (EWG) nr 1626/94 z dnia 27 lipca 1994 r., ustanawiającego niektóre środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych na Morzu Śródziemnym⁷.

W celach kontroli sprawowanej przez właściwe władze gatunki podlegające normom handlowym muszą spełniać wymogi dotyczące minimalnych biologicznych wielkości określonych w załączniku II.

Artykuł 8

1. Klasyfikacja partii według kategorii wielkości następuje zgodnie ze skalą przedstawioną w załączniku II.

2. Każda partia musi zawierać produkty tej samej wielkości. Jednakże w małych partiach mogą znajdować się produkty o różnych wielkościach. Partie takie zalicza się do najniższej kategorii wielkości, przypisanej produktom znajdującym się w partii.

3. Kategorię wielkości i postać należy oznaczyć na etykietach dołączonych do partii w sposób wyraźny i trwały, znakami o wysokości, co najmniej 5 cm.

Wagę netto w kilogramach należy oznaczyć na każdej partii wyraźnie i czytelnie. Wymóg ten nie dotyczy sytuacji, gdy partie wystawiane są na sprzedaż w standardowych opakowaniach i jeśli zawartość opakowania jest pokazana a dokonane przed sprzedażą ważenie wykazało, że zawartość opakowania odpowiada zakładanej zawartości określonej w kilogramach.

4. Szczegółowe zasady zastosowania niniejszego artykułu, w szczególności w zakresie metody ważenia i ustalania odchyień w wadze netto poniżej lub ponad oznaczoną lub zakładaną wagę, dozwolonych w odniesieniu do poszczególnych partii, przyjmuje się zgodnie

⁵ Dz.U. nr L 162 Z 18.06.1986, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1821/96 (Dz.U. nr L 241 z 21.09.1996, str. 8).

⁶ Dz.U. nr L 288 z 11.10.1986, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3071/95 z 22.12.1995 (Dz.U. nr L 329 z 30.12.1995, str. 14).

⁷ Dz.U. nr L 171 z 6.07.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1075/96 (Dz.U. nr L 142 z 15.06.1996, str. 1).

z procedurą określoną w art. 32 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 9

Gatunki pelagiczne mogą być zaliczane do różnych kategorii świeżości i wielkości na podstawie systemu polegającego na pobieraniu próbek. System ten musi zapewniać, że świeżość i wielkość produktów znajdujących się w partii jest jednakowa.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności zasady ustalania liczby próbek, które należy pobrać, wagi lub ilości ryb w każdej próbce, metody ustalania kategorii oraz kontroli wagi partii oferowanych do sprzedaży, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 32 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 10

W celu zapewnienia lokalnych lub regionalnych dostaw krewetek i krabów w obrębie stref przybrzeżnych Wspólnoty, dopuszcza się odstępstwa od wymaganych minimalnych wielkości tych produktów, określonych w załączniku II do rozporządzenia.

Zarówno powyższe strefy jak i odpowiednie wielkości produktów wprowadzanych na rynek zostaną określone zgodnie z procedurą ustaloną w art. 32 rozporządzenia podstawowego.

D. Produkty pochodzące z państw trzecich

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 ust. 1, przywożone z państw trzecich produkty określone w art. 3, mogą być wprowadzane na rynek jedynie wtedy, gdy znajdują się w opakowaniach, na których zaznaczone są wyraźnie i czytelnie następujące dane:

- państwo pochodzenia, oznaczona literami alfabetu łacińskiego o wysokości, co najmniej 20 mm,
- naukowa nazwa produktu i jego nazwa handlowa,
- postać, w jakiej produkt wprowadzany jest na rynek,
- kategorie świeżości i wielkości, do których został zaliczony produkt,
- waga netto produktów znajdujących się w opakowaniu w kilogramach,
- data przeprowadzenia klasyfikacji i data wysłania produktu,
- nazwa i adres wysyłającego.

2. Jednakże w odniesieniu do określonych w art. 3 produktów przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu i wyładowywanych w porcie Wspólnoty bezpośrednio ze strefy połowowej przez statek pływający pod banderą państwa trzeciego, stosuje się przepisy dotyczące połowów Wspólnotowych, bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Rady

(WE) nr 1093/94⁸.

E. Postanowienia końcowe

Artykuł 12

1. Rybołówstwo dokonuje klasyfikacji produktów rybołówstwa według kategorii świeżości Ekstra, A i B oraz według kategorii wielkości we współpracy z ekspertami wyznaczonymi w tym celu przez dane organizacje handlowe. Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego artykułu.

2. Jeśli klasyfikacja nie zostanie przeprowadzona według procedury określonej w ust. 1, mogą ją przeprowadzić właściwe władze krajowe.

Artykuł 13

Każde Państwo Członkowskie dostarcza pozostałym Państwom Członkowskim i Komisji, nie później niż na miesiąc przed wejściem w życie rozporządzenia, listę zawierającą nazwiska i adresy ekspertów oraz nazwy i siedziby organizacji określonych w art. 12. Pozostałe Państwa Członkowskie i Komisja muszą być informowane o każdej zmianie wprowadzonej do listy.

Artykuł 14

Komisja przedstawi Radzie do dnia 31 grudnia 2001 r. raport dotyczący rezultatów stosowania art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia i w miarę potrzeby, dołączy do niego odpowiednie wnioski.

Artykuł 15

Rozporządzenia Rady (EWG) nr 103/76 i (EWG) nr 104/76 tracą moc. Odniesienia do tych rozporządzeń są uważane za odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

2. Bez względu na ust. 1 przepisy art. 6 ust. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 listopada 1996 r.

W imieniu Rady

⁸ Dz.U. nr L 121 z 12.05.1994, str. 3.

E. KENNY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WSKAŹNIKI ŚWIEŻOŚCI

Wskaźniki ustanowione w niniejszym załączniku stosuje się w odniesieniu do następujących produktów lub grup produktów i w odniesieniu do kryteriów oceny odmiennych dla każdej z grup.

A. Dorszowate

Plamiak, dorsz, czarniak, rdzawiec, karmazyn, witlinek, molwa pospolita, morszczuk, leszcz promieniowy, żabnica, bielmik i karlik, bops, picarel, konger, kurek czerwony, cefal, gładzica, smuklica, sola, zimnica, złocica, flądra, pałasz ogoniasty.

B. Tuńczykowate

Tuńczyk biały, tuńczyk długopłetwy, tuńczyk niebieskopłetwy, tuńczyk wielkoocny, witlinek, śledź, sardynki, makrele, ostrobok, sardela.

C. Rekinowate (selachii)

Rekinek, raja gładka.

D. Głowonogi

Mątwy.

E. Skorupiaki

1. Krewetki.
2. Homary norweskie

A. DORSZOWATE

	Kryteria			
	Kategorie świeżości			Niedopuszczone ¹
	Ekstra	A	B	
Skóra	Jaskrawy, opalizujący pigment (z wyjątkiem karmazyna); brak odbarwienia	Pigment jaskrawy, ale niebłyszczący	Pigmentacja ulegająca procesowi odbarwienia i matowienia	Pigmentacja matowa ²
Śluz naskórny	Wodnisty, przezroczysty	Lekko mętny	Mleczny	Żółtawoszary, nieprzezroczysty
Oko	Wypukłe (wyłupiaste);	Wypukłe i lekko zapadłe;	Płaskie; opalizująca	Wklęsłe na środku; szara

	Kryteria			
	Kategorie świeżości			Niedopuszczone ¹
	Ekstra	A	B	
	czarna, błyszcząca żrenica; rogówka przezroczysta	czarna, matowa żrenica; lekko opalizująca rogówka	rogówka; nieprzejrzysta żrenica	żrenica; rogówka mleczna ²
Skrzela	W jaskrawym kolorze; brak śluzu	Mniejsze natężenie koloru; przezroczysty śluz	Brązowe / szare, ulegające odbarwieniu; gęsty, nieprzezroczysty śluz	Żółtawe; mleczny śluz ²
Otrzewna (u ryb patroszonych)	Gładka; jaskrawa; trudna do oddzielenia od mięsa	Lekko matowa; można oddzielić od mięsa	Plamista; łatwo odchodzi od mięsa	Nie trzyma się mięsa
Zapach skrzeli i jamy brzusznej: - u dorszowatych innych niż gładzica - u gładzicy	Zapach wodorostów, Świeżooleisty, pieprzowy, ziemisty	Brak zapachu wodorostów; neutralny Oleisty, zapach wodorostów lub lekkosłodkawy	zapach fermentu; lekko kwaśny Oleisty; zapach fermentu; stęchły, lekko zjełczały	kwaśny ² kwaśny ²
Mięso	Jędrne i elastyczne, powierzchnia gładka ³	Mniej elastyczne	Lekko miękkie (flakowate), mniej elastyczne, woskowata (aksamitna) i matowa powierzchnia	Miękkie (flakowate); łuski łatwo odchodzi od skóry, powierzchnia raczej pomarszczona

Dodatkowe kryteria dla żabnic z głowami

Naczynia krwionośne (mięśnie brzuszne)	Ostre kontury, kolor jaskrawoczerwony	Ostre kontury; ciemnienie krwi	rozszerzone, kolor brązowy	Zupełnie ² rozszerzone, kolor brązowy, żółknienie mięsa
--	---------------------------------------	--------------------------------	----------------------------	--

¹ Kolumna ma zastosowanie do czasu podjęcia przez Komisję decyzji ustanawiającej kryteria dotyczące ryb nienadających się do spożycia przez ludzi, zgodnie z dyrektywą Rady 91/493/EWG.

² Lub w stanie bardziej zaawansowanego rozkładu

³ Mięso świeżej ryby przed stężeniem pośmiertnym nie będzie jędrne i elastyczne, lecz ryba zostanie zaliczona do kategorii Ekstra.

B. TUŃCZYKOWATE

	Kryteria			
	Kategorie świeżości			Niedopuszczone ¹
	Ekstra	A	B	
Skóra ²	Jaskrawa pigmentacja, błyszczące, opalizujące kolory; wyraźna różnica pomiędzy powierzchnią grzbietową a boczna	Brak połysku i błyszczenia; kolory bardziej matowe, mniejsza różnica pomiędzy powierzchnią grzbietową a środkową	Matowe, mdłe kolory; zmarszczenie skóry w przypadku zgięcia ryby	Pigmentacja bardzo matowa; skóra odchodzi od mięsa ³
Śluz naskórny	Wodnisty, przezroczysty	Lekko mętny	Mleczny	Żółtawoszary, nieprzejrzysty ³
Konsystencja mięsa ²	Bardzo jędrne, twarde	Dość twarde, jędrne	Miękkawe	Miękkie (flakowate) ³
Pokrywy skrzelowe	Srebrzyste	Srebrzyste, lekko czerwone lub brązowe	Brązowawe, rozległy wyciek krwi z naczyń	Żółtawe ³
Oko	Wypukłe (wyłupiaste), wyraziste niebiesko - czarne źrenice, przezroczysta „powieka”	Wypukłe i lekko zapadnięte; ciemna źrenica; rogówka lekko opalizująca	płaskie; źrenica zamglona; wyciek krwi w okolicy oka	Wklęsłe na środku, źrenica szara; rogówka mleczna ³
Skrzela ²	Jednolicie ciemnoczerwone do purpurowych. Brak śluzu	Kolor mniej jaskrawy, bardziej błądy na obrzeżach. Przezroczysty śluz	Gęstniejący, odbarwiony, mętny śluz	Żółtawe, mleczny śluz ³
Zapach skrzeli	Zapach świeżych wodorostów; ostry zapach jodu	Brak zapachu wodorostów; naturalny	Lekko siarkawy; zapach tłuszczu, zjełczałych kawałków bekonu lub zgniłych owoców ⁴	zgniókwaśny ³

¹ Kolumna ma zastosowanie do czasu podjęcia przez Komisję decyzji ustanawiającej kryteria dotyczące ryb nienadających się do spożycia przez ludzi, zgodnie z dyrektywą Rady nr 91/493/EWG.

² W odniesieniu do śledzi i makreli konserwowanych w chłodnej wodzie morskiej [schłodzonych lodem (CSW) lub zamrożonych przy użyciu środków mechanicznych (RSW)], spełniających wymagania określone w dyrektywie Rady nr 92/48/EWG (Dz.U. nr L 187 z 7.07.1992, str.41) załącznik II, pkt 8, stosuje się następujące kategorie świeżości:

- kryterium A stosuje się w odniesieniu do kategorii Ekstra i A.

³ Lub w stanie bardziej zaawansowanego rozkładu.

⁴ Ryba schłodzona lodem ulega zepsuciu przed utratą świeżości. Ryba CSW/RSW traci świeżość przed

zepsuciem.

C. REKINOWATE (SELACHII)

	Kryteria			
	Kategorie świeżości			Niedopuszczone ¹
	Ekstra	A	B	
Oko	Wypukłe, bardzo jasne i opalizujące; małe źrenice	Wypukłe i lekko zapadnięte; brak jaskrawości i opalizacji, źrenice owalne	Płaskie, matowe	Wklęsłe, żółtawe ²
Wygląd	Ryba w stanie stężenia pośmiertnego lub częściowego zeszywnienia; na skórze małe ilości przejrzystego śluzu	Ryba po fazie zeszywnienia; brak śluzu na skórze, w szczególności w pysku i szczelinach skrzelowych	Pewne ilości śluzu w pysku i na szczelinach skrzelowych; szczęki lekko spłaszczone	Duże ilości śluzu w pysku i na szczelinach skrzelowych ²
Zapach	Zapach wodorostów	Brak zapachu lub zapach lekko nieświeży - nie wyczuwa się amoniaku	Słaby zapach amoniaku; kwaśny	Ostry zapach amoniaku ²

Szczególne lub dodatkowe kryteria dla rai gładkiej

	Ekstra	A	B	Niedopuszczone
Skóra	Jaskrawa, opalizująca i błyszcząca pigmentacja; śluz wodnisty	Jaskrawa pigmentacja, śluz wodnisty	Pigmentacja ulegająca procesowi odbarwienia i matowienia, śluz nieprzezroczysty	Odbarwienie, skóra pomarszczona, śluz gęsty
Struktura mięsa	Jędrne i elastyczne	Jędrne	Miękkie	Flakowate
Cechy płetw	Obrzeża płetw półprzezroczyste i zaokrąglone	Płetwy sztywne	Miękkie	Obwisłe
Brzuch	Biały i błyszczący, różowofioletkowy obwód wokół płetw	Biały i błyszczący, czerwone plamy wokół płetw	Biały i matowy, liczne czerwone lub żółte plamy	Kolory od żółtego po zielonawy, czerwone plamy w mięsie

¹ Kolumna ma zastosowanie do czasu podjęcia przez Komisję decyzji ustanawiającej kryteria dotyczące ryb nienadających się do spożycia przez ludzi, zgodnie z dyrektywą Rady nr 91/493/EWG.

² Lub w stanie bardziej zaawansowanego rozkładu.

D. GŁOWONOGI

	Kryteria		
	Kategorie świeżości		
	Ekstra	A	B
Skóra	Jaskrawa pigmentacja; skóra przykleja się do mięsa	Matowa pigmentacja; skóra przykleja się do mięsa	Odbarwienie; łatwa do oddzielenia od mięsa
Mięso	Bardzo jędrne; perłowobiałe	Jędrne; kredowobiałe	Lekko miękkie; różowobiałe lub lekko żółciejące
Macki	Trudne do oderwania	Trudne do oderwania	Łatwiejsze do oderwania
Zapach	Świeży; zapach wodorostów	Słaby lub brak zapachu	Zapach atramentu

E. SKORUPIAKI

1. Krewetki

	Kryteria	
	Kategorie świeżości	
	Ekstra	A
Minimalne wymagania	<ul style="list-style-type: none"> - Powierzchnia skorupy: wilgotna i błyszcząca, - Podczas przesypywania z jednego kontenera do innego krewetki nie mogą się ze sobą sklejać, - Mięso nie może mieć obcego zapachu, - Krewetki nie mogą być zanieczyszczone piaskiem, śluzem i innymi obcymi ciałami. 	Takie same jak dla krewetek zaliczonych do kategorii Ekstra
Wygląd:		
1. Krewetki ze skorupą	Kolor wyraziście czerwonoróżowy z małymi białymi plamkami; odcinek piersiowy pancerza w przeważającej mierze jasny	<ul style="list-style-type: none"> - Kolory od rozmytego czerwonoróżowego po niebieskawoczerwony z białymi plamkami; odcinek piersiowy pancerza powinien być w kolorach jasnych przechodzących w szare
2. krewetki głębokowodnej	- Kolor jednolicie różowy	- Kolor różowy, możliwość czernienia głowy
Mięso przed i po usunięciu pancerza	- Pancerze łatwe do usunięcia, możliwa utrata	- Pancerze mniej łatwe do usunięcia, możliwa niewielka

	Kryteria	
	Kategorie świeżości	
	Ekstra	A
	mięsa jedynie ze względów „technicznych” - Jędrne, ale nie łykowane	utrata mięsa - Mniej jędrne, lekko łykowane
Kawałki	Dopuszczalne sporadyczne kawałki krewetek	Dopuszczalna niewielka ilość kawałków krewetek
Zapach	Zapach świeżych wodorostów, zapach lekko słodki	Kwaskowaty; bez zapachu wodorostów

2. Homary norweskie

	Kryteria		
	Kategorie świeżości		
	Ekstra	A	B
Skorupa	Kolor od blad różowego albo różowego po pomarańczowo - czerwony	Kolor blad różowy albo różowy po pomarańczowoczerwo- ny; brak czarnych kropek	Lekkie odbarwienie; niewielka liczba czarnych kropek, kolor szarawy, szczególnie na pancerzu, pomiędzy odcinkami ogona
Oko i skrzela	Oczy błyszczące, czarne; skrzela różowe	Oczy matowe, szare/czarne; skrzela szarawe	Skrzela ciemnoszare, grzbietowa część skorupy częściowo w kolorze zielonawym
Zapach	Charakterystyczny łagodny zapach skorupiaków	Brak charakterystycznego łagodnego zapachu skorupiaków. Brak zapachu amoniaku.	Lekko kwaśny
Mięso (ogon)	Półprzezroczyste, kolor niebieski przechodzący w biały	Utrata półprzezroczy- stości, odbarwienie nie występuje	Mętne i matowe

ZAŁĄCZNIK II

KATEGORIE WIELKOŚCI

Skala wag				Minimalne wielkości, uwzględnione w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7		
Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach) ¹	Ilość ryb na kilogram ²	Region	Obszar geograficzny	Wielkość minimalna
Śledź (<i>Clupea harengus</i>)	1	0,25 i	4 albo mniej	1	ICES Vb (strefa WE) ^a ^b	20 cm
	2	więcej	5-8	2		20 cm
	3	0,125-0,25	9-11	3		18 cm
	4	0,085-0,125	12-20			20 cm
	5	0,05-0,085 0,031-0,085	12-32			
Śledź bałtycki złowiony i wyładowany na północ od szerokości geograficznej 59°30'N						
Sardynki (<i>Sardina pilchardus</i>)	1	0,067 i	15 lub mniej			jeszcze nie ustalony
	2	więcej	16-24			
	3	0,042-0,067	25-35			
	4	0,028-0,042 0,015-0,028 0,011-0,028	36-67 36-91			
Śródziemnomorska						
	1	2 i więcej				
	2	1-2	-			-
Rekin psi (<i>Scyliorhinus caniculus</i>)	3	0,5-1				
	1	2,2 i więcej				
	2	1-2,2	-			-
Rekin natalski (<i>Squalus acanthias</i>)	3	0,5-1				
	1	2 i więcej				
	2	0,6-2	-			-
Karmazyn (<i>Sebastes</i> spp.)	3	0,35-0,6				
	1	7- i więcej		1	^a ^b Na południe	35 cm
	2	4-7	-	2		35 cm
3	2-4		3	30 cm		
4	1-2			35 cm		
5	0,3-1			M.		35 cm

Skala wag				Minimalne wielkości, uwzględnione w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7		
Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach) ¹	Ilość ryb na kilogram ²	Region	Obszar geograficzny	Wielkość minimalna
				Bałtyckie	od 59°30'N	
Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)	1	5 i więcej	-	1	a b Na południe od 59°30'N	35 cm
	2	3-5		2		35 cm
	3	1,5-3		3		30 cm
	4	0,3-1,5		M. Bałtyckie		35 cm 30 cm
Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	1	1 i więcej	-	1	ICES Vb (Strefa WE) a b	30 cm
	2	0,57-1		2		30 cm
	3	0,37-0,57		3		27 cm
	4	0,17-0,37				30 cm
Witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>)	1	0,5 i więcej	-	1	a b	27 cm
	2	0,35-0,5		2		23 cm
	3	0,25-0,35		3		23 cm
	4	0,11-0,25				23 cm
Molwa (<i>Molva</i> spp.)	1	5 i więcej	-	1	a b	-
	2	3-5		2		jeszcze nie ustalony
	3	1,2-3		3		- 63 cm
Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i> Śródziemnomorska	1	0,5 i więcej	50 lub mniej	1	Z wyjątkiem M. Północnego M. Północne M. Śródziemne	20 cm
	2	0,2-0,5	51-125	2		20 cm
	3	0,1-0,2	126-250	3		30 cm
		0,08-0,2	126-325	5		20 cm
						20 cm 18 cm
Makrela z gatunku <i>Scomber japonicus</i>	1	0,5 i więcej	-			-
	2	0,25-0,5				
	3	0,14-0,25				
	4	0,05-0,14				
Sardela (<i>Engraulis</i> spp.)	1	0,033 i więcej	30 lub mniej	3	Z wyjątkiem ICES IXa) ICES IXa) M. Śródziemne	12 cm
	2	0,020-0,033	31-50	3		10 cm
	3	0,012-0,020	51-83			9 cm
	4	0,008-0,012	84-125			

Skala wag				Minimalne wielkości, uwzględnione w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7			
Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach) ¹	Ilość ryb na kilogram ²	Region	Obszar geograficzny	Wielkość minimalna	
Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>)	1	0,6 i więcej	-	1	M. Północne	25cm	
	2	0,4-0,6		2		(a)	25 cm
	3	0,3-0,4				(b)	27 cm
	4	0,15-0,3					27 cm
Morszczuk (<i>Merluccius merluccius</i>)	1	2,5 i więcej	-	1	M. Śródziemne	30 cm	
	2	1,2-2,5		2		a	30 cm
	3	0,6-1,2				b	30 cm
	4	0,28-0,6		3			27 cm
Śródziemnomorski	5	0,2-0,28				20 cm	
		0,15-0,28					
Smuklica (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	1	0,45 i więcej	-	1	M. Śródziemne	25 cm	
	2	0,25-0,45		2		a	25 cm
	3	0,20-0,25				b	25 cm
	4	0,11-0,20		3			20 cm
Śródziemnomorska		0,05-0,20					
Żabnica (<i>Lophius</i> spp.) cała, wypatroszona	1	8 i więcej	-	1	M. Śródziemne	-	
	2	4-8		2		a	jeszcze nie ustalony
	3	2-4				b	-
	4	1-2		3			jeszcze nie ustalony
	5	0,5-1					30 cm
Żabnica (<i>Lophius</i> spp.) bez głowy	1	4 i więcej	-			-	
	2	2-4					
	3	1-2					
	4	0,5-1					
	5	0,2-0,5					
Zimnica (<i>Limanda limanda</i>)	1	0,25 i więcej	-	1	M. Śródziemne	15 cm	
	2	0,13-0,25		2		a	15 cm
					b	23 cm	

Skala wag				Minimalne wielkości, uwzględnione w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7		
Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach) ¹	Ilość ryb na kilogram ²	Region	Obszar geograficzny	Wielkość minimalna
				3	M. Północne	23 cm 23 cm
Złocica (<i>Microstomus kitt</i>)	1 2 3	0,6 i więcej 0,35-0,6 0,18-0,35	-	1 2 3	a b	25 cm 25 cm 25 cm 25 cm
Tuńczyk biały lub długopłetwy (<i>Thunnus alalunga</i>)	1 2	4 i więcej 1,5-4	-			-
Tuńczyk błękitno-płetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)	1 2 3 4 5	70 i więcej 50-70 25-50 10-25 6,4-10	-		M. Śródziemne	70 cm albo 6,4 kg
Tuńczyk wielkooczy (<i>Thunnus obesus</i>)	1 2	10 i więcej 3,2-10	-			-
Rdzawiec (<i>Pollachius pollachius</i>)	1 2 3 4	5 i więcej 3-5 1,5-3 0,3-1,5	-	1 2 3	a b	- 30 cm - 30 cm
Błękitek (<i>Micromesistius poutassou</i> lub <i>Gadus poutassou</i>)	1 2 3 4	-	7 lub mniej 8-14 15-25 26-30			-
Bielmik (<i>Trisopterus luscus</i>) i Karlik (<i>Trisopterus minutus</i>)	1 2 3 4	0,4 i więcej 0,25-0,4 0,125-0,25 0,05-0,125	-	3		jeszcze nie ustalony
Bops (<i>Boops</i>)	1 2	-	5 lub mniej 6-31			-

Skala wag				Minimalne wielkości, uwzględnione w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7		
Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach) ¹	Ilość ryb na kilogram ²	Region	Obszar geograficzny	Wielkość minimalna
<i>boops</i>)	3		32-70			
Picarel (<i>Maena sararis</i>)	1	-	20 lub mniej			-
	2		21-40			
	3		41-90			
Konger (<i>Conger conger</i>)	1	7 i więcej	-	1		-
	2	5-7		2	a	58 cm
	3	0,5-5		3	b	- 58 cm
Gurnard (<i>Trigla</i> spp.) Kurek czerwony	1	1 i więcej	-			-
	2	0,4-1				
	3	0,2-0,4				
	4	0,06-0,2				
Inne Kurki	1	0,25 i więcej				
	2	0,2-0,25				
Ostrobok (<i>Trachurus</i> spp.)	1	0,6 i więcej	-	1		15 cm
	2	0,4-0,6		2		15 cm
	3	0,2-0,4		3		15 cm
	4	0,08-0,2		5		15 cm
	5	0,02-0,08			M. Śródziemne	12 cm
Cefal (<i>Mugil</i> spp.)	1	1 i więcej	-	1		-
	2	0,5-1		2	a	20 cm
	3	0,2-0,5			b	-
	4	0,1-0,2		3	M Śródziemne	20 cm 16 cm
Raja gładka (<i>Raja</i> spp.)	1	5 i więcej	-			-
	2	3-5				
	3	1-3				
	4	0,3-1				
Raja gładka (skrzydła)	1	3 i więcej	-			-
	2	0,5-3				
Flądra (<i>Platichthys flesus</i>)	1	ponad 0,3	-	1		24 cm
	2	0,2-0,3		2	a	24 cm
		włącznie			b	24 cm
				3		24 cm
				M.Bałtyckie	podobszary 22-25	25 cm
				podobszary 26-28	21 cm 18 cm	

Skala wag				Minimalne wielkości, uwzględnione w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7		
Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach) ₁	Ilość ryb na kilogram ²	Region	Obszar geograficzny	Wielkość minimalna
					podobszary 29-32 Na południe od 59°30'N	
Sola (<i>Solea</i> spp.)	1	0,5 i więcej	-	1	a b M. Śródziemne	24 cm
	2	0,33-0,5		2		24 cm
	3	0,25-0,33		3		24 cm
	4	0,17-0,25				24 cm
	5	0,12-0,17 ³				20 cm
	1	0,5 i więcej				
	2	0,33-0,5				
	3	0,25-0,35				
	4	0,20-0,25				
	5	0,12-0,2 ⁴				
Pałasz ogoniasty (<i>Lepidopus</i> <i>caudatus</i>)	1	3 i więcej	-			-
	2	2-3				
	3	1-2				
	4	0,5-1				
(Aphanopus <i>s carbo</i>)	1	3 i więcej			-	
	2	0,5-3				
Mątwy (<i>Sepia</i> <i>officinalis</i> i <i>Rossia</i> <i>macrosoma</i>)	1	0,5 i więcej	-			-
	2	0,3-0,5				
	3	0,1-0,3				
Homar norweski (<i>Nephrops</i> <i>norvegicus</i>)	1	-	20 i mniej	2	Skagerrak i Kattegat z wyłączeniem Szkocji M. Irlandzkie [ICES VIa) i VIIa)], Skagerrak i Kattegat Zachodnia Szkocja i M. Irlandzkie	40 mm [*]
	2		21-30	2		130mm ^{**}
	3		31-40			25 mm [*]
	4		ponad 40	3		85 mm ^{**}
				2		20 mm [*]
				3		70 mm ^{**}
						20 mm [*]

Skala wag				Minimalne wielkości, uwzględnione w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7		
Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach) ¹	Ilość ryb na kilogram ²	Region	Obszar geograficzny	Wielkość minimalna
					[ICES VIa) i VIIa)]	70 mm ^{**}
					M. Śródziemne	20 mm [*] 70 mm ^{**}
Ogony homara norweskiego	1	-	60 i mniej	2	Skagerrak i Kattegat	72 mm
	2					46 mm
	3					wyłączeniem zach. Szkocji M. Irlandzkie [ICES VIa) i VIIa)], Skagerrak, Kattegat zachodnia Szkocja i M. Irlandzkie [ICES VIa) i VIIa)]
4	37 mm					
				2		37 mm
				3		37 mm
Krewetki (<i>Crangon crangon</i>)	1	6,8 mm i więcej ⁵	-			-
	2	6,5 mm i więcej				
Krewetki (<i>Pandalus borealis</i>) świeże albo schłodzone	jedna wielkość	-	250 i mniej			-
Krewetki ugotowane na parze lub w wodzie	1	-	160 i mniej			-
	2					
Krab jadalny (<i>Cancer pagurus</i>)	1	16 cm i więcej ⁶	-			-
	2	13-16 cm ⁶				

Skala wag				Minimalne wielkości, uwzględnione w warunkach ustanowionych w rozporządzeniach określonych w art. 7		
Gatunek	Kategoria wielkości	Waga ryby (w kilogramach) ¹	Ilość ryb na kilogram ²	Region	Obszar geograficzny	Wielkość minimalna
¹ Do kategorii wag zalicza się ryby od dolnego do górnego limitu, z wyłączeniem górnego. ² W odniesieniu do makreli z obydwu gatunków, ilość ryb na 25 kg. ³ Tabelę stosuje się do dnia 31 grudnia 1997 r. ⁴ Tabelę stosuje się do dnia 1 stycznia 1998 r. ⁵ Szerokość pancerza. ⁶ Szerokość pancerza w najszerszym miejscu. ^a Z wyłączeniem Skagerrak i Kattegat. ^b Skagerrak i Kattegat. * Długość skorupy. ** Długość całkowita.						